GH. GHEORGHIU-DEJ

RAPORT LA CEL DE AL III-LEA CONGRES AL PARTIDULUI MUNCITORESC ROMÎN

PMR

Proletari din toate țările, uniți-vă!

GH. GHEORGHIU-DEJ

RAPORTUL C.C. AL P.M.R.

CU PRIVIRE LA

ACTIVITATEA PARTIDULUI ÎN PERIOADA DINTRE CONGRESUL AL II-LEA ŞI CONGRESUL AL III-LEA AL PARTIDULUI,

CU PRIVIRE LA

PLANUL DE DEZVOLTARE A ECONOMIEI NAŢIONALE PE ANII 1960–1965 ŞI LA SCHIŢA PLANULUI ECONOMIC DE PERSPECTIVĂ PE 15 ANI

— 20 iunie 1960 —

EDITURA POLITICĂ
Bucureşti — 1960

Tovarăşi,

Congresul al III-lea al Partidului Muncitoresc Romîn constituie un eveniment de importanţă deosebită în viaţa partidului şi poporului nostru. Prin realizările obţinute în cinstea congresului, oamenii muncii din fabrici, uzine, şantiere şi de pe ogoare îşi manifestă dragostea şi încrederea neţărmurită faţă de partid, convingerea lor că hotărîrile congresului vor deschide noi perspective luminoase pentru înfăptuirea năzuinţelor poporului spre progres, bunăstare şi înflorirea continuă a patriei noastre socialiste.

Congresul va face bilanţul activităţii rodnice şi multilaterale desfăşurate de partid, al măreţelor succese obţinute de oamenii muncii în anii care au trecut de la cel de-al II-lea Congres şi va trasa sarcinile pentru desăvîrşirea construcţiei socialiste în ţara noastră.

Realizările de însemnătate istorică din această perioadă ilustrează imensa forţă creatoare a poporului muncitor eliberat de exploatare, conştient că este singurul stăpîn al bogăţiilor ţării şi că munceşte pentru binele său propriu. **(Aplauze).**

Ceea ce caracterizează politica partidului este ofensiva neîntreruptă a socialismului, înfăptuirea consecventă a industrializării țării, a transformării socialiste a agriculturii, a revoluției culturale. Au crescut continuu forțele de producție ale țării, s-au lărgit și consolidat relațiile de producție socialiste în toate ramurile economiei naționale.

A sporit în ritm susținut producția industriei socialiste, s-au construit numeroase întreprinderi, s-au creat noi ramuri industriale, s-a înfăptuit înainte de termen planul de 10 ani de electrificare a țării; crește an de an greutatea specifică a industriei în ansamblul economiei naționale.

Procesul de transformare socialistă a agriculturii a cuprins aproape întreaga țărănime, care a urmat cu încredere calea arătată de partid — calea agriculturii socialiste. Cooperativizarea agriculturii este în linii generale înfăptuită. **(Aplauze).**

Chiaburimea — ultima clasă exploatatoare — a fost lichidată; o dată cu aceasta s-a pus capăt pentru totdeauna în țara noastră exploatării omului de către om.

Economia socialistă cuprinde astăzi întreaga industrie, transporturile, comerțul, sistemul financiar și de credit, iar în agricultură peste patru cincimi din suprafața arabilă și din numărul familiilor țărănești.

Astfel, în Republica Populară Romînă a fost creată baza economică a socialismului; aceasta constituie o măreață victorie a clasei muncitoare, a țărănimii, a intelectualității. (Aplauze furtunoase, prelungite).

Eroica noastră clasă muncitoare s-a dovedit a fi la înălțimea misiunii sale istorice de conducătoare a tuturor

oamenilor muncii în lupta pentru construirea societății socialiste ; alianța muncitorească-țărănească s-a întărit continuu ; statul democrat-popular își îndeplinește cu succes rolul de instrument principal al clasei muncitoare în făurirea noii orînduiri ; poporul romîn, oamenii muncii de toate naționalitățile muncesc umăr la umăr pentru prosperitatea patriei.

Victoriile obținute de oamenii muncii în opera de construire a socialismului se datoresc faptului că avem o călăuză sigură — Partidul Muncitoresc Romîn. **(Aplauze puternice, prelungite).** Credincios atotbiruitoarei învățături marxist-leniniste, urmat cu hotărîre de masele largi ale poporului datorită liniei politice juste, principialității și combativității sale, partidul nostru se prezintă la cel de-al III-lea Congres mai unit și mai puternic ca oricînd. **(Aplauze puternice, prelungite).**

Toate realizările în dezvoltarea economiei și culturii, în ridicarea nivelului de trai sînt rodul muncii eroice a muncitorilor, țăranilor și intelectualilor, care prin activitatea lor creatoare înalță tot mai sus edificiul măreț al socialismului.

De la această înaltă tribună le trimitem un cald salut tovărășesc și urări de noi victorii. **(Aplauze puternice îndelung repetate).**

I

UN BILANȚ ÎNSUFLEȚITOR AL ÎNFĂPTUIRILOR POPORULUI MUNCITOR (1956–1960)

Tovarăși,

După cum s-a arătat în proiectul de Directive, **SARCINILE TRASATE DE CONGRESUL AL II-LEA AL PARTIDULUI NOSTRU PENTRU DEZVOLTAREA ECONOMIEI NAȚIONALE AU FOST ÎNFĂPTUITE CU SUCCES.**

Planurile economice au fost îndeplinite și depășite an de an, planul producției globale industriale în primele 5 luni ale anului 1960 fiind depășit cu 3 la sută.

După datele preliminare, există perspectiva ca pînă la sfîrșitul anului 1960 producția industrială să fie cu circa 67 la sută mai mare comparativ cu anul 1955, în loc de 60—65 la sută cît era prevăzut în Directivele Congresului al II-lea.

Ritmul de creștere a producției globale industriale a fost în anii 1956—1960 de 10,8 la sută; creșterea medie anuală a fost de 12,7 la sută în industria mijloacelor de producție (grupa A) și de 7,7 la sută în industria bunurilor de consum (grupa B). Ritmul intens al industrializării țării noastre, ca și al celorlalte țări ale lagărului nostru, reflectă superioritatea economiei socialiste asupra economiei capitaliste și confirmă că ritmul rapid de dezvoltare este o lege generală a socialismului, care-i asigură victoria în întrecerea economică pașnică cu capitalismul. **(Aplauze).**

Producţia principalelor produse industriale creşte în 1960 faţă de 1955 la:

Energie electrică	de circa 1,8 ori
Minereuri de fier	de 2,2 ori
Cocs metalurgic	de 5,6 ori
Fontă	de 1,7 ori
Oţel	de 2,2 ori
Laminate finite (inclusiv ţevi)	de 2,6 ori
Motoare cu combustie internă	de 2,1 ori
Motoare electrice	de 3,7 ori
Tractoare	de 4,6 ori
Semănători cu tracţiune mecanică pentru păioase şi porumb	de 9,8 ori
Vagoane de marfă şi cisterne	de 4,3 ori
Autocamioane	de 2,8 ori
Sodă caustică	de 3,2 ori
Acid sulfuric	de 2,3 ori
Îngrăşăminte chimice	de 6,6 ori
Ciment	de circa 1,6 ori
Mobilă	de 2,5 ori
Aparate de radio	de circa 1,8 ori
Textile	de circa 1,3 ori
Încălţăminte	de circa 1,6 ori
Carne şi preparate de carne	de circa 1,4 ori
Lapte şi produse lactate	de circa 2 ori
Grăsimi	de circa 2,2 ori
Zahăr	de 2,5 ori
Conserve de legume	de 1,6 ori

Succesele deosebite obţinute în ramurile industriale hotărîtoare pentru dezvoltarea întregii economii naţionale — siderurgia, construcţia de maşini, chimia, energia electrică — confirmă justeţea politicii partidului, care, călăuzindu-se după învăţătura leninistă cu privire la construcţia socialismului, înfăptuieşte industrializarea ţării pe baza dezvoltării cu precădere a industriei grele. În 1960 producţia mijloacelor de producţie va fi cu 82 la sută mai mare decît în 1955, în loc de 70—75 la sută cît era prevăzut în Directivele Congresului al II-lea.

Muncitorii, inginerii şi tehnicienii din industrie au muncit cu entuziasm şi elan pentru realizarea sarcinilor trasate de partid, **îndeplinind planul de producţie în pa-**

tru ani, în loc de cinci, la o serie de produse principale cum sînt: laminate şi ţevi, motoare electrice, transformatori, instalaţii de foraj, vagoane de marfă, tractoare, îngrăşăminte chimice, geamuri, mobilă, aparate de radio, încălţăminte şi alte produse.

Unul dintre cele mai pozitive rezultate ale activităţii noastre economice în această perioadă este **realizarea cu un an mai devreme a sarcinilor industriei constructoare de maşini**, a cărei producţie este în 1960 de peste 2 ori mai mare decît în 1955 şi de 10 ori mai mare decît în 1938. Au fost create noi subramuri pentru producţia de utilaj petrolier, construcţii navale, tractoare, maşini agricole, camioane, maşini-unelte, utilaj tehnologic pentru industria minieră, siderurgică, chimică, alimentară, uşoară, rulmenţi, maşini şi transformatori electrici; a început producţia de linii tehnologice complete pentru diferite ramuri ale economiei; s-a organizat fabricaţia de serie a numeroase bunuri de consum metalice şi electrotehnice. Industria construcţiilor de maşini asigură în cea mai mare parte maşinile şi utilajele necesare industriei, agriculturii şi transporturilor.

Prin lărgirea bazei de materii prime şi reutilarea combinatelor cu instalaţii şi agregate de înalt nivel tehnic şi de mare capacitate, producţia de oţel creşte de la 766.000 tone în 1955 la 1.700.000 tone în 1960, faţă de numai 284.000 tone în 1938.

S-a dezvoltat în ritm susţinut **industria chimică**; au fost construite întreprinderi noi dotate cu utilaje moderne; s-a dezvoltat producţia de îngrăşăminte chimice, fire şi fibre sintetice, mase plastice, medicamente; sînt în construcţie întreprinderi pentru chimizarea produselor petroliere şi a gazelor.

În 1960 producția industriei chimice va fi de peste 2,3 ori mai mare decît în 1955, depășind de 11 ori nivelul din 1938.

Corespunzător cu cerințele creșterii producției industriale și agricole, dezvoltării construcțiilor și transporturilor, s-a lărgit **baza energetică**: producția de cărbuni, țiței, gaze naturale, energie electrică. Producția de combustibili a acoperit pe deplin cerințele dezvoltării ramurilor economiei naționale ; industria cărbunelui a asigurat în măsură sporită cerințele crescînde de huilă pentru cocsul metalurgic ; a sporit extracția lignitului și cărbunelui brun și au fost puse în evidență importante rezerve. Producția industriei petroliere și a gazelor a crescut an de an și s-au pus în funcțiune noi instalații pentru valorificarea superioară a țițeiului.

După naționalizarea principalelor mijloace de producție, partidul nostru și statul democrat-popular au desfășurat o vastă muncă pentru reorganizarea pe baze noi, socialiste, a economiei naționale. În același timp s-a trecut la pregătirea planului economic pe anii 1951—1955 și a planului de electrificare a țării pe o perioadă de 10 ani. În elaborarea planului de electrificare pe o perioadă mai îndelungată, partidul nostru s-a condus după indicația marelui Lenin privind necesitatea dezvoltării producției de energie electrică cu un pas înaintea celorlalte ramuri ale economiei. **Planul de 10 ani de electrificare a țării, aprobat de plenara Comitetului Central al partidului din octombrie 1950, a fost realizat și depășit.** (Aplauze). În 1960 producția de energie electrică va fi de 7,7 miliarde kWh, față de 1,1 miliarde kWh în 1938 și de 2,1 miliarde kWh în 1950 ; a fost construit sistemul energetic național, care reunește toate centralele electrice, legîndu-le de centrele de consum.

Trebuie să subliniem că depășirea producției de energie electrică se realizează cu un volum de investiții mai mic cu circa 5,5 miliarde de lei decît prevederile inițiale, datorită îmbunătățirilor aduse planului pe parcursul realizării lui. S-a pus accentul pe construcția de termocentrale, care, în condițiile țării noastre, constituie soluția cea mai economică. Creșterea producției de energie electrică a avut o importanță deosebită pentru industrializarea socialistă a țării, pentru introducerea tehnicii avansate și trecerea la mecanizarea și automatizarea unor procese de producție, pentru dezvoltarea întregii economii naționale.

În perioada 1956—1960 au fost obținute realizări importante în **industria bunurilor de consum.**

Dezvoltarea bazei de materii prime, noile construcții industriale și progresele obținute în reutilarea și modernizarea unor întreprinderi au asigurat creșterea de 1,3 ori a producției industriei ușoare și de 1,5 ori a industriei alimentare în 1960 față de 1955. Industria bunurilor de consum și-a lărgit și îmbogățit sortimentele, a îmbunătățit calitatea produselor; fabricăm mărfuri mai bune și mai frumoase, care satisfac într-o măsură tot mai mare cerințele de consum ale oamenilor muncii. Au fost realizate sarcinile stabilite de plenara din noiembrie 1958 a Comitetului Central al partidului privind mărirea producției de ulei și zahăr, care a ajuns în 1960 de aproape două ori și jumătate mai mare decît în 1955, asigurînd pe deplin nevoile crescute de consum ale populației.

Industria noastră socialistă valorifică la un nivel din ce în ce mai înalt resursele naturale ale țării. Comparativ cu anul 1955, valoarea produselor obținute dintr-o tonă de țiței prelucrat a crescut în 1960 cu circa 17 la sută, dintr-o tonă de metal prelucrat — cu 32 la sută,

iar dintr-un metru cub de masă lemnoasă — cu peste 66 la sută.

Cît de mult a crescut puterea economică a țării se vede din faptul că **în 1960 realizăm în numai 11 săptămîni întreaga producție industrială din 1938** (aplauze); la fontă — în șapte săptămîni, la oțel — în opt săptămîni, la ciment — în zece săptămîni.

În 1960 producția calculată pe locuitor la energie electrică va fi de aproape 6 ori mai mare decît în 1938; la fontă de peste 6 ori, la oțel de peste 5 ori, la laminate și țevi de aproape 4 ori, la ciment de peste 5 ori, la țesături de aproape 2 ori, la zahăr de aproape 3 ori, la ulei de 5,5 ori.

În agricultură, sarcina trasată de Congresul al II-lea al partidului, de a se asigura preponderența sectorului socialist ca suprafață și ca producție-marfă, a fost îndeplinită încă la sfîrșitul anului 1959. (Aplauze). Cooperativizarea agriculturii a creat condiții favorabile pentru creșterea continuă a producției agricole vegetale și animale.

A crescut **producția de cereale,** mai ales de grîu și porumb. La grîu, producția totală anuală realizată în medie în anii 1955—1959 a fost de 3.212.000 tone, față de 2.630.000 tone în anii 1934—1938.

Ca urmare a măsurilor luate de partid, suprafața cultivată cu porumb s-a mărit de la circa 2.900.000 hectare în 1953 la 3.660.000 hectare în 1959; producția totală anuală, realizată în medie în anii 1955—1959, a fost de 5,1 milioane tone față de circa 4 milioane tone în anii 1934—1938; comparativ, pe aceleași perioade, producția de floarea-soarelui a crescut de la 48.000 tone la 314.000 tone; la sfeclă de zahăr de la 392.000 tone la 2.148.000 tone; la cartofi de la 1.318.000 tone la 2.803.000 tone.

În același timp a crescut **șeptelul** ; la sfîrșitul anului 1959 numărul bovinelor a fost de 4.450.000 față de 3.747.000 în 1938, iar al porcinelor de 4.300.000 față de 2.520.000.

Gospodăriile agricole de stat au obținut realizări importante mai ales la producția de cereale. În 1959 ele au livrat statului peste 532.000 tone de grîu, depășind cu 24 la sută sarcinile planificate, precum și cantități sporite de floarea-soarelui, lapte, carne, lînă și alte produse.

Succesele obținute în creșterea producției vegetale și animale au asigurat o tot mai bună aprovizionare a populației cu pîine, carne, grăsimi, zahăr, legume și alte produse agroalimentare, precum și aprovizionarea industriei cu materii prime agricole ; au crescut continuu rezervele de produse agricole ale statului.

Tovarăși,

Datorită progreselor realizate în toate ramurile producției materiale au crescut continuu acumulările, ceea ce a permis ca în anii 1956—1960 să se investeasca în economia națională fonduri de circa 84 miliarde lei, cu 47 la sută mai mult decît în perioada 1951—1955. În industrie s-au investit aproape 48 miliarde lei, din care peste 88 la sută au fost alocate industriei producătoare de mijloace de producție.

În anii 1956—1959 au fost construite 101 întreprinderi noi, 93 de secții noi, iar 294 de întreprinderi au fost reutilate și dezvoltate. Între principalele obiective intrate în funcțiune se numără două baterii la uzina cocsochimică, un furnal modern, o oțelărie Martin, un bluming și un laminor — construite la Combinatul siderurgic Hunedoara ; laminorul de țevi de la Roman ; noi grupuri electrogene în termocentrale ; fabrica de fire și fibre sintetice de la Săvinești, noi secții la fabricile chimice de la Făgăraș, Victoria, Rîșnov și Chiscani-Brăila ; în

vederea dezvoltării producției bunurilor de consum s-au construit, lărgit și modernizat, în perioada anilor 1956—1959, 28 fabrici și secții noi de textile și încălțăminte și 144 fabrici și secții noi de produse alimentare.

Pretutindeni, în țară, au fost construite noi unități industriale care au mărit avuția națională, au ridicat la o viață nouă regiuni aflate înainte în stare de înapoiere, au schimbat înfățișarea țării noastre.

Introducerea tehnicii noi, calificarea mai înaltă a muncitorilor, organizarea mai bună a producției și extinderea pe scară mai largă a metodelor de muncă avansate au determinat ridicarea **productivității muncii** în industrie. Calculată pe un muncitor, ea crește în 1960 față de 1955 cu 48 la sută, corespunzător cu un ritm anual de peste 8 la sută. Din sporul producției industriale, mai mult de trei pătrimi s-a realizat pe seama creșterii productivității muncii.

În anii 1956—1959, **prețul de cost** în industrie a scăzut cu 12 la sută. Oamenii muncii, însuflețiți de partid, desfășoară o largă acțiune pentru valorificarea imenselor rezerve de reducere a prețului de cost, îndeplinindu-și cu cinste angajamentele de a obține însemnate economii peste plan. În perioada 1956—1959, suma totală a economiilor realizate reprezintă aproape 21 miliarde de lei.

Avem o circulație bănească sănătoasă; balanța de plăți externe se prezintă echilibrată; bugetul statului asigură finanțarea nevoilor legate de dezvoltarea economiei naționale și se încheie în fiecare an cu excedente; volumul vînzărilor de mărfuri prin comerțul socialist asigură aprovizionarea populației; crește tot mai mult puterea de cumpărare a oamenilor muncii și se întărește continuu moneda națională.

Rezultatele obținute în toate ramurile economiei au determinat sporirea **venitului național**, care în 1960 va

fi de aproximativ 2,7 ori mai mare decît în 1938 și de 1,4 ori față de 1955. În perioada anilor 1956—1960, peste patru cincimi din venitul național a fost repartizat pentru fondul de consum, iar aproape o cincime pentru fondul de acumulare necesar reproducției socialiste lărgite.

Pe măsura dezvoltării forțelor de producție, a creșterii productivității muncii și a venitului național, partidul și guvernul au luat măsuri de sporire a veniturilor oamenilor muncii.

Au fost mărite salariile muncitorilor, inginerilor, tehnicienilor, cadrelor didactice, medicilor și funcționarilor, precum și pensiile ; s-a introdus alocația de stat pentru copii. În 1959 impozitul pe salarii pînă la 500 de lei a fost desființat, iar la salariile pînă la 1.500 lei lunar impozitul a fost simțitor redus ; s-au efectuat însemnate reduceri de prețuri, de care a beneficiat întreaga populație.

Salariul real a crescut în 1959 cu 33 la sută față de 1955, îndeplinindu-se cu un an mai devreme sarcina trasată de Congresul al II-lea al partidului. (Aplauze). Veniturile bănești totale realizate de salariați și pensionari sînt cu peste 12,3 miliarde lei mai mari în 1960 comparativ cu 1955.

Creșterea puterii de cumpărare a oamenilor muncii se reflectă în sporirea de peste 1,5 ori în acest an față de 1955 a volumului de mărfuri desfăcute prin comerțul socialist cu amănuntul. Desfacerile vor crește în 1960 față de 1955 cu circa 68 la sută la carne și preparate de carne, cu aproape 70 la sută la grăsimi, cu 63 la sută la zahăr și produse zaharoase, cu circa 136 la sută la lapte, cu circa 31 la sută la țesături și confecții de bumbac și lînă, cu peste 116 la sută la încălțăminte de piele, iar la principalele bunuri de uz casnic, de 3 ori.

În anii 1956—1960 au fost vîndute populației de la orașe și sate cantități însemnate de materiale de construcții, a căror valoare se ridică la circa 4,5 miliarde lei.

În aceeași perioadă statul a alocat pentru construcții de locuințe fonduri în sumă totală de circa 5 miliarde lei, din care s-au construit aproximativ 94.000 de apartamente, depășindu-se cu peste 16.000 apartamente prevederile Congresului al II-lea al partidului; la acestea trebuie adăugate și locuințele construite la orașe de oamenii muncii din venituri proprii.

S-au îmbunătățit substanțial condițiile de viață ale țărănimii. După datele bugetelor de familie, consumul țărănimii a crescut în 1959 față de 1955 cu 34 la sută la făină de grîu, cu peste 40 la sută la carne și grăsimi, cu 24 la sută la lapte, cu 16 la sută la brînzeturi, cu 30 la sută la cartofi, de 3,3 ori la zahăr. Desfacerile de textile și încălțăminte la sate, numai prin comerțul cooperatist, cresc în 1960 față de 1955 de 2 ori la confecții, de 2,6 ori la tricotaje și de 2,3 ori la încălțăminte. O expresie puternică a creșterii bunăstării țărănimii este amploarea pe care au luat-o construcțiile de locuințe la țară; în ultimii patru ani s-au construit în mediul rural peste 330.000 de locuințe, față de 200.000 în 1951—1955.

În țara noastră, ca și în celelalte țări socialiste, nivelul de trai al oamenilor muncii este determinat nu numai de veniturile lor bănești, ci și de importantele mijloace puse la dispoziția lor de către stat, gratuit sau cu plată redusă, pentru nevoile social-culturale. În perioada 1956—1960 cheltuielile statului pentru învățămînt, cultură, ocrotirea sănătății, prevederi sociale, asigurări sociale de stat, odihna oamenilor muncii și alocații pentru copii însumează peste 55 miliarde lei.

S-a lărgit baza materială a învățămîntului de toate gradele; numărul de elevi din școlile elementare a crescut de la 1.575.000 în anul școlar 1938—1939 la peste 2.135.000 în 1959—1960, din școlile medii de cultură generală de la 29.000 la peste 200.000, iar din școlile profesionale și tehnice de la 54.000 la 149.000. În învățămîntul superior, numărul facultăților a crescut de la 33 în 1938 la 88 în acest an, iar al studenților de la 26.000 la 62.000.

A luat extindere radiodifuziunea și radioficarea, s-a introdus televiziunea, a crescut numărul cinematografelor, teatrelor și bibliotecilor, precum și al căminelor culturale și caselor de citit, care au ajuns de la 3.500 în 1938 la peste 12.000 în 1960; tirajul anual al cărților este de circa 35 milioane exemplare, iar al presei de peste 900 milioane exemplare. Toate acestea au adus o mare contribuție la ridicarea nivelului de cultură al poporului muncitor.

S-a lărgit considerabil rețeaua de spitale, policlinici, maternități și alte instituții de asistență medicală. Rezultatele măsurilor în domeniul ocrotirii sănătății se oglindesc în scăderea mortalității generale și infantile, în creșterea duratei medii a vieții. Condițiile igienico-sanitare din întreprinderi au fost simțitor îmbunătățite; pentru măsurile de protecție a muncii statul a cheltuit în anii 1956—1959 peste 1,6 miliarde lei.

Anual, aproape 400.000 de oameni ai muncii și 100.000 de copii și-au petrecut concediul de odihnă și au mers la tratament în stațiunile balneo-climaterice.

Acesta este, tovarăși, tabloul principalelor realizări. Țara noastră a făcut un uriaș pas înainte în dezvoltarea sa economică și socială, ceea ce creează condițiile pentru progresul ei continuu, într-un ritm și mai înalt. **(Aplauze puternice).**

II

SARCINILE PLANULUI DE DEZVOLTARE A ECONOMIEI NAȚIONALE PE ANII 1960–1965

Tovarăși,

Comitetul Central supune congresului spre dezbatere proiectul de Directive pentru planul economic pe anii 1960—1965 și pentru programul de perspectivă, elaborat pe baza unei analize temeinice a posibilităților și necesităților dezvoltării economiei noastre naționale.

La lucrările pregătitoare, desfășurate sub îndrumarea nemijlocită a conducerii de partid și de stat, au participat, în afară de Comitetul de Stat al Planificării și ministere, comitetele de partid și Sfaturile populare regionale, raionale, orășenești, peste 20.000 de specialiști, ingineri, oameni de știință, fruntași în producție din industrie și agricultură.

Lucrările efectuate timp de doi ani au contribuit la creșterea nivelului de pregătire economică a lucrătorilor de partid și de stat din organele centrale și locale, au scos în evidență noi posibilități de perfecționare a conducerii economiei. În activitatea numeroaselor colective organizate pentru pregătirea materialului documentar s-a îmbinat rodnic competența organelor de conducere centrală a economiei naționale cu inițiativa și experiența acumulată de organele locale de partid, de stat și economice, ca și de cele mai valoroase cadre din rîndurile

maselor largi de oameni ai muncii, legate direct de producție.

Proiectul de Directive, dezbătut și adoptat de plenara din mai a Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn, a fost primit cu o deosebită satisfacție de oamenii muncii de pe întreg cuprinsul țării.

În plenarele lărgite ale comitetelor regionale și raionale de partid, în cadrul adunărilor din întreprinderi industriale, de pe șantiere, din transporturi, gospodării agricole de stat și gospodării agricole colective, instituții de știință și cultură, în cadrul adunărilor cetățenești de la orașe și sate au luat parte aproape 4.850.000 oameni ai muncii; au luat cuvîntul mai mult de 285.000 oameni ai muncii și s-au făcut peste 65.000 de propuneri, menite să ducă la îmbunătățirea procesului de producție, la valorificarea pe o scară mai largă a resurselor interne, introducerea tehnicii noi, reducerea consumurilor specifice de materii prime și materiale și altele.

Din numărul total al propunerilor, peste 31.500 privesc probleme ale dezvoltării industriei, construcțiilor și transporturilor, aproape 15.000 — probleme ale agriculturii, peste 8.000 — domeniul social-cultural.

Numeroase colective de întreprinderi au propus soluții practice pentru mărirea eficacității economice a investițiilor. Siderurgiștii Combinatului de la Hunedoara și ai Uzinelor Calan, analizînd posibilitățile de ridicare a productivității furnalelor, și-au luat angajamentul să depășească cu încă 15—20 la sută sarcina de creștere cu 40 la sută a indicilor de utilizare, prevăzută în proiectul de Directive pentru anul 1965; le urăm din toată inima succes în munca pentru îndeplinirea angajamentului. **(Aplauze).**

În întreprinderile constructoare de mașini s-au făcut numeroase propuneri concrete de înlocuire a unor piese

confecționate din oțel și metale neferoase cu altele din mase plastice, care permit reducerea greutății mașinilor, creșterea productivității muncii și ieftinirea produselor. Oamenii muncii din agricultură au subliniat în mod deosebit existența unor mari rezerve de sporire a producției agricole în toate unitățile socialiste. S-au făcut numeroase propuneri concrete pentru îmbunătățirea legăturii dintre cercetările științifice și practică, dintre institutele de cercetări și de învățămînt superior și marile întreprinderi industriale și agricole.

Trebuie subliniat că multe din măsurile propuse de oamenii muncii au fost prevăzute în materialele documentare ale planului de 6 ani și ale schiței programului de perspectivă. Aceasta confirmă caracterul realist al proiectului de Directive, precum și spiritul creator al maselor.

Raportăm congresului că din totalul propunerilor primite din partea oamenilor muncii pînă la data de 14 iunie, un număr de peste 700 au și fost acceptate pentru a fi puse imediat în aplicare de către organele economice centrale, celelalte propuneri urmînd a fi studiate în continuare.

Dezbaterea proiectului de Directive, caracterizată printr-un înalt simț de răspundere, a demonstrat adeziunea unanimă a întregului popor la programul de dezvoltare a economiei naționale, elanul și hotărîrea neclintită a oamenilor muncii de la orașe și sate de a realiza sarcinile mărețe trasate de partid. (Aplauze puternice).

Tovarăși,

OBIECTIVUL PRINCIPAL AL PLANULUI ECONOMIC PE ANII 1960—1965 ESTE DEZVOLTAREA BAZEI TEHNICE-MATERIALE A SOCIALISMULUI, ÎNCHEIEREA PROCESULUI DE FĂURIRE A RELAȚIILOR DE

PRODUCȚIE SOCIALISTE ÎN ÎNTREAGA ECONOMIE, ÎN VEDEREA DESĂVÎRȘIRII CONSTRUCȚIEI SOCIALISMULUI. (Aplauze puternice).

Planul economic pe 6 ani are următoarele sarcini de bază:

1. Continuarea în ritm susținut a industrializării țării, acordîndu-se prioritate industriei grele, cu pivotul ei — industria constructoare de mașini.

2. Încheierea colectivizării agriculturii, dezvoltarea multilaterală și consolidarea economică-organizatorică a gospodăriilor agricole colective; creșterea considerabilă a producției agricole vegetale și animale, pentru a se crea în cel mai scurt timp posibil un belșug de produse agroalimentare.

3. Extinderea mecanizării și automatizării producției, reutilarea întreprinderilor existente și înzestrarea noilor întreprinderi cu utilaje și agregate la nivelul celor mai noi realizări ale tehnicii; aplicarea în producție în măsură tot mai largă a proceselor tehnologice moderne.

4. Îmbunătățirea în continuare a repartizării teritoriale a forțelor de producție, creșterea potențialului economic al regiunilor, raioanelor și orașelor mai puțin dezvoltate.

5. Creșterea bunăstării materiale și culturale a oamenilor muncii prin sporirea salariului real, a veniturilor bănești, îmbunătățirea continuă a condițiilor de locuit, dezvoltarea învățămîntului, culturii și a măsurilor de ocrotire a sănătății și de prevederi sociale, mărirea consumului de produse alimentare și industriale, astfel ca la principalele produse să ne apropiem de consumul pe locuitor al țărilor înaintate din punct de vedere economic.

INDUSTRIA

Proiectul de Directive prevede creşterea producţiei industriale în 1965 de aproximativ 2,1 ori faţă de 1959.

Se prevăd următoarele niveluri de creştere la principalele produse industriale :

	Unitatea de măsură	1959	1965	Nivelul anului 1965 faţă de 1959
Energie electrică	mil. kWh	6.824	18.500	2,7 ori
Cărbune extras	mii tone	7.977	11.500—12.500	1,4—1,6 ori
Gaz metan	mil. m^3	5.782	13.300	2,3 ori
Cocs metalurgic	mii tone	609	1.600	2,6 ori
Minereu de fier	mii tone	1.064	4.000	3,8 ori
Oţel	mii tone	1.419	3.300	2,3 ori
Aluminiu	mii tone	—	20—30	—
Tractoare	bucăţi	11.000	25.000	2,3 ori
Autocamioane şi autobuze	bucăţi	8.008	16.000	2 ori
Locomotive diesel electrice de 2.100 C.P.	bucăţi	—	95	—
Vagoane-marfă	bucăţi	3.584	6.000	1,7 ori
Maşini-unelte de aşchiere a metalelor	bucăţi	3.116	7.500—8.000	2,4—2,6 ori
Instalaţii de foraj	bucăţi	72	135—140	1,9 ori
Motoare electrice	MW	467	1.100	2,4 ori
Excavatoare	bucăţi	52	400	7,7 ori
Sodă calcinată şi caustică	mii tone	171	500	2,9 ori
Îngrăşăminte minerale 100%	mii tone	52	500	9,6 ori
Cauciuc sintetic	mii tone	—	50	—
Mase plastice şi răşini sintetice	mii tone	6,6	peste 95	peste 14 ori
Fibre şi fire sintetice	mii tone	0,3	13	43 ori
Anvelope	mii bucăţi	312	1.100	3,5 ori
Hîrtie	mii tone	127	374	2,9 ori
Ciment	mii tone	2.850	6.500	2,3 ori
Plăci din particule aglomerate şi fibro-lemnoase	mii tone	17	peste 300	18 ori

	Unitatea de măsură	1959	1965	Nivelul anului 1965 față de 1959
Mobilă	mil. lei	811	2.480	3,1 ori
Aparate de radio	mii buc.	167	300	1,8 ori
Televizoare	mii buc.	—	130	—
Biciclete	mii buc.	157	450	2,9 ori
Frigidere	mii buc.	3,8	50	13 ori
Țesături (total)	mil. m²	287	510—550	1,9 ori
Tricotaje (total)	mil. buc.	30,5	peste 70	peste 2,3 ori
Încălțăminte (total)	mil. per.	28,2	45	1,6 ori
Carne	mii tone	241	610	2,5 ori
Lapte și produse lactate	mii hl	5.800	21.500	3,7 ori
Ulei comestibil	mii tone	60	200	3,3 ori
Zahăr	mii tone	242	460	1,9 ori

Ritmul mediu anual de creștere va fi în industrie de circa 13 la sută, față de ritmul de aproximativ 10 la sută în anii 1954—1959. Avîntul oamenilor muncii, însuflețiți de obiectivele stabilite de partid, amploarea tot mai mare a întrecerii socialiste sînt o chezășie a realizării acestui ritm ridicat.

Nivelul de dezvoltare la care va ajunge industria noastră poate fi ilustrat prin faptul că producția ei din 1965 va reprezenta trei pătrimi din producția totală obținută în cursul primului cincinal. Un spor de 1 la sută al producției industriei socialiste în 1965 va reprezenta 1 miliard 450 milioane lei, față de 695 milioane lei în 1959 și 220 milioane lei în 1950.

Se prevede dezvoltarea mai puternică — peste creșterea medie a industriei — a principalelor ramuri producătoare de mijloace de producție:

producția de oțel	de 2,3 ori
extracția de minereu și metalurgia neferoasă	de 2,2 ori
construcții de mașini	de 2,2 ori
chimie, cauciuc, celuloză și hîrtie	de 3,3 ori
energie electrică și termică	de 3,3 ori

Creșterea producției în ramurile producătoare de bunuri de consum — în industria ușoară de circa 2,1

ori, iar în industria alimentară de aproape 2 ori — va asigura satisfacerea într-o măsură tot mai mare a nevoilor mereu crescînde ale populației.

Ritmul prevăzut pentru dezvoltarea diferitelor ramuri industriale are în vedere respectarea unor proporții juste, asigurînd mărirea ponderii industriei producătoare de mijloace de producție (grupa A) în totalul producției industriale de la circa 63 la sută în 1959 la circa 66 la sută în 1965.

Progresul multilateral al industriei — temelia unei economii complexe și echilibrate — este posibil datorită condițiilor naturale favorabile ale țării noastre, care dispune de o bază variată de resurse de materii prime; la procesul de industrializare a țării contribuie dezvoltarea colaborării economice cu țările lagărului socialist, ținînd seama de diviziunea internațională socialistă a muncii, precum și extinderea relațiilor de schimb cu celelalte țări.

Dezvoltarea producției industriale se bazează pe lărgirea continuă și însemnată a pieței interne, care face necesară creșterea cu precădere a industriei producătoare de mijloace de producție și sporirea cantității și sortimentului bunurilor de consum.

Un element caracteristic al industrializării în această perioadă este trecerea la **valorificarea superioară a resurselor naturale.**

Prin prelucrarea superioară a țițeiului, dezvoltarea petrochimiei și a chimizării gazelor naturale se vor obține produse petroliere și chimice de mare valoare economică. În industria construcțiilor de mașini, valoarea produselor obținute dintr-o tonă de metal prelucrat va crește cu aproape 30 la sută, ca urmare a micșorării greutății, perfecționării tipurilor de mașini și a trecerii la producția unor mașini și aparate de tehnicitate mai

ridicată. În industria lemnului, dintr-un metru cub de masă lemnoasă se vor obţine în 1965 produse prelucrate de o valoare cu 80 la sută mai mare decît în anul 1959.

Capacităţile de producţie necesare creşterii producţiei industriale vor fi asigurate în primul rînd prin modernizarea, reutilarea, reorganizarea şi dezvoltarea întreprinderilor existente, acestea fiind căile cele mai eficiente de sporire în termen scurt a producţiei şi productivităţii muncii. Astfel, prin lărgirea capacităţii Uzinei de la Năvodari, investiţia pe o tonă de îngrăşăminte fosfatice se reduce la 440 lei, faţă de 820 lei cît a fost pînă acum, ceea ce reprezintă în cazul de faţă o economie de 70 milioane lei. Prin introducerea la fabricile de ciment existente a unor linii noi cu capacităţi şi randamente superioare, investiţia specifică se reduce la 310 lei/tonă, faţă de 760 lei/tonă realizată în medie la fabricile de la Medgidia şi Bicaz. Înlocuirea în proporţie însemnată a utilajelor cu uzură fizică şi morală avansată din industria textilă cu utilaje moderne va permite obţinerea unei producţii de fire de 2—3 ori mai mare pe metru pătrat de suprafaţă construită, asigurînd creşterea productivităţii muncii de 2,2 pînă la 2,8 ori.

Din totalul producţiei industriale a anului 1965, peste 50 la sută se va realiza pe seama capacităţilor actuale, peste 30 la sută prin reutilarea, reconstrucţia şi dezvoltarea întreprinderilor existente şi circa 18 la sută pe seama întreprinderilor noi.

În unele ramuri, ponderea producţiei care va fi obţinută în 1965 pe baza noilor întreprinderi va fi mai mare. Astfel :

În ramura energiei electrice şi termice ea va reprezenta	46 la sută
În industria chimică, a cauciucului, hîrtiei şi celulozei	41 la sută
În industria materialelor de construcţii	20 la sută
Prelucrarea lemnului	38 la sută
În industria alimentară	20 la sută

Întreprinderile noi vor fi înzestrate cu utilaje de mare capacitate, la nivelul tehnicii mondiale, pentru a obține o investiție specifică redusă și cheltuieli de producție cît mai scăzute.

Prin concentrarea eforturilor pentru dezvoltarea continuă a industriei constructoare de mașini, aproximativ două treimi din cantitatea de utilaje necesare dotării economiei se vor obține din producția internă; în același timp vom continua să importăm cele mai perfecționate mașini, instalații și echipamente complete.

Tovarăși,

Proiectul de Directive conține datele principale ale planului de șase ani de dezvoltare a economiei naționale.

Mă voi opri asupra unora din sarcinile și aspectele esențiale ale planului.

Mersul înainte al economiei naționale este condiționat de creșterea corespunzătoare a **BAZEI ENERGETICE.** Folosirea rațională a resurselor energetice și gospodărirea judicioasă a rezervelor de combustibili au o importanță deosebită pentru mărirea eficacității întregii economii, deoarece investițiile pentru creșterea producției de energie cer eforturi foarte însemnate, iar prețul de cost al acesteia constituie un element esențial al costurilor în principalele ramuri de producție.

Ținînd seama de importanța crescîndă a gazelor și țițeiului pentru industria chimică și siderurgică, balanțele sînt întocmite astfel încît să asigure nevoile economiei noastre pe o perioadă îndelungată, avînd în vedere nu numai consumul întreprinderilor existente și al celor care urmează să fie construite, dar și extinderea utilizării acestor materii prime și combustibili.

Pentru acoperirea nevoilor de combustibil va trebui dezvoltată treptat extracția lignitului, care va fi consumat în proporție de 60—65 la sută în termocentrale situate în apropierea locului de extracție.

Este necesară intensificarea studiilor și încercărilor pentru punerea la punct a fabricației unor cazane de tip industrial, consumînd ligniți și combustibili superiori, cu randamente ridicate.

Direcțiile tehnice din ministerele mari consumatoare de energie, directorii tehnici ai întreprinderilor și energeticienii-șefi trebuie să dea o atenție mai mare economiei de energie, recuperării căldurii conținute în gazele de evacuare și refolosirii energiei din resurse secundare.

Trebuie acordată o atenție deosebită îmbunătățirii randamentului cu care se folosesc combustibilii, carburanții și energia prin ridicarea nivelului tehnic al instalațiilor producătoare și consumatoare de energie, astfel încît consumurile specifice de combustibil să scadă în cursul planului de 6 ani în medie cu 19 la sută, iar cele de energie electrică cu 11 la sută.

Concentrarea marilor consumatori de căldură și energie în jurul centralelor de termoficare va permite ca în anul 1965 să realizăm o economie de 3 milioane tone de combustibil convențional în valoare de circa 500 milioane lei.

Prin aplicarea ansamblului de măsuri de economisire a combustibililor și lubrifianților, se va realiza în 1965 față de 1959 o economie de aproximativ 7 milioane tone combustibil convențional în valoare de peste 1 miliard lei.

Obiectivele ce ni le propunem necesită dezvoltarea **extracției de cărbuni** la un nivel de 11,5—12,5 milioane tone, din care cel puțin 6 milioane tone huilă. Creșterea

producției se va realiza prin dezvoltarea minelor existente, prin construirea de noi mine în Valea Jiului și deschiderea bazinului de lignit din Oltenia.

Sarcina principală a industriei cărbunelui constă în asigurarea siderurgiei cu cărbuni de calitate superioară, destinați cocsificării, și termocentralelor cu ligniți și alte sorturi de cărbuni inferiori.

Lucrătorii din industria cărbunelui au tras concluzii sănătoase din criticile aduse de cel de-al II-lea Congres și au reușit ca, printr-o mai bună organizare a muncii, să sporească productivitatea pe post cu 45 la sută față de anul 1955. În centrul preocupărilor lor trebuie să fie în continuare creșterea productivității muncii, rămasă încă în urmă îndeosebi la abataje, precum și accelerarea lucrărilor de deschidere a noilor mine. Aceasta cere să se acorde cea mai mare atenție însușirii și introducerii de noi utilaje și metode de exploatare adaptate condițiilor de zăcămînt, care să asigure o mecanizare avansată a proceselor de lucru, îmbunătățirea calității și reducerea prețului de cost al cărbunilor.

Pentru consolidarea și dezvoltarea mai departe a **industriei petrolului**, sarcina principală în perioada 1960—1965 este creșterea rezervelor de țiței. Stabilirea cifrelor de producție în toate ramurile industriei extractive la nivelul permis de rezervele cunoscute constituie o orientare permanentă dată de partid și guvern.

Volumul lucrărilor de prospecțiuni și al forajului de explorare de mare adîncime va crea condițiile necesare pentru asigurarea cu rezerve industriale a extracției și îmbunătățirea raportului dintre nivelul extracției și rezerve.

Perspectivele geologice actuale și intensificarea lucrărilor de prospecțiuni trebuie să asigure creșterea

eficienței forajului de explorare în anul 1965 cu aproape 100 la sută față de realizările din 1959.

Ca urmare a măsurilor luate de plenara Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn din noiembrie 1958, prețul de cost al forajului a scăzut; este necesar să fie aplicate în continuare măsuri pentru reducerea timpilor neproductivi și a avariilor și pentru creșterea cu cel puțin 40 la sută a vitezei de foraj.

Prin aplicarea unor metode avansate va trebui să fie intensificată extracția în schelele existente, asigurîndu-se astfel creșterea procentului de recuperare a țițeiului din zăcămînt.

Activitatea organizațiilor de prospecțiuni, explorare și extracție trebuie apreciată înainte de toate după contribuția fiecăreia la creșterea și exploatarea rațională a rezervelor de țiței.

În domeniul prelucrării țițeiului ne propunem să facem un efort deosebit pentru reutilarea tehnică a rafinăriilor; în afară de complexul de reformare catalitică și extracție a aromatelor de 1 milion de tone/an, ce se va pune în funcțiune anul viitor la Ploiești, se vor construi noi instalații, bazate pe cele mai moderne procedee cunoscute de reformare catalitică, hidrocracare, hidrofinare și altele la rafinăriile de la Brazi, Borzești, Teleajen, ceea ce va permite îmbunătățirea calității tuturor produselor, sporirea producției de motorină, ridicarea considerabilă a calității benzinelor și uleiurilor, asigurînd totodată materiile prime necesare industriei petrochimice.

În viitorii 6 ani electrificarea țării va cunoaște un nou și puternic avînt, creșterea producției de **energie electrică** precedînd mereu pe a celorlalte ramuri ale industriei. Sporul mediu anual al producției de energie electrică va fi în perioada 1960—1965 de 13 la sută față de sporul

de 13 la sută al producției industriale; aceasta asigură creșterea continuă a electrificării tuturor proceselor din economie și a consumului de energie la orașe și sate.

Dezvoltarea în ritm susținut a economiei naționale, introducerea pe scară largă a energiei electrice în toate ramurile economiei, extinderea mecanizării și automatizării, a proceselor de electrochimie și a electrometalurgiei, ca: producția de oțeluri speciale, aluminiu și a altor metale neferoase, cer o creștere însemnată a producției de energie electrică, care va trebui să ajungă în anul 1965 la 18,5 miliarde kWh, adică la un nivel de 2,7 ori față de 1959.

Puterea instalată în centrale electrice va crește de la 1.600 MW în 1959 la 3.900 MW, adică cu circa 2.300 MW, ceea ce înseamnă de peste 3 ori puterea instalată în toată perioada de existență a regimului burghezo-moșieresc.

Din sporul de putere instalată, circa 80 la sută va fi instalat în centrale termoelectrice, folosind gaze de joasă presiune în apropierea zăcămîntului, ligniți și deșeuri de cărbune, iar restul de 20 la sută va fi obținut în centrale hidroelectrice prin echiparea completă a hidrocentralei „V. I. Lenin" și amenajarea în continuare a potențialului hidroenergetic al rîului Bistrița.

Corespunzător creșterii puterii instalate, va fi dezvoltat sistemul electroenergetic național, prin extinderea rețelelor de transport și a stațiilor de transformare, astfel încît gradul de interconexiune a puterii instalate în centrale electrice să crească pînă la 95 la sută în 1965, realizîndu-se astfel o alimentare sigură și economică a consumatorilor de energie de pe întreg cuprinsul țării.

Sarcina principală a lucrătorilor din domeniul energeticii este reducerea continuă a prețului de cost al

energiei prin perfecționarea și automatizarea proceselor termice, asigurarea funcționării centralelor și rețelelor electrice fără avarii, repararea la timp și menținerea în perfectă stare a mașinilor și instalațiilor, instruirea temeinică și ridicarea calificării personalului de exploatare.

În cadrul planului de 6 ani, partidul nostru va acorda în continuare o atenție deosebită **INDUSTRIEI SIDERURGICE**, condiție esențială pentru dezvoltarea tuturor ramurilor economiei.

Producția de fontă urmează să crească în anul 1965 la circa 2 milioane tone ; cea de oțel la 3,3 milioane tone ; a laminatelor la peste 2 milioane tone, producția de țevi la peste 500.000 tone.

Se vor face eforturi deosebite pentru creșterea bazei proprii de materii prime ; extracția minereurilor de fier va ajunge la circa 4 milioane tone, vor fi construite noi mine și cariere cu o capacitate de producție anuală de 1,4 milioane tone minereuri, instalații de preparare și de concentrare a minereurilor de diferite tipuri.

Producția de cocs metalurgic se va dezvolta în continuare pînă la 1,6 milioane tone în 1965, prin construirea unei noi uzine de cocs, care va folosi în principal cărbuni din Valea Jiului ; se va reduce pe toate căile consumul de cocs pe tona de fontă, prin extinderea folosirii gazului metan în furnale, îmbunătățirea mai departe a calității cocsului, precum și a materialului de încărcare a furnalelor.

Determinarea capacității și a volumului rațional al noilor furnale se va face ținînd seama de resursele de minereu de fier și cărbuni cocsificabili, precum și de calitatea cocsului brichete ce se va obține în instalația în curs de construcție la Calan.

Se va crea în țara noastră industria feroaliajelor, care, folosind minereuri proprii, va contribui la lărgirea bazei de materii prime necesare producției de oțel.

Sporul producției de oțel va fi obținut în principal prin dezvoltarea oțelăriei de la Hunedoara și construirea de noi cuptoare electrice. Oțelarii vor trebui să sporească productivitatea cuptoarelor Martin în medie cu 40 la sută față de anul 1959, să-și însușească și să extindă producția de noi tipuri de oțeluri pentru rulmenți, pentru industria electrotehnică, producția de oțeluri inoxidabile pentru utilaje chimice și petroliere, concentrîndu-și eforturile pentru îmbunătățirea calității oțelului, în vederea reducerii greutății mașinilor, a construcțiilor metalice și economisirii metalului.

Sectorul de laminoare va fi dezvoltat pentru asigurarea prelucrării oțelurilor și lărgirea sortimentelor de laminate.

Anul acesta va începe la Hunedoara construirea unei noi secții de laminoare de sîrmă, profile ușoare, mijlocii și benzi cu o capacitate de circa 1.000.000 tone pe an, care va intra în funcțiune treptat în anii 1961 și 1962 și va satisface necesitățile economiei la aceste produse pe o perioadă de 5—6 ani. Planul prevede construirea unui laminor de benzi la rece. Creșterea producției de țevi se va realiza prin construirea unor instalații de țevi sudate cu o capacitate totală de 130.000 tone pe an, precum și prin instalarea a încă unui laminor la uzina „Republica".

Cea mai mare parte a sporurilor de producție se va realiza prin dezvoltarea întreprinderilor existente pînă la capacitatea lor economică maximă, ceea ce va asigura o eficiență ridicată a investițiilor. Astfel, cu cheltuieli de investiții de 400 lei/tona de oțel față de 780 lei în perioada 1954—1959, se va spori producția de

oțel Martin la Combinatul siderurgic Hunedoara de la 700.000 tone în 1959 la circa 2 milioane tone în 1965.

Tovarăși,

În planul de 6 ani, peste 4 miliarde lei, adică mai mult de o treime din totalul fondurilor repartizate industriei siderurgice, sînt alocate noului centru siderurgic de la Galați. **(Aplauze).** Pentru prelucrarea celor 4 milioane de tone de oțel, pe care le va produce acest combinat în etapa finală, vor intra treptat în funcțiune un laminor de semifabricate cu o capacitate de 3,3 milioane tone, precum și laminoare de tablă și profile cu o capacitate totală de circa 3 milioane tone/an.

În cadrul combinatului vor fi puse în funcțiune în anii 1963—1964 o turnătorie și o forjă pentru piese mari, necesare construcțiilor de mașini grele.

Centrul siderurgic de la Galați — obiectiv principal pe viitorii 10 ani ai programului de perspectivă — va avea un rol de cea mai mare importanță în dezvoltarea tuturor ramurilor economiei la nivelul cerut de sarcinile desăvîrșirii construcției socialismului. Construirea acestei grandioase lucrări, prevăzută în proiectul de Directive, a fost primită cu deosebită însuflețire de întregul nostru popor.

Pentru construirea și aprovizionarea combinatului în timpul necesar dezvoltării bazei proprii de minereu, Uniunea Sovietică acordă sprijin țării noastre prin :

— transmiterea de documentație tehnică pentru organizațiile romîne care vor proiecta combinatul. Sarcinile de proiectare și proiectele tehnice vor fi livrate în anii 1960—1961, în volumul și la termenele ce se vor stabili de comun acord ;

— acordarea de consultații institutelor romîne de către organizațiile corespunzătoare sovietice în problemele proiectării noului combinat ;

— trimiterea de specialişti sovietici în Republica Populară Romînă pentru montajul utilajelor şi darea în funcţiune a agregatelor ;

— primirea în întreprinderile corespunzătoare sovietice de cadre din Republica Populară Romînă pentru pregătirea tehnică în producţie ;

— acordarea de consultaţii în domeniul cercetărilor hidrogeologice pentru punerea în exploatare a unor noi zăcăminte de minereuri de fier ; consultaţii la proiectarea întreprinderilor miniere şi de preparare a minereurilor de fier din Republica Populară Romînă şi transmiterea în 1960—1962 a desenelor de execuţie pentru utilajele miniere şi de preparare care vor fi executate în ţara noastră ;

— livrarea unui laminor bluming-slebing cu o capacitate anuală de 3,3 milioane tone oţel lingou şi a unui laminor semicontinuu de tablă cu o capacitate de producţie de circa 1,5 milioane tone tablă/an.

Pentru noul combinat siderurgic şi pentru celelalte uzine siderurgice din Republica Populară Romînă, Uniunea Sovietică va livra cantităţi însemnate de cărbuni cocsificabili, cocs metalurgic şi minereu de fier şi va spori treptat livrările de fontă de afinare de la 390.000 tone în 1965 la 1.100.000 tone în 1970.

După cum vă este cunoscut, tovarăşi, Comitetul Central al partidului nostru a solicitat Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice un schimb de păreri cu privire la prevederile principale ale proiectului de plan pentru dezvoltarea economiei naţionale.

Consultările şi schimburile de păreri deosebit de fructuoase, marele sprijin pe care îl primim în dezvoltarea economiei naţionale, ajutorul multilateral acordat pentru construirea noului centru siderurgic de la Galaţi constituie o nouă manifestare a relaţiilor de colaborare fră-

ţească statornicite între partidele şi ţările noastre. (Aplauze puternice).

Pentru ajutorul prietenesc acordat şi cu acest prilej ţării noastre, permiteţi-mi ca, în numele congresului şi al întregului nostru popor, să aduc calde mulţumiri Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, guvernului sovietic şi personal tovarăşului Hruşciov. (Aplauze puternice, îndelung repetate. Ovaţii : „Trăiască Uniunea Sovietică !").

O dată cu dezvoltarea siderurgiei va fi sporită producţia **METALELOR NEFEROASE**. Principalul obiectiv în domeniul industriei metalelor neferoase este combinatul de aluminiu, cu o capacitate de producţie anuală de circa 50.000 tone, care va utiliza rezervele de bauxită existente în ţară. Prin construirea acestui obiectiv de mare însemnătate pentru economia naţională se creează în ţara noastră o nouă bază de materie primă valoroasă pentru industria constructoare de maşini şi pentru alte ramuri.

Se vor construi un număr de 5 mine noi şi se vor lărgi considerabil minele existente, pentru a produce în 1965 circa 4 milioane tone minereuri complexe şi cuprifere. Prin înfăptuirea prevederilor planului, în anul 1965 vom acoperi integral necesităţile crescînde de plumb, zinc, aluminiu şi cea mai mare parte a nevoilor de cupru.

Ţinînd seama de sarcinile importante ale metalurgiei neferoase, este necesară concentrarea lucrărilor de prospecţiuni şi explorări în regiuni cu perspective favorabile, precum şi efectuarea de cercetări pentru stabilirea celor mai raţionale procedee de prelucrare a minereurilor.

Creşterea însemnată a producţiei de metale neferoase, pe baza rezultatelor şi perspectivelor favorabile în domeniul sporirii rezervelor de minereu, arată locul

important pe care îl va ocupa această ramură în economia națională, devenind una din principalele ramuri ale industriei grele. Departamentele de extracție și prelucrare, toți lucrătorii din industria metalelor neferoase: geologi, mineri, metalurgiști, trebuie să ia cele mai eficace măsuri tehnice-organizatorice pentru accelerarea deschiderii și lărgirii minelor, mecanizarea muncilor în subteran, reducerea procentului de steril, dezvoltarea capacităților de preparare și îmbunătățirea calității concentratelor, însușirea de tehnologii de mare randament în metalurgia plumbului, zincului, cuprului și a altor metale neferoase.

Pentru lărgirea bazei proprii de materii prime, statul nostru a făcut eforturi serioase. Numai în ultimii 6 ani au fost cheltuite pentru CERCETĂRI GEOLOGICE 8 miliarde de lei.

Eforturile depuse au dus la descoperirea a noi regiuni petroliere și la creșterea rezervelor cunoscute de minereuri neferoase; s-au conturat rezerve de bauxită, precum și de alte roci și minerale utile, necesare diferitelor ramuri industriale.

Cu toate aceste rezultate, eficiența cercetărilor geologice nu a fost la nivelul posibilităților create. Lucrările geologice nu au fost concentrate pe obiectivele de primă importanță, cum este minereul de fier, nu au fost suficient studiate structurile geologice prin lucrări prealabile de prospecțiuni, pentru a se reduce volumul lucrărilor sterile de explorare — în special la petrol — și nu s-au precizat rezerve industriale suficiente pentru deschiderea de mine noi, îndeosebi la cărbuni.

Ritmul înalt de dezvoltare a economiei cere sporirea însemnată a rezervelor industriale de substanțe minerale utile, și în primul rînd a minereurilor de fier. Este necesar să se intensifice lucrările de prospecțiuni și de pre-

gătiri pentru exploatarea zăcămintelor de minereuri din Poiana Ruscă, Palazu și alte zone. Nu trebuie precupețit nici un efort pentru ca în următorii ani să conturăm zăcămintele și să elaborăm cele mai potrivite metode de exploatare și preparare a minereurilor de fier, în scopul lărgirii considerabile a bazei de materii prime necesare siderurgiei noastre în plină dezvoltare.

Fondurile alocate activității geologice în perioada 1960—1965 se ridică la circa 12 miliarde de lei ; din suma alocată activității geologice, circa 2 miliarde sînt destinate înzestrării cu utilaje și aparate moderne.

Este necesar să fie accentuate eforturile pentru creșterea rezervelor de petrol, gaz metan, minereuri neferoase, cărbuni cocsificabili. Organizațiile geologice au datoria să aplice cele mai moderne metode de lucru, pentru a da economiei naționale în termenul cel mai scurt cît mai multe rezerve industriale.

În asigurarea utilajului necesar tuturor ramurilor economiei naționale, un rol deosebit de important revine **INDUSTRIEI CONSTRUCTOARE DE MAȘINI.** De calitatea mașinilor, utilajelor și instalațiilor depinde în cea mai mare măsură nivelul tehnic al proceselor de fabricație în întreprinderile noi și în cele care vor fi reutilate și modernizate.

Industria constructoare de mașini va dezvolta producția de serie și de linii tehnologice complete, în conformitate cu nevoile economiei naționale și ținînd seama de avantajele economice ale specializării și cooperării cu celelalte țări socialiste.

Se prevede dezvoltarea în principal a producției de instalații de foraj, de utilaje și instalații pentru rafinării și pentru industria chimică, de locomotive diesel electrice, nave maritime și fluviale, utilaje pentru industria

construcțiilor și a materialelor de construcții, mașini-unelte, camioane, tractoare, mașini agricole și altele.

În industria electrotehnică va crește nivelul tehnic, calitatea și sortimentul mașinilor și aparatelor electrice, a conductorilor, cablurilor și a altor materiale electrotehnice. A început construcția unei fabrici moderne de piese de radio și de elemente cu semiconductori, care va intra în funcțiune în anii 1961—1962 și va avea un rol însemnat în dezvoltarea construcției aparatelor electronice și introducerea automatizării.

Producția bunurilor metalice și electrotehnice de uz casnic va spori de circa 3 ori, o dată cu lărgirea sortimentului, îmbunătățirea calității și prezentării lor.

Principala sarcină a industriei construcțiilor de mașini este ridicarea continuă a nivelului tehnic, îmbunătățirea calității, creșterea randamentului și a economicității mașinilor și instalațiilor. Pentru aceasta este necesar să se întărească activitatea de cercetări și proiectări, să se dezvolte rețeaua de laboratoare uzinale și a standurilor de probă, a atelierelor de prototipuri și a secțiilor de sculărie, încadrate cu muncitori și personal tehnic de înaltă calificare.

Punerea în fabricație de noi mașini va trebui să fie aprobată pe baza unor studii tehnice-economice temeinice, care să dovedească justețea alegerii tipurilor și economicitatea fabricației.

În cel mai scurt timp va trebui definitivată profilarea întreprinderilor pe baza adîncirii în continuare a specializării și cooperării, condiție esențială pentru îmbunătățirea calității și reducerea prețului de cost al produselor.

Pentru realizarea unor mașini și instalații complexe de nivelul celor mai reușite tipuri din țările industriale dezvoltate, va trebui să fie desemnată cîte o uzină coordonatoare, cu drepturi largi de îndrumare a producției

elementelor componente și a subansamblelor fabricate de întreprinderile furnizoare.

Sîntem încredințați că muncitorii, inginerii și tehnicienii din industria constructoare de mașini și electrotehnică vor munci cu avînt și perseverență pentru ridicarea nivelului tehnic și calitativ al mașinilor și instalațiilor fabricate, astfel ca această ramură principală a industriei să-și îndeplinească cu cinste misiunea sa de promovare a progresului tehnic în toate ramurile economiei naționale.

Tovarăși,

La cel de-al II-lea Congres al partidului ne-am ocupat în mod deosebit de dezvoltarea INDUSTRIEI CHIMICE. Marile combinate, dotate cu tehnica cea mai modernă, care se înalță în prezent în diferite regiuni ale țării, permit fabricarea în condiții economice optime a unei mari varietăți de produse chimice, necesare tuturor ramurilor industriale, agriculturii și producției bunurilor de larg consum.

În cadrul planului de 6 ani, industria chimică ocupă un loc de prim ordin, urmînd să-și mărească producția de 3,3 ori, prin alocarea unor fonduri de investiții de circa 20 miliarde lei.

Producția de îngrășăminte va crește în 1965 de aproape 10 ori față de 1959, prin mărirea capacităților fabricilor existente, precum și prin construirea a două combinate de îngrășăminte azotoase la Craiova și Tîrgu-Mureș, prin punerea în funcțiune a unor capacități importante de îngrășăminte fosfatice în regiunea Suceava și la Uzina de la Năvodari. Se va lărgi producția chimicalelor necesare combaterii eficace a dăunătorilor din agricultură.

Pentru dezvoltarea industriei cauciucului sintetic și a altor produse de sinteză, se prevede, în afara marelui complex petrochimic de la Borzești, care va intra treptat în funcțiune cu începere din anul acesta, și pe lîngă lărgirea capacităților de producție în întreprinderile existente, punerea în funcțiune a unui nou complex petrochimic la Ploiești și începerea construcției unei noi fabrici de cauciuc sintetic, înlocuitor al cauciucului natural. Este în curs de construcție o fabrică modernă de anvelope la București, cu o capacitate de 1 milion anvelope pe an, care, împreună cu capacitățile existente, va acoperi toate nevoile țării și va crea disponibilități pentru export.

Prin terminarea Combinatului de la Săvinești și construirea unei fabrici de fibre artificiale la Brăila se vor lărgi producția și sortimentul firelor și fibrelor chimice necesare industriei textile, ajungîndu-se în 1965 la 47.000 tone, dintre care 13.000 tone de tip relon și rolan și circa 34.000 tone fibre și fire pe bază de celuloză.

Ținînd seama de utilizarea tot mai largă a maselor plastice și a rășinilor sintetice în industriile constructoare de mașini, lemnului, în construcții, la ambalarea produselor și la fabricarea bunurilor de consum, producția acestor materiale va ajunge în anul 1965 la peste 95.000 tone. Va fi dezvoltată producția unui sortiment variat de asemenea produse, printre care policlorura de vinil, polietilena, acetatul de vinil, polistiren și altele.

O mare dezvoltare va cunoaște industria de celuloză și semiceluloză, a cărei producție va crește de peste 4,5 ori, asigurînd integral necesitățile producției de hîrtie, celofibră, viscoză și cord ; producția de hîrtie va crește de aproape 3 ori.

Corespunzător necesităților crescînde ale industriei de celuloză și hîrtie se prevede lărgirea bazei de materii

prime cu plante anuale și lemn de foioase. Se va tripla capacitatea de producție a Fabricii de celuloză pe bază de stuf ce va intra în funcțiune anul acesta la Brăila; se va construi încă o fabrică de celuloză și hîrtie pe bază de paie, în afară de cea de la Constanța, care a început recent să producă, precum și o fabrică de celuloză și hîrtie din lemn de foioase. Prin punerea în funcțiune a fabricii de celuloză și hîrtie din lemn de rășinoase de la Suceava, în curs de construcție, și prin realizarea unei capacități de încă 100.000—120.000 tone celuloză, se vor putea obține variatele sortimente de hîrtie cerute de economia națională.

În **ECONOMIA FORESTIERĂ** obiectivul principal este refacerea și valorificarea cît mai înaltă a patrimoniului forestier, care constituie una din cele mai prețioase bogății ale patriei noastre.

Nevoile sporite de material lemnos ale economiei vor fi asigurate prin gospodărirea rațională a fondului forestier, prin valorificarea superioară și complexă a masei lemnoase, precum și prin reducerea consumurilor exagerate și neraționale în toate ramurile economice. Se vor mări resursele de lemn prin intensificarea operațiilor de îngrijire a pădurilor, extinderea culturilor de specii repede crescătoare și mai ales prin reducerea simțitoare a pierderilor în procesul de exploatare și industrializare.

Vor fi executate lucrări de împădurire pe o suprafață de peste 400.000 hectare, luîndu-se măsuri de îmbunătățire a calității și de reducere a costului lucrărilor și concentrîndu-se activitatea în perimetrele silvice, fără diminuarea suprafețelor pășunilor și fînețelor.

Pierderile în exploatări vor trebui reduse sub 4 la sută, prin aplicarea de măsuri organizatorice, folosirea

mijloacelor mecanice și dezvoltarea căilor de transport forestier.

Industrializarea lemnului va fi concentrată în combinate cu profil complex, care, pe lîngă prelucrarea lemnului rotund în cherestea, placaj, furnir, parchete, mobilă, vor valorifica deșeurile provenite de la aceste produse, precum și lemnul de mici dimensiuni și de calități inferioare, în vederea fabricării plăcilor aglomerate și fibrolemnoase — produse valoroase cu o largă întrebuințare.

Planul de 6 ani prevede dublarea producției **INDUSTRIEI UȘOARE ȘI ALIMENTARE.**

Producția de țesături va crește la 540—550 milioane metri pătrați (de 1,9 ori față de 1959), de tricotaje la peste 70 milioane bucăți (de peste 2,3 ori), de încălțăminte la 45 milioane perechi (de 1,6 ori), de confecții de peste 2,4 ori.

Vor fi construite și reutilate un număr însemnat de întreprinderi textile, de confecții, încălțăminte și altele.

Capacitățile filaturilor de bumbac vor crește cu circa 65 la sută, iar producția lor se va mări de la 48.000 tone fire în 1959 la 80.000 tone fire în 1965, față de numai 16.500 tone fire în anul 1938.

În filaturile de lînă pieptănată, capacitățile vor crește de 2,3 ori față de anul 1959, eliminîndu-se strangularea care frîna producția de țesături de lînă; producția va spori de la 4.700 tone fire la circa 12.000 tone în anul 1965, în timp ce în 1938 ea era de numai 1.200 tone.

Capacitățile țesătoriilor de bumbac, lînă, mătase și in vor spori de 1,7 ori față de 1959 și vor produce de 4,2 ori mai multe țesături decît în 1938.

În industria tricotajelor, capacitățile vor crește de 2,2 ori față de cele existente la sfîrșitul anului 1959.

Se prevede instalarea a 26 linii tehnologice moderne pentru producția încălțămintei de piele, astfel ca 45 la

sută din producția prevăzută în anul 1965 să fie realizată cu utilaje moderne de înaltă productivitate.

Industria ușoară va fi înzestrată cu utilaj modern, care va asigura mărirea producției, creșterea importantă a productivității muncii, prelucrarea în produse finite superioare a materiilor prime naturale și sintetice, îmbogățirea sortimentului și îmbunătățirea în continuare a calității produselor.

În vederea sporirii consumului de produse alimentare al populației și îmbunătățirii structurii lui, producția industrială de carne va trebui să crească la peste 600.000 tone (de circa 2,5 ori), de pește la 70.000 tone (de 3,5 ori), de ulei comestibil la 200.000 tone (de 3,3 ori), de unt la 30.000 tone (de 2,7 ori), de lapte de consum la peste 5 milioane hectolitri (de peste 4 ori), de zahăr la 460.000 tone (de 1,9 ori).

În cursul planului de 6 ani, industria alimentară va deveni, practic, o industrie nouă, la nivelul ultimelor realizări ale tehnicii, cu un grad avansat de automatizare. Vor intra în producție 4 fabrici de zahăr, din care două în toamna aceasta, precum și fabrici de ulei, bere, abatoare moderne, înzestrate cu secții de preparate de carne, noi linii automate de conserve de legume și fructe, fabrici pentru industrializarea laptelui, mori și fabrici de pîine, instalații moderne de vinificare și de conservare a vinului și altele.

Ținînd seama că țara noastră dispune de un fond piscicol de peste 700.000 ha, prevederile planului cu privire la dezvoltarea **piscifculturii** sînt pe deplin realizabile prin înfăptuirea unor măsuri de amenajare și exploatare rațională a bunurilor piscicole, trecîndu-se la o piscicultură dirijată, care să permită obținerea unei producții sporite an de an.

Întrucît în prezent circa 80 la sută din producția de pește provine din lunca inundabilă și Delta Dunării, este necesar să se întocmească, pînă la sfîrșitul anului 1960, schița planului de amenajare complexă a acestora, ținînd seama de interesele diverselor sectoare — piscicol, agricol, stuficol și silvic — și să se treacă la executarea lucrărilor.

Vor trebui luate măsuri pentru punerea în valoare a iazurilor, bălților și eleșteelor, a căror suprafață totală depășește 40.000 hectare, asigurîndu-se întreținerea lor sistematică și furajarea peștelui într-un număr cît mai mare de eleștee și iazuri. Se vor realiza noi amenajări pe terenuri nepotrivite pentru agricultură.

Totodată, trebuie să se amenajeze pepiniere pentru furnizarea puietului de pește necesar populării tuturor bunurilor piscicole.

Prin aplicarea metodelor de piscicultură avansate și prin folosirea în mod cît mai judicios a fondurilor de investiții de aproximativ 500 milioane lei, prevăzute în planul de 6 ani, se vor pune în valoare posibilitățile însemnate ale acestui sector, pentru îmbunătățirea aprovizionării populației.

Pentru a se asigura conservarea și menținerea calității produselor alimentare, se prevede dezvoltarea considerabilă a rețelei frigorifice, alocîndu-se în acest scop suma de 1,3 miliarde lei.

Se vor construi noi antrepozite frigorifice generale și spații frigorifice pe lîngă fabrici și depozite de produse alimentare, în suprafață totală de circa 100.000 metri pătrați.

Parcul de vagoane izoterme va crește de la circa 490 bucăți la circa 2.000 bucăți ; fabricile de prelucrare a laptelui și a cărnii vor primi peste 1.000 bucăți cisterne

și autodube izoterme și frigorifice pentru deservirea rețelei comerciale.

Magazinele de desfacere, precum și creșele, căminele, spitalele vor fi înzestrate pînă în 1965 cu circa 24.000 agregate, dulapuri și vitrine frigorifice. Producția de frigidere casnice va ajunge la 50.000 bucăți în 1965.

Întreprinderile producătoare vor trebui să dea cea mai mare atenție însușirii de tipuri perfecționate și economice de agregate și instalații frigorifice. Pentru a preveni pagubele însemnate pe care economia le-ar putea suferi din cauza unei insuficiente dezvoltări a rețelei frigorifice, vor trebui găsite posibilități, pe măsura îndeplinirii planului, în vederea accentuării efortului în acest sector.

În industria producătoare de bunuri de consum este necesar să existe o preocupare permanentă pentru lărgirea considerabilă a sortimentelor și îmbunătățirea lor, pe baza cunoașterii gustului și cerințelor consumatorilor, introducerea semifabricării și a preambalării produselor alimentare și prezentarea lor într-o formă cît mai atrăgătoare.

O problemă centrală a întregii economii, căreia trebuie să-i acordăm cea mai mare atenție în etapa actuală, este îmbunătățirea permanentă a calității produselor. În perioada 1956—1959 au fost obținute succese însemnate în domeniul îmbunătățirii calității oțelurilor aliate și a laminatelor, a mașinilor, materialelor de construcții și altele. În industria bunurilor de consum s-a îmbunătățit calitatea unor produse textile și alimentare, lărgindu-se sortimentul și creîndu-se un mare număr de articole și modele noi.

În același timp însă, trebuie spus că se mai fabrică o serie de produse de calitate slabă, cu durabilitate redusă, care au adus greutăți și pagube economiei naționale și

care provoacă nemulțumirea îndreptățită a oamenilor muncii.

Din păcate, se mai găsesc cadre de conducere din economie care nu cunosc și nu se interesează de performanțele, calitatea și aspectul produselor fabricate în alte întreprinderi și în străinătate, dau dovadă de conservatorism, în loc să aibă o atitudine critică față de producția realizată, nesocotesc disciplina de stat și interesele superioare ale economiei naționale, cît și cerințele oamenilor muncii de a se fabrica produse de înaltă calitate și durabile.

Conducerile ministerelor și ale întreprinderilor sînt datoare să înfăptuiască un complex de măsuri pentru îmbunătățirea calității produselor, ca preocupare imediată și permanentă în toate ramurile industriale.

Este necesar să lucrăm în așa fel încît mărfurile fabricate în întreprinderile noastre să dea o mare satisfacție oamenilor muncii care le-au produs sau le folosesc, iar buna calitate a produselor, „marca fabricii", să devină un titlu de onoare pentru colectivele tuturor întreprinderilor din țara noastră.

AGRICULTURA

Tovarăși,

Profunde schimbări social-economice au avut loc în ultimii ani în viața satelor. **SECTORUL SOCIALIST DIN AGRICULTURĂ CUPRINDE PESTE 81 LA SUTĂ DIN NUMĂRUL GOSPODĂRIILOR ȚĂRĂNEȘTI ȘI DIN SUPRAFAȚA ARABILĂ A ȚĂRII.** (Aplauze puternice). **A FOST LICHIDATĂ CHIABURIMEA, CEA MAI NUMEROASĂ CLASĂ EXPLOATATOARE, DESFIINȚÎNDU-SE ASTFEL ULTIMELE FORME DE PROPRIETATE CAPITALISTĂ ÎN AGRICULTURĂ.** (Aplauze).

Numărul familiilor țărănești cuprinse în sectorul socialist a crescut de la 382.000 în 1955 la 2.920.000. Gospodăriile agricole de stat, gospodăriile colective și întovărășirile agricole dețin astăzi o suprafață de 8 milioane hectare teren arabil. Folosind condițiile naturale și economice favorabile dezvoltării principalelor ramuri ale agriculturii, mecanizării complexe a lucrărilor, unitățile agricole socialiste obțin an de an recolte bogate.

Au mai rămas în afara sectorului socialist aproximativ 680.000 familii, mai puțin de 1/5 din totalul familiilor țărănești, cu o suprafață de 1,8 milioane hectare, îndeosebi în localitățile de munte. Datorită puternicei atracții exercitate de sectorul socialist-cooperatist în plină dezvoltare, și aceste gospodării individuale se îndreaptă spre agricultura socialistă.

În procesul acestor transformări revoluționare, care au schimbat din temelii înfățișarea satului, se formează o clasă nouă, țărănimea colectivistă, prietenă și aliată de nădejde a clasei muncitoare, se dezvoltă conștiința socialistă a maselor țărănești, se întărește și se ridică pe o treaptă mai înaltă alianța muncitorească-țărănească. **(Aplauze puternice).**

Hotărîtor pentru rezultatele obținute în construcția socialistă în agricultură, și în primul rînd în dezvoltarea sectorului colectivist, a fost puternicul sprijin acordat țărănimii de statul democrat-popular prin mijloacele mecanizate ale stațiunilor de mașini și tractoare, cadre de ingineri și tehnicieni agricoli, prin credite, materiale de construcții, semințe selecționate, material săditor pomiviticol, animale de rasă și altele. Numai în anii 1956—1959 investițiile pentru agricultură din fondurile statului s-au ridicat la 8,6 miliarde de lei.

Pentru ca intensificarea mecanizării agriculturii — care este însoțită de reducerea numărului de vite de

muncă — să nu ducă la scăderea numărului de bovine, partidul și guvernul au luat măsuri de sporire a cointeresării țărănimii în creșterea animalelor de producție, ceea ce a dus la mărirea șeptelului.

Rezultatele obținute de gospodăriile agricole colective, și îndeosebi de gospodăriile fruntașe, în creșterea producției și ridicarea nivelului de trai al colectiviștilor exercită o puternică influență asupra întovărășirilor și grăbesc transformarea acestora în gospodării colective.

Este suficient să arătăm că numai în cursul anului 1959 și în primele 5 luni ale anului 1960 au trecut la gospodării colective un număr de 2.516 întovărășiri, cu o suprafață totală de 1.026.000 hectare.

Totodată, în ultimii ani se manifestă tendința gospodăriilor colective mici de a se uni în gospodării colective mai mari, care creează condiții mai bune pentru folosirea rațională a pămîntului, pentru aplicarea metodelor agrotehnice înaintate, utilizarea mai eficace a mijloacelor mecanizate și dezvoltarea multilaterală a producției agricole vegetale și animale. În toate regiunile țării există astfel de gospodării colective, iar numărul lor este în creștere.

Experiența arată că cele mai bune rezultate economice sînt obținute de gospodăriile colective care au o suprafață în jurul a 1.500—2.000 hectare, în funcție de zonele naturale și economice, de condițiile locale și caracterul producției. Aceste gospodării colective au o productivitate ridicată la hectar, obțin recolte bogate, dezvoltă avutul obștesc și asigură creșterea continuă a veniturilor colectiviștilor.

Transformarea întovărășirilor agricole în gospodării colective, unirea gospodăriilor colective mici în gospodării colective mai mari, întărirea economică-organizatorică și dezvoltarea lor multilaterală constituie un

proces unic neîntrerupt, care consolidează și lărgește relațiile de producție socialiste la sate.

Se poate aprecia că procesul de colectivizare a agriculturii se va încheia pînă în 1965.

Terminarea colectivizării va deschide posibilități nelimitate pentru un avînt continuu al forțelor de producție în agricultura noastră. **(Aplauze).**

În dezvoltarea agriculturii, un rol important l-a avut aplicarea principiului cointeresării materiale a țărănimii în sporirea producției agricole. Începînd încă din toamna anului 1953 s-a introdus treptat, la o seamă de produse agricole, sistemul de contractări și achiziții. Pe baza rezultatelor pozitive obținute în înfăptuirea acestor măsuri și a experienței acumulate, plenara din decembrie 1956 a Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn a hotărît desființarea sistemului cotelor obligatorii și înlocuirea lui prin sistemul de contractări și achiziții. Acest sistem, întemeiat pe cointeresarea materială a țărănimii, a contribuit la creșterea însemnată a producției agricole, care în 1957 a depășit cu aproape 23 la sută, iar în 1959 cu peste 30 la sută producția anului 1956.

Sporirea producției agricole și livrarea către stat a unor cantități mai mari de produse la prețuri remuneratorii au contribuit la mărirea veniturilor țărănimii. În 1959, țărănimea a primit din livrarea către stat a produselor agricole 7,5 miliarde de lei, cu 1,7 miliarde lei mai mult decît în 1955 — în afară de veniturile realizate din vînzările de produse direct pe piață și de creșterea însemnată a consumului propriu.

Ca rezultat al măsurilor de cointeresare materială amintite, cantitățile de produse agricole intrate în fondul central al statului au sporit an de an, asigurînd satisfacerea nevoilor de aprovizionare a populației cu pîine, carne, lapte, grăsimi și cu alte produse agroalimentare,

aprovizionarea industriei cu materii prime agricole, precum și creșterea continuă a rezervelor de stat.

După cum se arată în proiectul de Directive pentru planul de dezvoltare economică pe anii 1960—1965, ne propunem ca **producția globală agricolă să crească pînă la sfîrșitul acestei perioade cu 70—80 la sută față de 1959, asigurînd un belșug de produse agroalimentare pentru ridicarea continuă a nivelului de trai al populației. Sporirea producției agricole vegetale și animale se va realiza pe calea dezvoltării intensive și multilaterale a agriculturii, prin îmbinarea armonioasă a diferitelor ramuri de producție, ținînd seama de condițiile economice și pedoclimatice.**

Organele și organizațiile de partid, Sfaturile populare trebuie să pună în centrul activității lor sprijinirea gospodăriilor colective, mobilizînd consiliile de conducere, pe toți colectiviștii să folosească la maximum mijloacele proprii și ajutorul dat de stat, pentru a asigura dezvoltarea multilaterală a gospodăriei, sporirea producției la cereale, plante tehnice și alimentare, mărirea producției de furaje, pe baza cărora creșterea animalelor din turma obștească să fie ridicată la nivelul unei ramuri principale de producție.

Sînt create condițiile necesare ca în timpul cel mai scurt toate gospodăriile colective să ajungă la nivelul gospodăriilor fruntașe; trebuie dusă o muncă politică și organizatorică perseverentă pentru realizarea cu succes a acestei sarcini de mare însemnătate.

Eforturi deosebite vor fi îndreptate spre ridicarea continuă a nivelului de mecanizare și chimizare a agriculturii. Pînă la sfîrșitul perioadei 1960—1965, stațiunile de mașini și tractoare și gospodăriile agricole de stat vor dispune de un număr de circa 100.000 de tractoare fizice (150.000 tractoare convenționale de 15 CP), de trei ori

mai multe decît în 1959, peste 70.000 de semănători, peste 43.000 de combine pentru recoltatul cerealelor păioase, peste 8.000 de combine de porumb, precum și alte mașini agricole. În anul 1965 vor reveni pe un tractor fizic 100 hectare teren arabil, față de 270 hectare în 1959.

Înzestrarea agriculturii cu un număr mare de tractoare și mașini perfecționate va da posibilitatea ca termenul de executare a lucrărilor de însămînțare să se scurteze la 8—10 zile și al celor de recoltat la 7—8 zile. Agricultura va primi an de an cantități mai mari de îngrășăminte chimice, care vor ajunge în 1965 la peste 2 milioane de tone (500.000 de tone substanță activă), de peste 3 ori mai mult decît în 1959, precum și cantități însemnate de substanțe insectofungicide și ierbicide.

Este de datoria organelor și organizațiilor de partid, a Sfaturilor populare să mobilizeze pe inginerii și mecanizatorii din stațiunile de mașini și tractoare pentru executarea lucrărilor la timpul potrivit și la un nivel agrotehnic ridicat și realizarea unor recolte bogate, pentru consolidarea economică-organizatorică a gospodăriilor colective, pentru sporirea randamentului anual pe tractor, reducerea consumurilor de carburanți și de piese de schimb, scăderea prețului de cost al lucrărilor.

Sarcini de mare răspundere revin organelor și organizațiilor de partid în munca lor politică și organizatorică pentru a asigura ca gospodăriile agricole de stat să contribuie din ce în ce mai mult la realizarea obiectivelor care stau astăzi în fața agriculturii. Fiind dotate cu mijloace tehnice înaintate, primind cantități sporite de îngrășăminte chimice, folosind semințe de mare productivitate, gospodăriile de stat trebuie să dea, an de an, recolte bogate de cereale, să dezvolte creșterea animalelor, să sprijine și mai activ gospodăriile colective cu

seminţe de soi selecţionate, cu reproducători de animale de rasă şi altele.

Este necesar ca în timpul cel mai scurt să se termine lucrările de organizare a teritoriului şi de comasare a parcelelor răzleţe, de profilare a producţiei pentru fiecare gospodărie în parte. Gospodăriile agricole de stat trebuie să folosească construcţii zootehnice ieftine, care să permită mecanizarea cu mijloace simple a proceselor de producţie, să mecanizeze lucrările de producere şi preparare a furajelor, de recoltare şi însilozare a porumbului.

Prin aplicarea metodelor agrozootehnice înaintate şi a celor mai noi cuceriri ale ştiinţei, consiliile gospodăriilor de stat, muncitorii, inginerii, tehnicienii au datoria să asigure creşterea continuă a producţiilor la hectar, să mărească productivitatea muncii şi să scadă preţul de cost al produselor, încît gospodăriile de stat să devină model de gospodărire socialistă pentru întreaga agricultură din ţara noastră.

Sarcina principală în domeniul producţiei agricole este sporirea considerabilă a producţiei de cereale, mai ales de grîu şi de porumb, deoarece de aceasta depinde dezvoltarea tuturor celorlalte ramuri ale agriculturii şi în special creşterea animalelor.

Producţia de cereale va spori prin mărirea producţiei la hectar la toate culturile. Suprafaţa cultivată cu porumb se va extinde în anii următori la peste 4.000.000 hectare, reprezentînd peste 40 la sută din suprafaţa arabilă a ţării.

Pînă în anul 1965 trebuie să ajungem ca, în condiţii climatice normale, să producem anual 14—16 milioane de tone de cereale, din care grîu 5—5,4 milioane tone, iar porumb-boabe 8—9 milioane tone.

Pentru sporirea producţiei de cereale se impune să ne preocupăm mult mai îndeaproape de folosirea deplină şi raţională a mijloacelor mecanizate şi a îngrăşămintelor chimice şi organice, de generalizarea în producţie a soiurilor selecţionate de mare productivitate, de executarea lucrărilor la un înalt nivel agrotehnic — factori din cei mai de seamă ai creşterii randamentului la hectar şi reducerii preţului de cost în agricultură.

În anii care urmează este necesar să ne concentrăm forţele în mod deosebit în direcţia **dezvoltării creşterii animalelor.** În centrul preocupărilor noastre va sta mărirea numărului şi a productivităţii vacilor de lapte. Pînă la sfîrşitul anului 1965 numărul bovinelor trebuie să ajungă la 5.800.000, din care vaci de lapte 2.900.000, realizîndu-se o producţie anuală de peste 50 milioane hectolitri de lapte. Gospodăriile agricole de stat şi gospodăriile colective au datoria să se ocupe îndeaproape de creşterea tineretului bovin din cele mai bune şi mai productive rase de lapte, spre a asigura creşterea efectivelor din matcă proprie.

Pentru acoperirea completă a nevoilor de lînă ale industriei, numărul oilor va spori de la 11.200.000 în 1959 la 13 milioane în 1965, iar producţia de lînă va ajunge la 37.000 de tone, din care 27.000 de tone lînă fină şi semifină.

Numărul porcinelor va creşte pînă în anul 1965 de la 4.300.000 la circa 7.500.000, dîndu-se o atenţie deosebită dezvoltării raselor precoce de carne. Pentru aprovizionarea populaţiei din oraşele mari şi din centrele industriale, se vor organiza în apropierea acestora crescătorii mecanizate de păsări pentru carne şi ouă, cu o mare capacitate de producţie.

Condiţia principală pentru realizarea sarcinilor mari în domeniul dezvoltării creşterii animalelor şi ridicării

productivității lor este asigurarea unei bogate baze furajere. Porumbul pentru siloz, recoltat în faza de lapte-ceară, trebuie să devină furajul principal pentru sporirea producției animale și mai ales de lapte și carne.

Este necesar să se organizeze executarea sistematică a lucrărilor de îngrijire și îngrășare a pășunilor și fînețelor naturale, astfel ca producția lor să crească în anii următori la cel puțin 10.000 kilograme masă verde la hectar, pentru a asigura o hrană bogată unui număr mult mai mare de animale pe timpul verii.

Se va acorda și în anii viitori o deosebită atenție măririi producției **plantelor tehnice, legumelor și cartofilor.** La aceste culturi, eforturile vor fi îndreptate spre sporirea producției la hectar, prin mărirea suprafețelor irigate și prin folosirea unor însemnate cantități de îngrășăminte organice și minerale. Pînă în 1965 producția de sfeclă de zahăr trebuie să ajungă la circa 25.000 kilograme la hectar, de floarea-soarelui la cel puțin 1.500 kilograme, de cartofi la peste 15.000 kilograme, iar la legume să se realizeze o producție globală de 3.300.000 de tone.

Pentru mărirea producției de **fructe și struguri** se prevede ca pînă în 1965 să fie extinse plantațiile de pomi fructiferi și de viță de vie la 300.000 hectare fiecare; astfel producția de fructe va putea ajunge în 1965 la circa 1.700.000 tone, iar producția de struguri la 1.400.000 tone. La plantarea noilor livezi se va urmări îmbunătățirea raportului dintre specii, dîndu-se extindere mai ales soiurilor valoroase. La refacerea și lărgirea plantațiilor de viță de vie se vor folosi numai soiuri raionate, acordîndu-se o atenție deosebită varietăților care asigură o aprovizionare bogată a populației cu struguri de masă și producerea unor vinuri de calitate superioară.

Noile plantații se vor amplasa în primul rînd în bazinele pomicole și viticole, pe baza lucrărilor de zonare a producției agricole și a raionării soiurilor, și numai pe terenuri în pantă, erodate, pe terenurile nisipoase care nu pot fi valorificate în mod economic prin alte culturi.

Oamenilor de știință din agricultură le revine sarcina să creeze într-un timp scurt hibrizi de porumb, soiuri de grîu și alte plante de cultură productive și de calitate superioară, să adîncească studiul aplicării diferențiate a metodelor agrotehnice, pe zone pedoclimatice, să stabilească mijloacele folosirii cu randament sporit a mașinilor agricole, îngrășămintelor, irigației ; cercetătorii din domeniul zootehniei trebuie să amelioreze rasele de animale, să stabilească noi metode de creștere și hrănire a animalelor, care să ducă la sporirea producției de lapte, carne, lînă, ouă și la scăderea prețului de cost al acestora.

Sîntem convinși că oamenii muncii din agricultură nu-și vor precupeți forțele pentru a îndeplini cu cinste sarcinile în domeniul sporirii producției agricole, pentru a asigura un belșug de produse agroalimentare, în interesul ridicării continue a nivelului de viață al populației muncitoare de la orașe și sate. **(Aplauze puternice).**

TRANSPORTURI ȘI TELECOMUNICAȚII

Planul de 6 ani prevede creșterea capacității de transport corespunzător ritmului susținut de dezvoltare a economiei, precum și schimbări esențiale în înzestrarea tehnică a transporturilor de deservire generală.

Se va înfăptui în mare măsură **reînzestrarea tehnică a transportului feroviar prin introducerea tracțiunii diesel și electrice, prin mecanizarea și automatizarea proceselor de exploatare.** Calea ferată va fi dotată cu 330 locomotive diesel și cu locomotive electrice, astfel că în 1965 se va putea efectua cu mijloace de tracțiune moderne 45—50 la sută din totalul traficului feroviar. Economiile în cheltuielile de exploatare la liniile pe care se introduc noile locomotive vor fi de aproape 1,3 miliarde lei, adică circa jumătate din suma investițiilor necesare în această perioadă pentru electrificarea și introducerea tracțiunii diesel. Pentru folosirea cît mai eficace a puterii de remorcare a locomotivelor diesel și electrice și reînnoirea parcului, calea ferată va primi 11.000 vagoane-marfă și se vor reface circa 2.500 km linii cu șine de tip greu.

Se prevede extinderea considerabilă a centralizării electrodinamice, a blocului automat și a conducerii centralizate prin dispecer pe liniile de trafic intens, în vederea creșterii capacității de transport, sporirii siguranței circulației și reducerii cheltuielilor de exploatare.

Avînd în vedere avantajul **transporturilor auto pe distanțe scurte**, se prevede dezvoltarea de peste 3 ori a traficului de deservire generală și dotarea economiei cu peste 50.000 camioane și 13.000 remorci. Fabricarea de autocamioane cu performanțe ridicate, concentrarea transporturilor auto în puternice unități de exploatare și îmbunătățirea componenței parcului prin scoaterea din funcțiune a autovehicolelor vechi și neeconomicoase trebuie să ducă la o mai bună folosire a parcului auto și la reducerea prețului de cost al transportului rutier.

Corespunzător dezvoltării transportului auto, se vor moderniza peste 4.300 km de drumuri, dîndu-se prioritate drumurilor cu trafic intens și luîndu-se măsuri perseverente pentru reducerea costului pe kilometru și pentru îmbunătățirea calității lucrărilor.

O dezvoltare importantă va cunoaște **transportul maritim.** Traficul efectuat de flota noastră va crește în 1965 de 7,5 ori față de 1959, prin dotarea ei cu un număr de 12 vase a 4.500 tone, 8 vase de 10.000—12.000 tone și altele.

Va continua extinderea telefoniei automate, a rețelei telefonice interurbane, prin instalarea de linii de radio-relee pe arterele magistrale ale țării, precum și de cabluri subterane.

Vor fi construite noi posturi de radio și televiziune, care vor putea acoperi cu emisiunile lor întreaga suprafață a țării.

Pentru dezvoltarea și înzestrarea cu mijloace tehnice moderne a transporturilor și telecomunicațiilor, se vor investi circa 16 miliarde lei, de 2 ori mai mult decît în ultimii 6 ani.

INVESTIȚIILE

Tovarăși,

Prevederile proiectului de Directive privitoare la investiții reflectă politica consecventă a partidului de dezvoltare a forțelor de producție, precum și capacitatea crescîndă a economiei noastre de a consacra mijloacele necesare înfăptuirii unor obiective de însemnătate tot mai mare, pe baza creșterii continue a acumulărilor statului.

Volumul și orientarea investițiilor în perioada 1960—1965 vor fi :

	1960—1965		Nivel de creștere în 1960—1965 față de 1954—1959
	volum în miliarde lei	%	
Investiții economice, social-culturale	170—180	100	198—209
din care :			
Industria	100—105,8	58,8	210—222
din care :			
Grupa A	(89,3—94,5)	(89,3)	212—225
Grupa B	(10,7—11,3)	(10,7)	195—206
Agricultura (fondurile statului)	22,1—23,4	13	191—202
Transporturi	15,6—16,6	9,2	198—211
Social-culturale	19,7—20,9	11,6	184—195
din care :			
locuințe	12,9—13,7	7,6	243—259

ÎN ANII 1960—1965 SE PREVEDE UN VOLUM DE INVESTIȚII DIN FONDURILE STATULUI DE 170—180 MILIARDE DE LEI, APROXIMATIV DE 2 ORI MAI MULT DECÎT ÎN PERIOADA DE 6 ANI PRECEDENTĂ. Aceasta înseamnă că în următorii 6 ani vom investi în economie cu circa 40 la sută mai mult decît în cursul ultimilor 10 ani. Se poate aprecia că, în afară de aceasta, investițiile din fondurile proprii ale gospodăriilor agricole colective, ale cooperației meșteșugărești și de consum se vor ridica la peste 11 miliarde de lei. Investițiile destinate dezvoltării industriei se vor ridica la peste 100 miliarde de lei, ceea ce reprezintă aproape 59 la sută din totalul investițiilor economice și social-culturale, față de circa 55 la sută în ultimii 6 ani.

Pentru ramurile hotărîtoare ale industriei grele (energetică, metalurgie, construcții de mașini, chimie) sînt

destinate trei pătrimi din totalul investițiilor din industrie, ceea ce reflectă preocuparea pentru creșterea cu precădere a industriei producătoare de mijloace de producție.

În același timp, creșterea de circa 2,7 ori a investițiilor în industria ușoară și alimentară asigură sporirea continuă a producției și lărgirea sortimentelor bunurilor de consum.

Dezvoltarea puternică a industriei se oglindește în faptul că valoarea fondurilor fixe industriale ce vor fi puse în funcțiune în perioada planului de 6 ani depășește întreaga valoare a fondurilor fixe existente în industrie la sfîrșitul anului 1959.

ÎN INDUSTRIA REPUBLICANĂ VOR INTRA ÎN FUNCȚIUNE PESTE 180 DE ÎNTREPRINDERI NOI ȘI APROAPE 300 SECȚII NOI, VOR FI LĂRGITE ȘI REUTILATE APROAPE 400 DE ÎNTREPRINDERI DIN TOATE RAMURILE INDUSTRIEI, LA ACEASTA ADĂUGÎNDU-SE ÎNTREPRINDERILE CE SE VOR CONSTRUI ÎN INDUSTRIA LOCALĂ.

În vederea dezvoltării bazei materiale a agriculturii socialiste, se prevede numai din fondurile statului un volum de investiții de circa 23 miliarde de lei, de 2 ori mai mult decît în perioada de 6 ani precedentă.

Pe măsura întăririi lor economice, gospodăriile colective vor aduce o contribuție crescîndă la investițiile necesare dezvoltării lor multilaterale.

Valoarea utilajelor principale pentru mecanizarea agriculturii și construcțiilor, precum și a mijloacelor de transport pentru deservire generală reprezintă aproximativ 25 miliarde de lei.

O preocupare permanentă a partidului nostru este **creșterea continuă a eficienței economice a investițiilor**, îndreptarea fondurilor către obiective de mare importanță pentru dezvoltarea economiei. Gospodărirea cît mai

judicioasă a fondurilor de investiții, folosirea suprafețelor construite și a capacităților existente, fundamentarea temeinică și justificarea economică a fiecărei investiții, reducerea continuă a costurilor și scurtarea termenului de punere în funcțiune a construcțiilor constituie sarcini de căpetenie ale tuturor ministerelor și Sfaturilor populare, ale organizațiilor de proiectare și execuție.

Eficiența investițiilor industriale depinde în mare măsură de alegerea amplasamentului și stabilirea capacității optime de producție a întreprinderilor, de adoptarea unor procese tehnologice și soluții constructive moderne. Prevederea unor utilaje cu caracteristici tehnice ridicate, reducerea construcțiilor în volumul total de investiții, montarea utilajelor în aer liber ori de cîte ori este posibil, precum și limitarea lucrărilor auxiliare la strictul necesar vor asigura micșorarea apreciabilă a investițiilor pe unitate de capacitate.

La mărirea eficacității economice a investițiilor va contribui în mare masură reducerea substanțială a duratei de execuție a construcțiilor. Pe baza experienței cîștigate de constructori și proiectanți, în perioada 1960—1965 se prevăd — față de trecut — termene de dare în funcțiune mult mai scurte. Astfel, primul grup al termocentralei de la Ploiești va intra în funcțiune după un an și jumătate de la începerea lucrării, în timp ce la centralele Doicești, Sîngeorgiu și Paroșeni, primul grup a intrat în funcțiune după 2 ani și jumătate ; fabrica de zahăr de la Livezi a fost construită în 4 ani, pe cînd cele de la Luduș și Bucecea — de capacitate mai mare — vor fi construite într-un an și jumătate.

În realizarea planului de 6 ani va trebui urmărit cu perseverență ca termenul de punere în funcțiune a primelor capacități la cele mai mari întreprinderi să nu

depășească de regulă 24 de luni de la începerea construcției.

Este locul să subliniem lipsurile serioase care există încă la unele ministere și Sfaturi populare în folosirea judicioasă și chibzuită a fondurilor de investiții. Sînt încă destul de numeroase lucrările începute fără un studiu aprofundat, din care să rezulte justificarea economică în ceea ce privește alegerea amplasării, a soluțiilor tehnologice, aprovizionarea cu materii prime, posibilitățile de desfacere a producției. Insuficienta coordonare și colaborare între unități industriale și între departamente pentru folosirea în comun a unor instalații și construcții duce la risipirea unor importante fonduri materiale și bănești. Este încă destul de răspîndită practica schimbării destinației fondurilor alocate, cheltuirea nejustificată la sfîrșitul anului a unor sume provenite din nerealizarea lucrărilor planificate, ca și începerea unor lucrări fără obținerea prealabilă a aprobării legale.

Trebuie combătută cu toată hotărîrea atitudinea de ușurință de care mai dau dovadă conducerile unor organe economice centrale și locale în folosirea fondurilor de investiții, acumulate prin eforturile întregului popor.

Organele și organizațiile de partid trebuie să exercite un control permanent asupra utilizării judicioase și eficiente a fiecărui ban alocat pentru investiții, îndrumînd organele beneficiare, pe proiectanți și constructori spre găsirea unor soluții optime cu minimum de cheltuieli și cu efecte cît mai rapide asupra dezvoltării producției și îmbunătățirii condițiilor de muncă și de trai ale oamenilor muncii.

Constructorii noștri au dovedit că pot să realizeze lucrări mari în termene scurte, printr-o rațională organizare a șantierelor și prin asigurarea ritmică a acestora cu materiale de construcție.

În domeniul lucrărilor de **construcții-montaj**, al căror volum va crește în 1965 de circa 2 ori față de 1959, se va trece la extinderea metodelor industriale de execuție prin dezvoltarea mecanizării lucrărilor, folosirea pe scară largă a prefabricatelor și a metodelor de lucru rapide. Ținînd seama de volumul important și în continuă creștere al construcțiilor din țara noastră, munca pe șantiere trebuie să se transforme din ce în ce mai mult în procese de montaj a elementelor confecționate pe cale industrială în fabrici, dotate cu utilaje perfecționate. Volumul de investiții prevăzut pentru industria construcțiilor va fi aproape de 1,9 ori mai mare decît în perioada de 6 ani precedentă, din care circa 95 la sută va fi destinat dotării cu utilaje.

Pentru mărirea eficacității economice a metodelor industriale trebuie să se extindă tipizarea construcțiilor și elementelor de construcții și să se treacă la o producție industrială de mare serie a acestora. Metodele de execuție industrială vor fi aplicate cu precădere la locuințe, astfel ca durata de execuție a unui bloc mediu să se reducă la 4—5 luni.

Creșterea gradului de mecanizare, sporirea importantă a producției de prefabricate și de materiale ușoare de zidărie, introducerea în construcții a maselor plastice creează condițiile pentru accelerarea ritmului de execuție, reducerea consumului la principalele materiale, îmbunătățirea calității și scăderea continuă a costului lucrărilor.

O premisă importantă pentru realizarea acestor sarcini o constituie elaborarea completă și la un nivel tehnic ridicat a proiectelor înainte de deschiderea șantierelor, astfel încît să se cunoască și să se asigure din timp

mijloacele de lucru și măsurile organizatorice necesare pentru cea mai rațională execuție a lucrărilor.

Comitetul de Stat pentru Arhitectură și Construcții are datoria să îndrumeze institutele de proiectare spre folosirea materialelor cu întreaga lor eficiență, extinderea largă a prefabricatelor și oțelurilor speciale; aceste măsuri, precum și gospodărirea rațională a materialelor pe șantiere și lichidarea hotărîtă a risipei trebuie să ducă în 1965 la o reducere a consumului de oțel beton cu 20 la sută și de cherestea cu 40 la sută.

Ministerelor și Sfaturilor populare regionale și orășenești le revine o răspundere deosebită pentru întărirea organizațiilor de construcții și proiectare, în vederea realizării sarcinilor importante care stau în fața acestora.

Corespunzător volumului de construcții, producția **materialelor de construcție** va crește de 2 ori față de 1959. Producția de ciment va ajunge la 6,5 milioane tone; producția prefabricatelor de beton armat se va mări de peste 8 ori.

În viitorii 2 ani va trebui asigurată satisfacerea pe deplin a nevoilor de materiale pentru instalații și finisaj, care au un rol hotărîtor în îmbunătățirea calității și aspectului construcțiilor și îndeosebi a locuințelor. În 1961—1962 vor fi puse în funcțiune linii moderne pentru producția de radiatoare, armături, articole de lăcătușerie, instalații sanitare și altele, ieftine, frumoase și în sortimente variate.

Una din preocupările de seamă ale partidului nostru este ridicarea economică și social-culturală a regiunilor rămase în urmă și îmbunătățirea continuă a repartizării teritoriale a forțelor de producție.

Principalele criterii după care ne vom orienta în amplasarea noilor obiective industriale sînt:

— obținerea eficienței economice maxime, prin folosirea condițiilor economice și naturale favorabile ale fiecărei regiuni ;

— ridicarea economică a regiunilor mai puțin dezvoltate ;

— crearea unei baze industriale în orașele lipsite de industrie sau slab industrializate ;

— folosirea cît mai judicioasă a forței de muncă în toate regiunile țării.

În determinarea pe localități a amplasării noilor construcții va trebui să se țină seama și de folosirea unor spații existente, care în prezent sînt neutilizate, de gruparea întreprinderilor pentru folosirea în comun a unor instalații, construcții administrative și social-culturale ; noile întreprinderi industriale mari consumatoare de energie termică și electrică vor trebui să fie construite în apropierea centralelor de termoficare. În acest fel se vor realiza importante economii de investiții, precum și reducerea cheltuielilor de producție.

Pentru o mai judicioasă amplasare a industriei în cadrul orașelor trebuie să se stabilească zona industrială a fiecărui oraș, în cadrul schițelor sau planurilor de sistematizare. Așezarea industriei în zone industriale dinainte stabilite permite sistematizarea lucrărilor edilitare, desfășurarea rațională a lucrărilor de construcții, rezolvarea unitară a problemelor comune mai multor întreprinderi și orașului, economii de teren agricol.

Amplasarea concretă a noilor obiective industriale ce urmează a fi construite în perioada 1960—1965 se va stabili pentru fiecare caz în parte pe bază de studii tehnice-economice aprofundate, care să justifice eficiența economică precum și încadrarea în profilul economic al regiunii.

INTRODUCEREA TEHNICII NOI. CREŞTEREA PRODUCTIVITĂŢII MUNCII ŞI REDUCEREA PREŢULUI DE COST

Tovarăşi,

Ritmul rapid de creştere a productivităţii muncii — caracteristică esenţială a orînduirii socialiste — este determinat, înainte de toate, de nivelul tehnic al mijloacelor de producţie, cu care este înzestrată economia. Lenin arăta că „socialismul nu e de conceput fără tehnica marii industrii..., fără o tehnică bazată pe ultimul cuvînt al ştiinţei moderne..." [1]

Socialismul asigură un cîmp nelimitat de aplicare a cuceririlor ştiinţei şi tehnicii. **Pentru realizarea unui ritm înalt de creştere a producţiei, lărgirea continuă a activităţii economice şi social-culturale, reducerea treptată a duratei zilei de muncă sînt necesare un număr tot mai mare de forţe de muncă şi sporirea neîncetată a productivităţii muncii, pe baza introducerii tehnicii noi în toate ramurile economiei şi aplicării în practică a cuceririlor ştiinţei moderne.**

Statul nostru depune eforturi stăruitoare pentru înzestrarea economiei cu maşini şi instalaţii dintre cele mai perfecţionate, realizate la nivelul tehnicii mondiale. În ultimii ani a fost pus în funcţiune un număr însemnat de linii tehnologice moderne, care au determinat creşteri însemnate ale productivităţii muncii şi reducerea preţului de cost.

Nivelul tehnicii şi eficacitatea economică a acesteia trebuie să constituie criterii principale în elaborarea planului, în soluţionarea diferitelor probleme legate de dezvoltarea economiei naţionale, cum sînt: construcţia de

[1] *V. I. Lenin,* Opere, vol. 32, E.S.P.L.P. 1956, pag. 334.

obiective noi, introducerea în fabricație a unor mașini și materiale noi, reutilarea unităților economice.

Este necesar ca la alegerea soluțiilor tehnice-economice să se țină seama nu numai de realizările actuale, ci și de tendințele cele mai noi de dezvoltare a științei și tehnicii.

Tehnica nouă pătrunde în producție prin aplicarea proceselor tehnologice avansate, ca forajul cu turbină în industria petrolieră, armarea metalică a abatajelor frontale în industria cărbunelui, prin extinderea metodelor avansate de turnare, forjare și presare și reducerea prelucrărilor prin așchiere în industria construcțiilor de mașini, prin folosirea procedeelor continue de fabricație în producția de celuloză, ulei, zahăr și alte produse.

Mecanizarea și automatizarea producției vor trebui să fie intensificate și orientate îndeosebi spre acele ramuri în care se poate obține cea mai mare eficacitate economică, concretizată prin ridicarea productivității muncii și prin reducerea prețului de cost.

O atenție deosebită va trebui acordată mecanizării lucrărilor grele din industria minieră, din exploatarea lemnului, în construcții, la lucrările de încărcări și descărcări în transporturi, precum și a muncilor auxiliare, a transporturilor interne din întreprinderi. În 1965 o serie de operații grele cu volum mare de muncă vor fi aproape complet mecanizate, iar altele vor atinge un grad înalt de mecanizare.

O dată cu intensificarea mecanizării, ne propunem să desfășurăm — în mod treptat — automatizarea proceselor de producție în toate cazurile în care nivelul producției și condițiile de lucru o justifică. Automatizarea va cuprinde o mare parte a producției în siderurgie, în centrale termo și hidroelectrice, în industria chimică,

a cimentului, în industria prelucrării petrolului, la transportul gazelor, în industria alimentară şi altele.

În industriile prelucrătoare se vor introduce treptat maşini automate individuale şi linii automate; în industria construcţiilor de maşini se vor introduce maşini de copiat, maşini-unelte cu program, maşini agregate, linii automate şi semiautomate. Cu aceste utilaje se vor produce elemente tipizate de maşini şi piese de mare serie pentru autocamioane, tractoare, aparate electronice, organe de asamblare şi altele.

Industria textilă va fi dotată cu războaie automate de ţesut bumbac şi mătase, ponderea acestora ajungînd în 1965 la 50 la sută. În toate ramurile industriale se va extinde automatizarea regimurilor termice ale principalelor instalaţii consumatoare de căldură.

Pentru a crea condiţiile necesare introducerii mai intense a automatizării în diferitele ramuri ale economiei, a fost înfiinţată recent şi trebuie dezvoltată întreprinderea „Automatica", avînd un profil mixt de cercetare şi proiectare de utilaj şi instalaţii automatizate, de montare a acestora şi de instruire a personalului de exploatare.

Va începe folosirea maşinilor electronice de calcul şi a altor sisteme de programare electronică pentru automatizarea complexă a unor procese de producţie la rafinării, instalaţii ale industriei chimice, precum şi automatizarea unor lucrări de calcule economice şi de statistică. Un rol important în această direcţie revine Institutelor de fizică atomică şi de fizică ale Academiei Republicii Populare Romîne, care vor trebui să colaboreze cu industria, în special în problema proiectării şi folosirii maşinilor electronice de calcul, în aplicarea izotopilor radioactivi, în realizarea prototipurilor de aparate electronice cu tehnicitate ridicată.

Tovarăşi,

Proiectul de Directive prevede o creştere însemnată a productivităţii muncii, izvor principal al reproducţiei socialiste lărgite şi condiţie esenţială pentru ridicarea nivelului de trai.

Creşterea productivităţii muncii în industrie va fi de 60—65 la sută, pe această cale urmînd să se obţină peste 70 la sută din sporul producţiei industriale. Sarcini importante în această privinţă sînt prevăzute şi în celelalte ramuri ale economiei naţionale.

Ritmul înalt de creştere se bazează, în primul rînd, pe introducerea progresului tehnic, ridicarea rapidă şi continuă a productivităţii muncii.

Totodată, o mare importanţă pentru sporirea productivităţii muncii au ridicarea calificării muncitorilor, îmbunătăţirea indicilor de folosire a utilajelor, adîncirea specializării şi cooperării între întreprinderi.

Aplicînd neabătut principiul leninist al cointeresării materiale, al repartiţiei după cantitatea şi calitatea muncii, trebuie să consolidăm rezultatele bune obţinute în perfecţionarea sistemului de salarizare şi normare a muncii, prin extinderea normelor tehnice şi perfecţionarea calităţii lor şi prin stimularea mai eficientă a oamenilor muncii pentru introducerea tehnicii noi, îmbunătăţirea calităţii produselor şi realizarea de economii.

O dată cu ridicarea productivităţii muncii vor creşte an de an şi forţele de muncă — principala forţă de producţie a societăţii. În perioada 1950—1959 numărul total al salariaţilor din sfera producţiei materiale şi din domeniul social-cultural s-a mărit de la 2 milioane la 3 milioane; în viitorii 6 ani se prevede o nouă creştere de circa 1 milion. Necesarul de forţe de muncă, cerut de ritmul de dezvoltare a economiei, se va acoperi prin sporul populaţiei apte de muncă şi prin încadrarea în rîn-

dul salariaţilor a unui număr de 400.000—500.000 de persoane din populaţia rurală, ceea ce va fi posibil datorită terminării colectivizării, creşterii înzestrării tehnice şi sporirii productivităţii muncii în agricultură.

Înfăptuirea programului de dezvoltare a economiei naţionale impune mărirea corespunzătoare a resurselor financiare, prin sporirea acumulărilor pe calea scăderii sistematice a preţului de cost şi a cheltuielilor de circulaţie.

Conştienţi de însemnătatea pe care reducerea cheltuielilor de producţie o are pentru dezvoltarea economiei şi îmbunătăţirea condiţiilor de viaţă, oamenii muncii, mobilizaţi de partid, au obţinut prin micşorarea preţului de cost însemnate economii, care au servit în mare măsură la îmbunătăţirea salarizării între anii 1956 şi 1959.

Proiectul de Directive prevede **reducerea preţului de cost cu 15—16 la sută** în industria republicană, cu cel puţin 30 la sută la principalele produse în gospodăriile agricole de stat, micşorarea cu circa 40 la sută a costurilor la hectar de arătură normală în staţiunile de maşini şi tractoare şi cu circa 25 la sută a cheltuielilor de circulaţie în comerţ. Prin aceste reduceri se vor obţine acumulări de 80—82 miliarde lei, ceea ce reprezintă peste 45 la sută din totalul fondurilor de investiţii.

Lupta pentru scăderea preţului de cost capătă o importanţă din ce în ce mai mare, o dată cu creşterea producţiei, datorită faptului că fiecare procent de reducere reprezintă un volum tot mai însemnat de economii; dacă în 1955 un procent de micşorare a cheltuielilor de producţie se exprima în economii de 315 milioane lei, iar în 1959 de 490 milioane, în 1965 această sumă va ajunge la 890 milioane lei.

Ministerele, organele economice centrale, comitetele executive ale Sfaturilor populare, conducerile întreprin-

derilor trebuie să ia măsuri pentru preîntîmpinarea pierderilor și a cheltuielilor neproductive, reducerea consumurilor specifice, creșterea rentabilității tuturor unităților și la toate produsele, astfel ca activitatea lor gospodărească să se reflecte în sporirea beneficiilor și a veniturilor bugetare.

Organele de finanțe și de credit trebuie să acționeze cu mai multă operativitate, să folosească mai intens pîrghiile sistemului financiar-bancar pentru întrebuințarea eficientă a resurselor materiale și bănești și practicarea unui regim strict de economii în toate sectoarele vieții economice și sociale.

CREȘTEREA VENITULUI NAȚIONAL ȘI A BUNĂSTĂRII OAMENILOR MUNCII

Proiectul de Directive prevede **CREȘTEREA VENITULUI NAȚIONAL** de 1,7—1,8 ori; la crearea lui, industria și construcțiile contribuie din ce în ce mai mult, ajungînd în 1965 la o pondere de peste 60 la sută; fondul de consum va spori de 1,6—1,7 ori față de anul 1959, reprezentînd peste trei pătrimi din întregul venit național.

Pe această bază trainică, SALARIUL REAL va crește pînă în 1965 cu 40—45 la sută față de nivelul din a doua jumătate a anului 1959, prin sporirea salariilor nominale și reducerea treptată a prețurilor de desfacere la mărfurile de consum, iar VENITURILE REALE ALE ȚĂRĂNIMII vor spori cu circa 40 la sută, în principal prin mărirea însemnată a producției agricole și prin valorificarea produselor către stat pe calea contractărilor și achizițiilor.

Creşterea puterii de cumpărare a populaţiei va determina un consum mult sporit de mărfuri alimentare şi industriale. **Cantitatea de mărfuri pe care o va desface comerţul de stat şi cooperatist va fi de 2 ori mai mare.** La principalele produse, desfacerile vor creşte în 1965 faţă de 1959 de 2,5—2,7 ori la carne, de 4—4,5 ori la lapte de consum, de 2,1—2,3 ori la zahăr, de 2 ori la ţesături, inclusiv confecţii, de 1,7 ori la încălţăminte, de 2—2,3 ori la biciclete, de circa 9,4 ori la frigidere.

Nivelul de trai se îmbunătăţeşte continuu în societatea socialistă atît prin creşterea veniturilor populaţiei şi, pe această bază, a consumului, cît şi prin cheltuielile din ce în ce mai mari pe care le face statul pentru nevoile social-culturale. Fondurile alocate din buget în acest scop contribuie la ridicarea bunăstării populaţiei, prin satisfacerea pe cheltuiala statului a unor nevoi atît de vitale ca locuinţele, învăţămîntul, ocrotirea sănătăţii, odihna, pensiile etc.

Pentru dezvoltarea învăţămîntului, aşezămintelor culturale, ocrotirii sănătăţii, cercetărilor ştiinţifice, construcţiilor de locuinţe, precum şi pentru alte acţiuni social-culturale, statul va investi aproape de două ori mai mult decît în anii 1954—1959.

Cheltuielile social-culturale, în afară de investiţii, vor creşte continuu, ajungînd în 1965 la o sumă de aproape 20 miliarde lei.

În domeniul **ÎNVĂŢĂMÎNTULUI ŞI CULTURII** se vor construi circa 15.000 de săli de clasă, noi spaţii de şcolarizare pentru învăţămîntul superior, cămine studenţeşti cu peste 15.000 locuri, noi aşezăminte de cultură şi artă.

În domeniul **OCROTIRII SĂNĂTĂŢII** populaţiei, capacitatea de spitalizare va creşte cu circa 18.000 paturi, se vor construi circa 100 policlinici orăşeneşti şi raionale şi se va îmbunătăţi continuu asistenţa medicală.

Ca urmare a sporirii fondurilor de investiții alocate pentru construcții și amenajări în stațiunile balneo-climaterice, numărul celor care vor fi trimiși la odihnă și cură va crește în 1965 cu peste 30 la sută față de anul 1959; se vor crea condiții mai bune pentru turism, recreație și sport.

Una din problemele cele mai importante pe care le avem de rezolvat este **PROBLEMA LOCUINȚELOR LA ORAȘE.**

Populația noastră orășenească a crescut între 1948 și 1959 de la 3,7 milioane locuitori la aproape 6 milioane și va continua să crească atît prin sporul natural cît și prin atragerea a noi forțe de muncă din mediul sătesc. Ritmul construcțiilor de locuințe a rămas în urma creșterii populației urbane, ceea ce impune sporirea continuă a eforturilor pentru îmbunătățirea condițiilor de locuit. **Asigurarea oamenilor muncii cu locuințe corespunzătoare va constitui și pe viitor o preocupare permanentă de cea mai mare importanță a partidului și guvernului nostru.**

Proiectul de Directive prevede pentru 1960—1965 construirea de locuințe noi din fondurile statului, cu o suprafață totală de peste 9 milioane metri pătrați — echivalent cu circa 300.000 apartamente, de peste 3 ori mai mult decît s-a realizat în cei 6 ani precedenți —, de o calitate mai bună și cu un grad mai înalt de confort.

Statul alocă circa 13 miliarde lei pentru realizarea acestui program de construcții. Înfăptuirea unui volum atît de mare de lucrări pune în fața organelor de partid și de stat, a ministerelor și Sfaturilor populare, a tuturor celor care au o răspundere în acest sector — de la proiectant pînă la executant — sarcina de a lua toate măsu-

rile tehnice și organizatorice pentru a **construi cît mai mult, mai repede, mai bine și mai ieftin,** introducînd sisteme și metode avansate de construcții, materiale noi și economicoase.

SARCINILE ORGANELOR LOCALE ALE PUTERII DE STAT

În realizarea politicii partidului de dezvoltare a economiei naționale și de ridicare a nivelului de trai al maselor, un rol deosebit de important revine **organelor locale ale puterii de stat.** Ele au în administrarea lor directă o parte însemnată a activității economice și social-culturale : industria locală, rețeaua comercială și de alimentație publică, organizațiile de construcții și proiectări, gospodăria comunală, învățămîntul de cultură generală, așezămintele culturale, de ocrotire a sănătății populației. Sfaturile populare administrează în prezent prin bugetele lor fonduri bănești în valoare de peste 9 miliarde lei.

Trecerea unui mare numar de întreprinderi industriale în subordinea Sfaturilor populare a dus la creșterea producției **industriei locale,** care completează sortimentul de mărfuri al industriei republicane. Valoarea producției industriei locale se ridică în 1960 la peste 7 miliarde lei și va ajunge în 1965 la aproape 10 miliarde lei.

Uneori în industria locală s-au produs mărfuri de calitate nesatisfăcătoare, la prețuri de cost ridicate, nețimîndu-se seama că scopul producției locale trebuie să fie îmbogățirea aprovizionării orașelor și satelor cu mărfuri cerute de populație, corespunzătoare calitativ și ca preț, fără a se crea paralelisme nejustificate cu industria republicană.

Comitetele executive ale Sfaturilor populare trebuie să stabilească nomenclatorul producției și profilul întreprinderilor, bazîndu-se, în primul rînd, pe valorificarea resurselor locale, examinînd multilateral posibilitățile de desfacere, nivelul prețurilor și calitatea produselor în comparație cu industria republicană, consultîndu-se cu ministerele de resort.

În ceea ce privește **gospodăria comunală**, sînt prevăzute investiții de aproape 5 miliarde lei ; aceste mijloace vor fi destinate realizării unor importante lucrări tehnice-edilitare, de alimentare cu apă, canalizare, transporturi orășenești, iluminat public, salubritate și altele. Comitetele executive ale Sfaturilor populare trebuie să ia măsuri pentru executarea acestui volum însemnat de lucrări, să îndrumeze îndeaproape activitatea întreprinderilor de gospodărie orășenească și să combată neglijența și risipa, în vederea îmbunătățirii continue a deservirii populației.

Creșterea substanțială a volumului de mărfuri pune în fața Ministerului Comerțului, Sfaturilor populare, cooperației de consum sarcina de ridicare a activității comerciale la un nivel corespunzător rolului important pe care **comerțul socialist** îl are în viața economică. Este necesar să fie studiată permanent cererea de consum a populației și sporită exigența față de industria producătoare de bunuri de larg consum, astfel ca în rețeaua comercială să se găsească în permanență mărfurile în sortimentele solicitate de consumatori.

Ministerul Comerțului va elabora norme de organizare și repartizare judicioasă a rețelei de desfacere cu amănuntul, precum și criterii de profilare și specializare a unităților comerciale corespunzător cu necesitățile populației. Comitetele executive ale Sfaturilor populare

au datoria să extindă rețeaua unităților de desfacere și să le înzestreze cu utilaj comercial și frigorific.

Se vor construi noi depozite moderne pentru comerțul cu ridicata, amplasate astfel încît să elimine transporturile nejustificate și verigile de prisos.

Sfaturile populare au obținut rezultate remarcabile. Ele dau dovadă de inițiativă și spirit gospodăresc, de grijă pentru utilizarea cu chibzuință a mijloacelor sporite de care dispun, atrag în forme multiple masele largi de oameni ai muncii la conducerea treburilor obștești. Totodată, în activitatea lor mai au loc manifestări de îngustime locală, încălcări ale disciplinei de stat, ale hotărîrilor și directivelor organelor superioare. Asemenea manifestări trebuie combătute cu toată tăria, respectîndu-se cu strictețe principiile centralismului democratic, care asigură îmbinarea inițiativei organelor locale cu conducerea centrală unitară coordonată a activității economice și social-culturale.

Ministerele sînt chemate să dea un sprijin sistematic, în domeniul lor de specialitate, comitetelor executive ale Sfaturilor populare.

Este de datoria comitetelor regionale, raionale și orășenești de partid să asigure conducerea organelor locale ale puterii de stat, acordîndu-le ajutor zi de zi pentru îmbunătățirea activității lor.

În fața organelor centrale de stat și a Sfaturilor populare stau sarcini tot mai complexe, pentru a căror rezolvare se cere elaborarea de măsuri practice care să asigure înfăptuirea hotărîrilor și directivelor partidului și guvernului, perfecționarea continuă a metodelor de conducere și planificare a economiei.

Pentru realizarea cu maximum de eficiență a prevederilor planului de 6 ani, organele centrale economice trebuie să cunoască temeinic problemele tehnice și eco-

nomice ale fiecărui sector și ale fiecărei întreprinderi, să combată spiritul departamental, călăuzindu-se după interesele generale ale economiei.

Acestea sînt trăsăturile și sarcinile principale ale planului de dezvoltare a economiei naționale pe anii 1960—1965. (Aplauze puternice).

Forțele de producție de care dispune țara noastră, creșterea conștiinței socialiste și a experienței acumulate de oamenii muncii, de cadrele de partid și de stat, entuziasmul și puternicul avînt în muncă cu care poporul nostru a primit proiectul de Directive ne îndreptățesc să exprimăm convingerea întregului nostru partid că hotărîrile ce vor fi luate de congres pentru dezvoltarea economiei naționale vor fi îndeplinite cu succes. (Aplauze puternice, îndelungate).

III

LINIILE DIRECTOARE ALE PROGRAMULUI DE DEZVOLTARE A ECONOMIEI NAŢIONALE ÎN PERSPECTIVĂ

Tovarăşi,

ÎNFĂPTUIREA PREVEDERILOR PLANULUI DE 6 ANI, PRIMA ETAPĂ A PROGRAMULUI DE PERSPECTIVĂ, A CĂRUI SCHIŢĂ A FOST ÎNTOCMITĂ ÎN ULTIMII 2 ANI, VA DESCHIDE ÎN FAŢA POPORULUI NOSTRU NOI ORIZONTURI ŞI MAI LUMINOASE: DESĂVÎRŞIREA CONSTRUCŢIEI SOCIALISTE ŞI PERSPECTIVA TRECERII TREPTATE LA CONSTRUIREA COMUNISMULUI. **(Aplauze furtunoase, îndelung repetate).**

Liniile directoare pe baza cărora urmează să se elaboreze programul de perspectivă sînt prezentate în proiectul de Directive. Schiţa-program prevede intensificarea industrializării socialiste a ţării, astfel ca într-o perioadă cît mai scurtă să ajungem la nivelul ţărilor mai avansate din punct de vedere al producţiei şi consumului calculat pe locuitor. **(Aplauze puternice).**

Avîntul puternic al întregii economii va fi determinat de creşterea cu precădere a industriei grele şi a ramurii ei conducătoare, construcţia de maşini, condiţie fundamentală pentru dezvoltarea neîntreruptă a economiei naţionale.

Din studiile efectuate pînă acum rezultă **posibilitatea creşterii producţiei industriale globale în următorii 15 ani de peste 6 ori.**

Redăm în tabelul de mai jos nivelul de producție ce se prevede a fi atins la principalele produse industriale :

Produsul	Unitatea de măsură	1959	1975	Nivelul anului 1975 față de 1959
Energie electrică	mld. kWh	6,8	65—70	9,5—10,3 ori
Oțel	mil. tone	1,4	7,5 *	cca. 5,3 ori
Îngrășăminte chimice (subst. activă)	mii tone	52	1.500—2.000	29—38 ori
Ciment	mil. tone	2,85	14—15	4,9—5,3 ori
Țesături total	mil. mp	287	1.200—1.300	4,2—4,5 ori
Încălțăminte total (inclusiv încălțăminte cauciuc)	mil. per.	28,2	80—85	2,8—3,0 ori
Carne	mii tone	241	1.200—1.400	5,0—5,8 ori
Lapte de consum (inclusiv lapte praf)	mii hl.	.235	13.000-15.000	10,5—12,1 ori
Ulei comestibil	mii tone	60	350—400	5,8—6,7 ori
Zahăr	mii tone	242	1.100—1.300	4,5—5,4 ori

* în 1970.

Ritmul mediu anual de creștere a producției industriale va fi în această perioadă de aproximativ 12 la sută ; un procent al producției industriale în 1975 va reprezenta peste 4 miliarde lei.

Caracteristic în dezvoltarea industriei este preocuparea pentru valorificarea materiilor prime din țară prin dezvoltarea în continuare a industriei prelucrătoare. Intensificînd producția industriei extractive — în condiții de exploatare rațională a rezervelor — pentru asigurarea cît mai deplină a nevoilor economiei naționale, partidul nostru pune un accent și mai puternic pe dezvoltarea unei industrii prelucrătoare moderne, de înaltă tehnicitate și productivitate, creatoare de produse finite superioare.

În 1970 vom ajunge la o producție de circa 7,5 milioane tone **OȚEL**, ceea ce va permite Republicii Populare

Romîne să se numere printre țările cu un nivel ridicat de dezvoltare industrială. În 1970 vom produce în mai puțin de 14 zile o cantitate de oțel egală cu producția anului 1938, iar producția pe locuitor va crește în acel an de 20 ori față de 1938, ajungînd la aproximativ 360 kilograme. În vederea lărgirii continue a bazei de materii prime a siderurgiei vor trebui depuse eforturi deosebite pentru creșterea însemnată a extracției de minereuri de fier și cărbuni cocsificabili, pentru însușirea în producția de oțel a noilor procese tehnologice bazate pe utilizarea gazului metan și a energiei electrice.

Sporirea producției de oțel și laminate, precum și a metalurgiei neferoase, pe baza lărgirii previzibile a rezervelor de minereu, va asigura metalul necesar pentru dezvoltarea INDUSTRIEI CONSTRUCTOARE DE MAȘINI, care trebuie să înzestreze cu cea mai nouă tehnică diferitele ramuri ale economiei naționale. Producția în această ramură va crește pînă în 1975 de aproximativ 7 ori față de anul 1959.

Se va pune accentul în continuare pe creșterea fabricației de serie a mașinilor necesare înzestrării agriculturii, transporturilor, industriei extractive și construcțiilor.

Prin adîncirea continuă a specializării și cooperării întreprinderilor și prin construcția de noi întreprinderi va fi extinsă producția de linii tehnologice complete, de mașini și aparate electrice moderne.

INDUSTRIA CHIMICĂ are un rol deosebit în asigurarea economiei naționale cu materii prime și materiale de mare importanță pentru îmbunătățirea calității, lărgirea sortimentelor și ieftinirea produselor industriale și de bunuri de consum. Noile produse sintetice realizate de chimia modernă devin din ce în ce mai mult elementele progresului tehnic și se introduc cu rapiditate în

toate ramurile economiei și în viața de fiecare zi. Creșterea rolului chimiei în economie se va reflecta în sporirea ponderii industriei chimice în totalul producției industriale de la peste 7 la sută în 1959, la peste 16 la sută în 1975.

Producția industriei chimice va spori de 13—14 ori; se vor produce 1,5—2 milioane tone îngrășăminte, calculate în substanță activă, reprezentînd 150—200 kg la hectarul arabil.

Resursele de materii prime pentru industria cauciucului sintetic, a maselor plastice, a fibrelor și firelor sintetice, a celulozei și hîrtiei ne permit să întrevedem posibilitatea de a realiza în 1975 o producție pe locuitor la nivelul țărilor avansate, acoperind nevoile crescînde ale economiei și ale populației și livrînd pentru export cantități însemnate de produse finite și intermediare valoroase. **(Aplauze).**

În perioada 1960—1975 producția **INDUSTRIEI ALIMENTARE** va crește de 4,5—5 ori, iar a **INDUSTRIEI UȘOARE** de 6—7 ori. În 1975 se va realiza în mai puțin de o lună producția din anul 1938 a industriei ușoare și alimentare, acoperind integral nevoile interne și creînd disponibilități pentru export.

Sprijinindu-se pe o industrie dezvoltată, capabilă să-i furnizeze din plin mașinile, îngrășămintele și alte mijloace necesare, **AGRICULTURA** noastră socialistă își va putea mări producția de aproximativ 3 ori. Pe ogoarele țării vor lucra 150.000 tractoare fizice, precum și alte mașini agricole moderne. Vor fi satisfăcute nevoile de îngrășăminte și de alte produse chimice și va fi generalizată folosirea semințelor de soi de înaltă productivitate. Realizarea pe întregul teritoriu al țării a lucrărilor de îmbunătățiri funciare, folosirea rațională a apelor pentru irigarea unei suprafețe de două milioane de hec-

tare vor asigura condiții pentru sporirea însemnată a producției la hectar și atenuarea efectelor nefavorabile ale secetei.

În următorii 15 ani producția de cereale, baza dezvoltării întregii producții agricole, va putea ajunge într-un an normal la 20—22 milioane tone.

Dezvoltarea producției de cereale și în special a porumbului pentru siloz, precum și ridicarea productivității pășunilor și fînețelor naturale vor determina un puternic avînt al creșterii animalelor.

Se consideră posibil ca **PRODUCȚIA ANIMALĂ** să sporească de peste 4 ori prin creșterea numerică și îmbunătățirea calității șeptelului, care va putea ajunge la 8—9 milioane bovine — din care 4—4,5 milioane vaci —, 10 milioane porci ; din numărul total de ovine circa 80 la sută vor fi cu lînă fină și semifină.

Producția vegetală și animală prevăzută va asigura pe deplin nevoile mereu crescînde ale populației și industriei cu produse agroalimentare, precum și cantități sporite pentru export.

Înzestrarea agriculturii cu mijloace tehnice-materiale moderne, generalizarea metodelor agrotehnice avansate, introducerea în practica agricolă a cuceririlor științei în continuă dezvoltare, numărul mare de specialiști cu pregătire superioară care vor lucra în agricultură, ridicarea nivelului tehnic și cultural al țărănimii vor apropia condițiile de muncă din agricultură de cele existente în industrie.

Creșterea producției industriale și agricole, dezvoltarea transporturilor și a construcțiilor, ridicarea nivelului de trai material și cultural în ritmurile și în condițiile pe care orînduirea noastră socială le poate realiza implică utilizarea unor cantități din ce în ce mai

mari de energie electrică, pentru a face posibilă folosirea în toate domeniile a realizărilor științei și tehnicii.

Partidul nostru va continua să acorde electrificării întregii țări un rol de prim rang în programul de dezvoltare a bazei tehnice-materiale necesare desăvîrșirii construcției socialismului și trecerii la comunism. În 1975 producția de ENERGIE ELECTRICĂ va ajunge la 65—70 miliarde kWh, revenind la 3.000—3.200 kWh pe locuitor, ceea ce va asigura un pas uriaș înainte în dezvoltarea forțelor de producție.

Pentru acoperirea balanței de energie primară la nivelul cerut de dezvoltarea economiei naționale se prevede sporirea extracției de combustibili, precum și folosirea energiei nucleare pe măsura creșterii eficacității economice a acesteia în comparație cu resursele clasice de energie.

În această perioada, cuceririle științei și tehnicii celei mai înaintate vor fi larg răspîndite în toate domeniile de activitate; va fi terminată mecanizarea lucrărilor grele și cu volum mare de muncă în toate sectoarele, vor lua un mare avînt mecanizarea complexă și automatizarea proceselor tehnologice, ușurînd munca și condițiile de viață ale omului.

Industria, agricultura, transporturile și celelalte ramuri de activitate vor cere sporirea însemnată a numărului de specialiști cu o înaltă calificare, absolvenți ai institutelor de învățămînt superior și ai școlilor tehnice de specialitate, muncitori cu un nivel de pregătire tehnică superioară, ceea ce va crea condițiile pentru dispariția treptată a deosebirilor esențiale dintre munca fizică și munca intelectuală.

Cuprinderea în învățămîntul general cu o durată de școlarizare prelungită a tuturor tinerilor de la orașe și sate, lărgirea considerabilă a învățămîntului de toate

gradele, creșterea numărului de absolvenți ai institutelor de învățămînt superior vor juca un rol esențial în formarea omului societății noi, cu o cultură generală multilaterală și un înalt nivel de pregătire profesională.

Creșterea productivității muncii, ca urmare a progresului tehnic și a ridicării calificării muncitorilor, reducerea duratei zilei de muncă în toate sectoarele de activitate, mărirea sistematică a veniturilor reale prin sporirea veniturilor bănești și reducerea prețurilor și impozitelor, sporirea cheltuielilor social-culturale finanțate din bugetul statului vor asigura ridicarea însemnată a nivelului de trai material și cultural al oamenilor muncii de la orașe și sate.

Se prevede un consum anual pe locuitor de 60—70 kilograme carne, 350—380 litri lapte și produse lactate, 35—40 kilograme zahăr și produse zaharoase, 3,5—4 perechi încălțăminte, 50—55 metri pătrați textile, ceea ce corespunde nivelului de consum al țărilor dezvoltate din punct de vedere economic.

Pentru a se rezolva problema locuințelor, în perioada 1960—1975 va trebui să fie construită o suprafață locuibilă mai mare decît întreaga suprafață existentă în prezent în orașe și centre muncitorești.

Prin dezvoltarea construcțiilor de locuințe, a instituțiilor culturale și sanitare, prin electrificarea și dotarea satelor cu instalații necesare ușurării muncii și creșterii confortului, viața țărănimii se va ridica la un nivel din ce în ce mai înalt, apropiind satele noastre de condițiile de viață din orașe.

Programul de perspectivă, care va fi întocmit pe baza unor studii și documentații tehnice-economice multilaterale, în conformitate cu Directivele date de congresul nostru, va crea condiții favorabile alegerii și adoptării celor mai judicioase soluții pentru dezvoltarea eco-

nomiei naţionale şi va trebui considerat drept un cadru ce se va preciza şi se va îmbunătăţi continuu, o dată cu elaborarea planurilor economice. Progresul ştiinţei şi tehnicii, cunoaşterea mai temeinică a resurselor naturale, experienţa cîştigată în conducerea economiei vor aduce, desigur, corective prevederilor schiţei-program. Principalele ritmuri, proporţii şi niveluri pe care ni le propunem corespund posibilităţilor şi necesităţilor economiei noastre în continuă creştere.

ÎNFĂPTUIND ACEST PROGRAM, PATRIA NOASTRĂ VA DEVENI ÎN URMĂTORII 10—15 ANI O ŢARĂ INDUSTRIALĂ DEZVOLTATĂ, CU O AGRICULTURĂ MULTILATERALĂ ŞI DE ÎNALTĂ PRODUCTIVITATE ; BOGĂŢIILE EI, PUSE ÎN VALOARE DE OAMENII MUNCII, VOR PERMITE TRECEREA TREPTATĂ DE LA PRINCIPIUL REPARTIŢIEI DUPĂ MUNCĂ LA REPARTIŢIA DUPĂ NEVOI, ASIGURÎND ÎNTREGULUI POPOR CONDIŢII DE VIAŢĂ DEMNE DE EPOCA SOCIALISMULUI VICTORIOS ŞI A CONSTRUCŢIEI COMUNISMULUI. (Aplauze furtunoase, urale ; asistenţa în picioare ovaţionează îndelung).

IV

PARTIDUL

ACTIVITATEA ORGANIZATORICĂ A PARTIDULUI

Tovarăşi,

În perioada care a trecut de la Congresul al II-lea s-au obţinut succese deosebit de însemnate în creşterea numerică şi calitativă a partidului, în activitatea sa ideologică, în întărirea continuă a unităţii sale politice-organizatorice. **(Aplauze puternice).**

S-au dezvoltat necontenit legăturile partidului cu masele largi ale celor ce muncesc, s-a cimentat şi mai mult unitatea poporului muncitor în jurul partidului. Milioanele de oameni ai muncii de la oraşe şi sate urmează cu dragoste şi încredere partidul nostru, cu convingerea nestrămutată că linia sa politică exprimă interesele lor vitale.

Creşterea rolului conducător al partidului în toate domeniile activităţii sociale, întărirea continuă a rîndurilor sale, vasta muncă organizatorică şi politică pe care a desfăşurat-o în mase au constituit factorul hotărîtor care a dus la obţinerea de către poporul muncitor a victoriei de însemnătate istorică — construirea bazei economice a socialismului în ţara noastră.

Numărul membrilor şi candidaţilor de partid era la 1 iunie anul acesta de 834.600 — din care 148.000 candidaţi ; aceasta înseamnă o creştere de 239.200, adică cu peste 40 la sută faţă de 1955. Este important de sub-

liniat faptul că din totalul membrilor și candidaților de partid, peste 72 la sută lucrează nemijlocit în întreprinderile industriale și în unitățile socialiste din agricultură, sectoarele hotărîtoare ale producției bunurilor materiale.

Schimbări deosebit de însemnate s-au produs în compoziția socială a partidului. Numărul muncitorilor membri și candidați de partid a crescut de la 253.000 în 1955 la 426.000 la 1 iunie 1960, reprezentînd astăzi 51,05 la sută din totalul efectivului partidului, față de 42,60 la sută cît reprezenta în momentul Congresului al II-lea. Dacă adăugăm și pe membrii și candidații de partid muncitori care dețin funcții în aparatul de stat și economic, procentul total al muncitorilor în partid este de fapt 54,64 la sută.

În acest fel sarcina trasată de Congresul al II-lea de a asigura preponderența muncitorilor în partidul nostru a fost îndeplinită cu succes. **(Aplauze puternice).**

În agricultură — sectorul de stat și cooperatist — activează aproximativ 280.000 de membri și candidați de partid, peste o treime din efectivul total al partidului. Aproape toți membrii de partid țărani, al căror număr a crescut cu peste 37.000, fac parte din gospodării colective și întovărășiri agricole, fiind în primele rînduri ale luptei pentru dezvoltarea și consolidarea acestora.

Numărul membrilor și candidaților de partid intelectuali este de 93.000, cu 23.000 mai mare decît în 1955; dintre ei, aproape 31 la sută sînt ingineri și tehnicieni, care lucrează în producția industrială și agricolă. Peste 17 la sută dintre învățători și profesori și circa 27 la sută dintre oamenii de știință, cercetători și cadrele didactice din învățămîntul superior fac parte din partid.

Prin constituirea de noi organizații de partid în unități productive și instituții, numărul organizațiilor de bază a crescut cu 5.600, ajungînd la peste 35.000.

Datele de mai sus demonstrează că în ultimii patru ani forțele partidului nostru au crescut cu un mare număr dintre cei mai înaintați muncitori, țărani colectiviști și întovărășiți, ingineri, tehnicieni și alți intelectuali, luptători de frunte pentru înfăptuirea sarcinilor construcției socialiste.

În domeniul creșterii rîndurilor partidului va trebui să punem și pe viitor accentul principal pe calitățile politice-morale și profesionale ale celor ce solicită primirea în partid ; să veghem cu strictețe la respectarea prevederilor Statutului partidului și a Directivelor Comitetului Central cu privire la examinarea individuală a fiecărei cereri de primire în partid ; să acordăm calitatea de membru de partid numai celor mai buni dintre cei mai buni oameni ai muncii, care prin întreaga lor activitate și comportare se dovedesc demni de înaltul titlu de comunist.

Trebuie să continuăm primirea în partid, cu prioritate, a celor mai înaintați muncitori din industria de bază, din locurile-cheie ale producției ; în vederea sporirii forțelor partidului la sate, să acordăm atenție mai mare decît pînă acum primirii în partid a țăranilor muncitori colectiviști și întovărășiți, care s-au dovedit a fi dintre cei mai activi în lupta pentru consolidarea și dezvoltarea sectorului socialist al agriculturii și pentru creșterea continuă a producției agricole ; de asemenea, să ne preocupăm de primirea în partid a celor mai buni ingineri și tehnicieni din întreprinderi, profesori, învățători și alți intelectuali care s-au identificat cu țelurile partidului, și-au însușit ideologia sa și-și consacră întreaga lor capacitate cauzei construcției socialiste. Din totalul membrilor și candidaților de partid, femeile reprezintă numai 17%. Este necesar să întărim munca politică-educativă în rîndurile femeilor, în vederea primirii în partid a unui număr mai

însemnat dintre cele mai înaintate muncitoare, țărănci și intelectuale, care iau parte activă la viața economică, culturală și obștească.

O problemă asupra căreia vrem să atragem atenția este atitudinea birocratică și ușurința manifestată de unele organe locale de partid, care de multe ori iau hotărîri de excludere sau retragere a calității de membru sau candidat de partid fără motive întemeiate.

Organele și organizațiile de partid sînt datoare să trateze cu grijă tovărășească și cu cea mai mare răspundere problema calității de membru sau candidat de partid. Ele trebuie să curme cu hotărîre orice manifestare de ușurință și pripeală, să nu recurgă la excluderea din partid decît numai atunci cînd cel în cauză a săvîrșit fapte grave, care-l fac nedemn de a rămîne în partid. Trebuie să ne preocupăm cu perseverență de educarea partinică a membrilor și candidaților de partid, de înarmarea lor cu principiile, Statutul și linia politică a partidului, să ridicăm neîncetat calitatea de membru de partid la înălțimea sarcinilor de mare răspundere, a nemărginitei încrederi și prestigiului de care se bucură partidul nostru în popor. (Aplauze).

Comitetul Central a asigurat aplicarea consecventă a principiilor și normelor leniniste în conducerea și viața de partid, respectarea strictă a centralismului democratic, cel mai de seamă principiu al construcției organizatorice a partidului. S-au dezvoltat continuu democrația internă de partid, conducerea colectivă ; masa membrilor de partid participă activ la dezbaterea și rezolvarea problemelor de bază ale politicii partidului.

Partidul a acordat o deosebită atenție educării cadrelor și membrilor săi în spiritul vigilenței, fermității și combativității politice față de abaterile de la linia politică și principiile sale organizatorice, a demascat și a

respins orice manifestări antipartinice, fracționiste, a luat măsuri hotărîte împotriva elementelor cu stări de spirit mic-burgheze, anarhice, carieriste, purtătoare ale influențelor străine de clasă și dușmănoase. Partidul veghează neobosit la apărarea și întărirea necontenită a unității și coeziunii rîndurilor sale.

În lumina evenimentelor ce au avut loc în ultimii ani, apare și mai clar cît de just a procedat partidul nostru curățindu-se de elementele antipartinice, oportuniste, străine de clasă.

Partidul nostru este astăzi mai omogen și mai unit în jurul Comitetului său Central, cum n-a fost niciodată în cei aproape 40 de ani de existență. (Aplauze puternice, ovații ; asistența în picioare aplaudă îndelung).

Va trebui și pe viitor să acordăm atenție respectării stricte a normelor leniniște, atragerii și mai active a masei membrilor de partid la dezbaterea principalelor probleme ale politicii partidului, dezvoltării criticii și autocriticii, și mai ales a criticii de jos, îndreptată spre dezvăluirea lipsurilor și greșelilor.

Să întărim necontenit disciplina, unitatea partidului, chezășia tăriei sale de neînvins !

Măsurile luate pentru perfecționarea metodelor și stilului de muncă, îmbunătățirea structurii organizatorice a organelor și aparatului de partid, mai buna repartizare a forțelor în diferite sectoare de muncă au contribuit la îmbunătățirea activității organelor și organizațiilor de partid în conducerea industriei și agriculturii și la creșterea capacității lor de organizare și mobilizare a maselor, la înfăptuirea hotărîrilor partidului și guvernului. În elaborarea acestor măsuri, Comitetul Central s-a călăuzit după indicația leninistă că formele organizatorice nu sînt dogme date odată pentru totdeauna, că ele trebuie create și modificate în asa fel, încît să ser-

vească de fiecare dată înfăptuirii liniei politice și sarcinilor concrete ce stau în fața partidului în perioada dată.

Comitetele regionale, raionale și orășenești cuprind mai bine diferitele domenii ale muncii de partid, rezolvă cu tot mai multă competență și operativitate problemele economice și social-culturale din raza lor de activitate, asigură îndrumarea continuă și mai concretă a organizațiilor de bază, ajutîndu-le la fața locului să-și îndeplinească sarcinile ce le revin.

S-a îmbunătățit simțitor conducerea și îndrumarea politică de către partid a Sfaturilor populare, a sindicatelor, a Uniunii Tineretului Muncitor, a organizațiilor de femei și a celorlalte organizații de masă.

Organele locale se sprijină în activitatea lor pe un puternic activ de partid, care numără peste 150.000 de tovarăși. Activul de partid aduce o mare contribuție la elaborarea soluțiilor celor mai potrivite și la munca practică pentru înfăptuirea hotărîrilor de partid și de stat.

Organizațiile de bază exercită cu tot mai multă eficacitate dreptul de control asupra conducerii administrative din unitățile economice, privind aplicarea hotărîrilor și directivelor organelor superioare de partid și de stat și îndeplinirea planului economic, organizează lupta oamenilor muncii pentru obținerea celor mai bune rezultate în producție, ca și în celelalte domenii de activitate. Ele se sprijină, în munca pentru îndeplinirea sarcinilor ce le stau în față, pe un larg activ fără partid, numărînd aproape 650.000 de muncitori, țărani, intelectuali.

Cu toate rezultatele bune obținute de organele și organizațiile de partid, nu putem trece cu vederea lipsurile care mai persistă în activitatea acestora.

Unele organe de partid nu studiază temeinic situația concretă din raza lor de activitate, nu stabilesc măsurile organizatorice și metodele de muncă cele mai corespun-

zătoare pentru îndeplinirea în bune condiții a hotărîrilor partidului și guvernului ; de multe ori ele își irosesc forțele în lucruri mărunte, pierd din vedere problemele mari, esențiale, nu se ocupă de organizarea sistematică a controlului executării hotărîrilor, nu reușesc întotdeauna să cunoască principalele neajunsuri din muncă și să asigure îndrumarea și ajutorul concret pentru înlăturarea lor.

Mai sînt organe de partid care țin un număr prea mare de ședințe și cărora, din această cauză, le rămîne prea puțin timp pentru activitatea politică-organizatorică concretă. Astfel, biroul și secretariatul Comitetului regional de partid Craiova au ținut în luna septembrie — în plină campanie agricolă de toamnă — 18 ședințe, la care, pe lîngă membrii acestor organe, au fost imobilizați pentru pregătirea materialelor mulți lucrători din aparatul de partid, și au fost invitate să participe numeroase cadre de partid și de stat din conducerea regiunii și raioanelor. Datorită acestui fel de a munci, o perioadă de timp le-au scăpat din mînă o seamă de probleme importante ale muncii de partid, de stat și economice din regiune.

Să reducem numărul de ședințe la strictul necesar, să le pregătim bine, dinainte, pentru a fi mai scurte și mai fructuoase ; să destinăm cea mai mare parte a timpului muncii de organizare și mobilizare a tuturor forțelor, în scopul înfăptuirii sarcinilor puse de partid.

De asemenea, mai sînt organe de partid care nu se preocupă îndeajuns de conducerea politică și îndrumarea activității Sfaturilor populare, a sindicatelor, a Uniunii Tineretului Muncitor și a celorlalte organizații de masă.

Este necesar să lichidăm cît mai grabnic aceste neajunsuri, să ridicăm la un nivel și mai înalt munca orga-

nizatorică, care are rolul hotărîtor în înfăptuirea liniei politice a partidului; să perfecţionăm continuu metodele noastre de muncă, controlul executării hotărîrilor şi directivelor partidului, să studiem atent, amănunţit, experienţa pozitivă, multilaterală a organizaţiilor noastre de partid, s-o popularizăm şi s-o generalizăm prin toate mijloacele de care dispunem, s-o facem să devină un bun al întregului partid.

Comitetul Central a întocmit propuneri de modificare şi completare a unor prevederi ale Statutului partidului. Ele se referă la îmbunătăţirile aduse formelor organizatorice ale partidului în ultimii ani, la precizarea unor sarcini ale organizaţiilor de bază şi a unor prevederi în problema calităţii de membru sau candidat de partid, precum şi la unele îmbunătăţiri de formulare. Propunerile urmează a fi supuse spre aprobare congresului nostru.

În lupta pentru desăvîrşirea construcţiei socialiste, creşte în măsură şi mai mare rolul conducător al partidului în întreaga activitate de stat, economică şi social-culturală.

Punînd în centrul întregii munci de partid lupta pentru îndeplinirea obiectivelor planului de 6 ani, fiecare organ şi organizaţie de partid trebuie să elaboreze măsurile organizatorice cele mai potrivite, să orienteze munca de partid şi de masă spre înfăptuirea sarcinilor ce-i revin.

Să acordăm o atenţie deosebită repartizării juste a forţelor, concentrînd pe cei mai buni activişti, care cunosc temeinic domeniul de activitate respectiv, la îndeplinirea sarcinilor principale, în sectoarele hotărîtoare ale construcţiei socialiste.

Ca urmare a activităţii pe care a desfăşurat-o partidul în domeniul creşterii şi promovării cadrelor, s-au ridi-

cat din rîndurile muncitorilor, țăranilor muncitori, intelectualilor, membri și nemembri de partid, vîrstnici și tineri, zeci și sute de mii de cadre, oameni talentați, buni organizatori. Imensa lor majoritate s-a dovedit a fi la înălțimea încrederii ce li s-a acordat, constituind mîndria și bogăția cea mai de preț a partidului și statului nostru. **(Aplauze).**

Trebuie să menționăm însă că în alegerea oamenilor, unele organe de partid și de stat nu acordă întotdeauna atenția necesară analizării activității lor după rezultatele obținute în îndeplinirea sarcinilor încredințate, promovează sub presiunea nevoilor de moment oameni care n-au cunoștințele politice și profesionale corespunzătoare și nici perspective de dezvoltare, iar cîteodată trec ușor cu vederea fapte și manifestări nesănătoase pe care aceștia le-au avut în viața și activitatea lor.

Ținînd seama de obiectivele de mare amploare ce stau în fața partidului nostru, problema alegerii, creșterii și repartizării cadrelor trebuie să constituie una din preocupările permanente și principale ale organelor de partid și de stat, care sînt datoare să asigure ridicarea continuă a nivelului politic-ideologic și profesional al cadrelor existente, formarea și promovarea unui mare număr de cadre noi pentru toate domeniile de activitate.

Este necesar să cunoaștem temeinic cadrele, verificîndu-le însușirile în focul luptei pentru înfăptuirea sarcinilor, în așa fel încît, pentru completarea unei funcții de conducere, să putem avea în vedere nu unul, ci mai mulți oameni potriviți și să putem alege, după o temeinică chibzuială, pe cel mai bun dintre ei.

Îmbunătățind neîncetat activitatea în domeniul alegerii, creșterii și repartizării cadrelor, trebuie să asigurăm peste tot în funcții de conducere oameni devo-

tați trup și suflet cauzei construcției socialiste, bine pregătiți profesional, cu perspective de creștere, cu autoritate în mase, animați de pasiune revoluționară și de fermitate în aplicarea politicii partidului.

Tovarăși,

Forța de neînvins a partidului constă în trăinicia legăturilor sale cu masele cele mai largi ale poporului muncitor, în faptul că el știe să învețe masele și să stimuleze inițiativa lor creatoare, învățînd în același timp el însuși din experiența lor inepuizabilă.

O însemnătate deosebită pentru întărirea legăturilor partidului cu cei ce muncesc o au organizațiile de masă, al căror rol a crescut și va crește tot mai mult în viața societății noastre.

În condițiile cînd clasa muncitoare este clasă conducătoare în stat, un rol din ce în ce mai mare în viața societății noastre îl au **sindicatele**, care numără aproape 2.800.000 de membri. Ele desfășoară o rodnică activitate de mobilizare a celor ce muncesc la lupta pentru îndeplinirea planurilor de dezvoltare a economiei naționale, organizează participarea nemijlocită și tot mai activă a maselor muncitoare la conducerea economiei, la elaborarea și înfăptuirea măsurilor privind îmbunătățirea condițiilor de muncă și de trai ale oamenilor muncii.

Sindicatele, punînd în centrul activității lor lupta pentru înfăptuirea obiectivelor planului de 6 ani, trebuie să depună o intensă muncă de organizare a întrecerii socialiste, a consfătuirilor de producție, să extindă mișcarea inovatorilor și raționalizatorilor, să desfășoare o largă muncă educativă în rîndul maselor muncitoare, să lichideze metodele administrative și manifestările de birocratism care mai au loc în activitatea lor.

Ele trebuie să vegheze asupra folosirii depline a mijloacelor puse la dispoziție de statul nostru pentru satisfacerea nevoilor materiale și culturale ale celor ce muncesc, să exercite tot mai intens controlul obștesc asupra condițiilor de muncă, administrării și repartizării locuințelor, asupra activității unităților comerțului de stat, cantinelor, instituțiilor medico-sanitare și altor domenii de deservire a populației.

Organele și organizațiile de partid sînt obligate să asigure îndrumarea permanentă a sindicatelor, pentru ca ele să-și îndeplinească din ce în ce mai bine rolul de seamă ce le revine în viața economică și socială a țării noastre.

Uniunea Tineretului Muncitor, ajutorul credincios și de nădejde al partidului, cuprinzînd astăzi peste 1.800.000 de membri, desfășoară o bogată activitate de educare comunistă și de organizare a maselor tineretului.

Alături de întregul popor muncitor, minunatul tineret al patriei noastre, muncind în producție și învățînd în școli și institute, participă cu entuziasm la lupta pentru dezvoltarea economiei și culturii, aducînd o contribuție de preț la obținerea tuturor victoriilor noastre.

Un rol important în educarea politică și profesională a tineretului studios îl îndeplinesc asociațiile studenților, create în anii din urmă, care cuprind aproape pe toți studenții țării.

Tineretul nostru are în fața sa un vast cîmp de activitate, pentru afirmarea nestăvilită a energiei și entuziasmului său creator, pentru înfăptuirea celor mai îndrăznețe năzuințe închinate fericirii poporului și înfloririi patriei.

Uniunea Tineretului Muncitor trebuie să intensifice munca de educație politică-ideologică a tineretului, să-i îndrumeze pe tineri spre ridicarea continuă a calificării

lor profesionale, însușirea tehnicii noi, îmbogățirea cunoștințelor științifice și de cultură generală, pentru a deveni constructori pricepuți ai economiei și culturii socialiste.

Organele și organizațiile de partid trebuie să asigure conducerea permanentă a organizațiilor Uniunii Tineretului Muncitor, să le ajute zi de zi în munca pe care ele o desfășoară în rîndurile tineretului.

ACTIVITATEA PARTIDULUI ÎN DOMENIUL IDEOLOGIEI ȘI CULTURII

Tovarăși,

Partidul nostru desfășoară o largă și multilaterală muncă politică-educativă; propaganda și agitația au devenit mai strîns legate de sarcinile practice ale construcției socialiste, contribuind activ la însușirea politicii partidului de către masele largi, însuflețindu-le și mobilizîndu-le în lupta pentru înfăptuirea ei.

A fost pus la îndemîna membrilor de partid și a oamenilor muncii fără partid nesecatul tezaur al operelor clasice ale marxism-leninismului. Numai în ultimii cinci ani operele lui Marx, Engels, Lenin au fost editate într-un tiraj de peste 1.300.000 exemplare. Aceste opere geniale constituie pentru partidul nostru o călăuză sigură în rezolvarea problemelor complexe economice, politice, sociale ale construirii orînduirii socialiste.

S-a dat o mare atenție studierii problemelor ideologice ale mișcării comuniste internaționale, care îmbogățește mereu marxism-leninismul pe baza generalizării uriașei experiențe istorice acumulate de Uniunea Sovietică, de celelalte țări socialiste, de toate partidele comuniste și muncitorești.

Conducerea partidului nostru a supus unei analize aprofundate numeroase probleme principiale ale construcției socialismului, precum și probleme de bază ale istoriei partidului și patriei. Toate acestea au avut un rol deosebit de însemnat în îmbogățirea vieții ideologice a partidului, în ridicarea nivelului politic al cadrelor de partid.

În ultimii ani s-au adus o serie de îmbunătățiri programelor și conținutului învățămîntului de partid, a luat o mare extindere studiul economiei politice și al problemelor economiei concrete, industriale și agrare, al problemelor actuale ale politicii partidului și al istoriei Partidului Muncitoresc Romîn.

În învățămîntul de partid studiază în prezent 670.000 membri și candidați de partid, precum și peste 350.000 de oameni ai muncii fără partid. În ultimii cinci ani, școlile de partid au fost absolvite de peste 25.000 de activiști de partid, de stat, din organizațiile de masă, din economie.

Rezultate îmbucurătoare au fost obținute în domeniul muncii politice de masă, în educarea oamenilor muncii în spiritul patriotismului socialist și al internaționalismului proletar, în dezvoltarea conștiinței cetățenești a celor ce muncesc.

Atragerea celor mai largi mase la creația istorică conștientă de dezvoltare a noii orînduiri sporește rolul și însemnătatea activității ideologice, a muncii politice-educative desfășurate de partid în rîndurile poporului.

Complexitatea sarcinilor politice și economice care ne stau în față în actuala etapă de dezvoltare a societății cere fiecărui membru de partid să îmbine munca practică de îndeplinire a sarcinilor încredințate cu o permanentă preocupare pentru însușirea bazelor ideologiei marxist-leniniste și a politicii partidului. Organele și

organizațiile de partid trebuie să exercite un control sistematic asupra desfășurării învățămîntului în școlile de partid, în cercuri și cursuri, în universități serale de marxism-leninism ; să atragă în munca propagandistică oameni cu bună pregătire ideologică și experiență practică, în vederea îmbunătățirii continue a conținutului și ridicării nivelului învățămîntului de partid.

Propaganda și agitația, presa și radioul trebuie să-și concentreze eforturile pentru ca prevederile planului de 6 ani, atît cele generale cît și cele privind fiecare ramură și fiecare colectiv, să devină temeinic cunoscute de oamenii muncii, să mobilizeze cele mai largi mase la îndeplinirea sarcinilor economice ; ele trebuie să militeze pentru extinderea a tot ce este înaintat și valoros în experiența participanților la întrecerea socialistă și a unităților fruntașe, să combată rutina și indolența, care împiedică răspîndirea noului.

Intrarea țării noastre în noua etapă de dezvoltare face necesară analizarea de către partid a multiplelor probleme teoretice ale dezvoltării bazei tehnice-materiale a socialismului, ale transformărilor în structura de clasă a societății și în evoluția funcțiilor statului, ale problemelor legate de perspectiva trecerii treptate la construirea comunismului.

Călăuzindu-se după lucrările și documentele congresului, cadrele noastre ideologice trebuie să-și dea contribuția la tratarea problemelor construcției socialismului în etapa actuală. Munca lor va fi rodnică și utilă dacă vor ține seama de cerințele obiective ale fiecărei etape, dacă la temelia lucrărilor lor va sta studierea atentă a politicii și activității practice a partidului, a ceea ce este esențial în experiența maselor muncitoare.

Trebuie lichidată discordanța dintre preocupările atît de bogate și multilaterale ale partidului și statului nos-

tru pentru dezvoltarea economică a țării și caracterul abstract, rezultat din insuficienta cunoaștere a realităților, pe care-l au unele lucrări de științe sociale. În acest scop este necesar să se stabilească un contact permanent între institutele de cercetări din acest domeniu și organele de planificare, financiare și alte organe de stat și economice.

În răstimpul dintre cele două congrese au fost obținute unele rezultate pozitive în ce privește publicarea de lucrări în domeniul științelor sociale ; au apărut cărți valoroase de istorie a patriei, de istorie a Partidului Muncitoresc Romîn, de filozofie, economie, geografie.

În prezent, o sarcină importantă a cadrelor ideologice este continuarea muncii începute în vederea întocmirii manualelor de științe sociale pentru învățămîntul de partid și de stat. Elaborarea unor astfel de manuale va ajuta pe membrii de partid și pe oamenii muncii fără partid să-și însușească ideile marxism-leninismului în legătură indisolubilă cu experiența istorică a poporului și a partidului nostru, cît și cu cea a Partidului Comunist al Uniunii Sovietice și a mișcării comuniste internaționale.

Ca urmare a transformărilor social-economice, în țara noastră a luat naștere și se dezvoltă tot mai mult o morală nouă, socialistă, o nouă atitudine față de muncă, față de bunurile obștești și îndatoririle sociale, noi relații de întrajutorare tovărășească între cei ce muncesc. Viața arată ce forță reprezintă conștiința tot mai înaltă a oamenilor muncii, identificarea lor cu interesele generale, încrederea lor în viitor, hotărîrea lor de a-și aduce contribuția la victoria deplină a socialismului. În nici o țară capitalistă, oricît ar încerca apologeții capitalismului să deghizeze regimul de exploatare în „capitalism popular" sau „stat al bunăstării generale", nu este cu

putință o asemenea activitate plină de entuziasm, abnegație, spirit inepuizabil de inițiativă ca aceea pe care o desfășoară zecile și sutele de mii de fruntași din uzinele și minele noastre, șantiere, gospodării colective, gospodării de stat. (**Aplauze**).

Dar formarea conștiinței socialiste și lichidarea influențelor educației și moralei burgheze este o sarcină de lungă durată. „**Făurirea unei discipline noi în muncă** — scria Lenin —, **făurirea unor forme noi de legături sociale între oameni, făurirea unor forme și metode noi de antrenare a oamenilor în muncă, aceasta este o muncă care necesită mulți ani și multe decenii**" [1]. Partidul nostru desfășoară o intensă activitate pentru dezvoltarea conștiinței socialiste și a noilor trăsături de comportare a oamenilor, pentru plămădirea omului nou, membru demn al societății socialiste. Capătă o însemnătate tot mai mare judecata opiniei publice, a colectivității, formele obștești de influențare a celor ce încalcă normele vieții sociale, de combatere a manifestărilor nesănătoase ale unor elemente înapoiate ale societății.

Muncitorii, țăranii, tineretul manifestă o mare sete de carte, de cunoștințe, de frumos. Partidul și statul nostru desfășoară o muncă vastă pentru a transforma cultura într-un bun al tuturor, alocă mari fonduri pentru dezvoltarea bazei materiale a activității culturale. Este de datoria sindicatelor, a organizațiilor de tineret și a altor organizații obștești, a Sfaturilor populare și a organelor Ministerului Învățămîntului și Culturii de a folosi din plin puternicul instrument de educație socialistă pe care-l reprezintă așezămintele de cultură și artă, a organiza în fiecare club, cămin, casă de cultură o activitate bogată și atrăgătoare, avînd o sferă de cuprindere din ce în ce mai largă.

[1] V. *I. Lenin*, Opere, vol. 30, E.S.P.L.P. 1956, pag. 511.

O mare atenție trebuie acordată îmbunătățirii muncii politice-educative la sate. Organizațiile de partid, de tineret, de femei trebuie să stimuleze procesul de dezvoltare a conștiinței socialiste, de formare a spiritului colectivist la oamenii muncii de la sate, să intensifice activitatea de răspîndire a culturii, corespunzător cerințelor și necesităților satului nou, socialist.

Trebuie îmbunătățită și lărgită, cu activa participare a oamenilor de știință și cultură, munca de răspîndire a cunoștințelor științifice, de popularizare, pe înțelesul maselor largi, a concepției materialiste despre lume, de combatere a vederilor înapoiate, superstițiilor, prejudecăților și misticismului.

Organele și organizațiile de partid au datoria să înlăture lipsurile ce mai dăinuie în domeniul activității de propagandă și agitație, să lichideze deficiențele de conținut de care suferă unele materiale de propagandă — broșuri, articole, lecții : tratarea abstractă a problemelor, formule șablon, nesocotirea cerințelor vieții. Chiar într-o problemă atît de importantă a politicii partidului cum este industrializarea socialistă au apărut unele materiale care tratau lucrurile într-un mod stereotip, static, fără să reflecte bogata experiență acumulată de partid în opera de industrializare, aspectele ei cele mai esențiale în etapa actuală a dezvoltării noastre economice.

Trebuie să imprimăm muncii politice de masă mai multă operativitate, mai multă preocupare pentru eficacitatea și rezultatele ei practice ; fiecare sarcină dată de partid, fiecare apreciere sau indicație privind un sector sau altul al activității de stat, economice, culturale să formeze obiectul unei munci politice vii și combative, pentru ca cei cărora le sînt destinate aceste indicații să

le cunoască şi să şi le însuşească, pentru a putea să le aplice cît mai bine în viaţă.

Înfăptuind cu perseverenţă principiul conducerii de către partid a activităţii ideologice şi culturale, trebuie să veghem şi pe viitor ca această activitate să fie pătrunsă de partinitate, de intransigenţă faţă de ideologia burgheză, să combatem neobosit manifestările de liberalism, obiectivismul burghez, naţionalismul şi şovinismul. **În prezent, activitatea ideologică, munca de lichidare a înrîuririlor educaţiei burgheze din conştiinţa oamenilor este tărîmul principal al luptei de clasă, al luptei între vechi şi nou.** De aici rezultă necesitatea consecvenţei şi fermităţii în combaterea concepţiilor ideologice străine, unele — moştenire a trecutului, altele — reflectare a influenţelor lumii capitaliste.

Trebuie supuse unei critici ştiinţifice, combative teoriile filozofice, juridice, economice şi istorice ale feluriţilor apologeţi ai capitalismului. Coexistenţa paşnică între state nu numai că nu exclude, ci **presupune** în mod necesar **lupta de idei** între socialism şi capitalism. Promovînd politica de dezvoltare a relaţiilor de colaborare paşnică între toate statele, indiferent de orînduirea lor socială, partidul nostru militează în mod consecvent pentru triumful deplin al ideologiei marxiste, pentru evidenţierea superiorităţii socialismului asupra capitalismului, dezvăluirea falsităţii şi caracterului antiştiinţific al ideologiei burgheze sub toate formele ei. **(Aplauze).**

O deosebită însemnătate are combaterea concepţiilor antimarxiste ale revizioniştilor în problemele fundamentale ale contemporaneităţii. Negînd valabilitatea universală a tezelor de bază ale marxism-leninismului, revizioniştii nu pregetă să dea „lecţii" mişcării muncitoreşti internaţionale, încercînd să prezinte „drumul iugoslav spre socialism" drept „model" pentru toate ţările.

Una din țintele principale ale atacurilor lor sînt tezele leniniste cu privire la rolul conducător al partidului și la statul socialist ca instrument al construirii socialismului. Așa cum s-a văzut și la recentul congres al Uniunii Socialiste a Poporului Muncitor din Iugoslavia, revizioniștii reduc rolul partidului la atribuții strict educative, șterg orice delimitare între partid, ca detașament de avangardă al clasei muncitoare, și organizațiile obștești cu o compoziție eterogenă. Într-unul din rapoartele ținute la acest congres s-a recunoscut pe față că în Iugoslavia nici nu există partid „în accepția clasică a noțiunii" (cu alte cuvinte în accepția marxist-leninistă) și că, întrucît la baza întregului sistem iugoslav se află „autoconducerea", nici nu poate și nu trebuie să existe partid.

Îndelungata experiență a partidelor marxist-leniniste a demonstrat însă că nici organizațiile obștești, nici felurite organe ale „autoconducerii", oricum s-ar numi ele, nu pot lua locul partidului clasei muncitoare, ca organizator și conducător al operei de construire a socialismului. Pe măsura înaintării pe calea socialismului, rolul conducător al partidului în viața socială crește tot mai mult, deoarece sarcinile construcției socialiste cer unitatea de voință și acțiune a întregului popor, profunda cunoaștere a legilor de dezvoltare a societății, o clară perspectivă istorică. Concepțiile lichidatoriste ale revizioniștilor cu privire la partid urmăresc dezarmarea și dezorganizarea clasei muncitoare și nu pot fi decît pe placul dușmanilor socialismului ; ele au primit și vor primi întotdeauna cea mai hotărîtă ripostă din partea partidelor comuniste și muncitorești.

În problema statului, teoriile revizioniștilor contemporani reprezintă un amalgam eclectic, în care crîmpeie ale unor teze marxiste sînt covîrșite de concepții anar-

histe şi reformiste, focul lor fiind îndreptat împotriva rolului economic al statului socialist. „Statul în mecanismul nostru — a declarat E. Kardelj — nu are sarcina de a fi un constructor al socialismului în numele societăţii... Sarcina lui se reduce la a fi apărătorul dezvoltării neîngrădite a forţelor socialiste în noul mecanism democratic..."

Aceasta nu înseamnă altceva decît a ridica la rang de principiu suprem în construirea socialismului spontaneitatea, după vechea reţetă a revizioniştilor din toate timpurile. Aşa cum arată şi realitatea iugoslavă, aceste concepţii duc la slăbirea rolului planificator al statului, la dezvoltarea unor fenomene anarhice în viaţa economică, la ignorarea şi încălcarea intereselor generale ale societăţii şi la alte manifestări negative, de care se plîng chiar conducătorii iugoslavi.

Rezultatele teoriei spontaneităţii şi ale negării rolului statului ca instrument de făurire a noilor relaţii socialiste se vădesc cu deosebită claritate în agricultură. În Iugoslavia, după cum ştiţi, procesul de cooperativizare a agriculturii a stagnat; are loc întărirea continuă a puterii economice a chiaburilor, aceştia beneficiază de credite, au posibilitatea să cumpere maşini agricole, îşi rotunjesc proprietăţile pe seama ţăranilor săraci şi mijlocaşi, care se ruinează şi ajung să se tocmească slugi la chiaburi.

Acestea sînt doar cîteva din rezultatele revizuirii marxism-leninismului de către conducătorii iugoslavi.

Supremul judecător al justeţei oricăror concepţii este viaţa. Ea confirmă în totul valabilitatea nepieritoare a marilor adevăruri ale învăţăturii marxist-leniniste, a ceea ce este esenţial în experienţa acumulată de ţările socialiste pe tărîmul construirii noii orînduiri.

Tovarăşi,

Partidul nostru a desfăşurat o largă şi bogată activitate în rîndurile oamenilor de cultură, obţinînd rezultate valoroase atît în clarificarea ideologică a intelectualităţii vechi, în apropierea ei de ideile socialismului, cît şi în formarea noii intelectualităţi, ieşită din rîndurile poporului.

La învăţămîntul ideologic participă în prezent toate cadrele didactice din învăţămîntul superior, mediu şi elementar, precum şi numeroşi alţi oameni de ştiinţă şi cultură. Mulţi dintre cei mai de seamă reprezentanţi ai intelectualităţii noastre au devenit ei înşişi propagandişti ai ideilor marxism-leninismului, participă activ la lupta dusă împotriva idealismului, împotriva concepţiilor retrograde, reacţionare în ştiinţă, literatură şi artă. Covîrşitoarea majoritate a intelectualităţii îşi manifestă adeziunea deplină faţă de politica partidului şi guvernului, aduce o contribuţie de preţ la dezvoltarea economiei naţionale, a ştiinţei şi artei, la răspîndirea culturii în popor.

Sarcini deosebit de importante în realizarea planului nostru economic, în introducerea cuceririlor ştiinţei şi tehnicii moderne în economie revin cercetătorilor ştiinţifici, îndeosebi celor din domeniul ştiinţelor tehnice, al fizicii şi chimiei. Cercetările în domeniul ştiinţelor tehnice trebuie orientate spre rezolvarea problemelor valorificării superioare a resurselor energetice şi de materii prime, automatizării şi perfecţionării maşinilor fabricate în ţară, îmbunătăţirii tehnologiei în toate ramurile de producţie.

Pentru cercetătorii din domeniul fizicii şi chimiei, proiectul de Directive stabileşte o sferă largă de preocupări în domeniul folosirii energiei nucleare în scopuri paş-

nice, al mașinilor de calculat și al aparatelor electronice, al semiconductorilor, materialelor sintetice, petrochimiei, îngrășămintelor chimice. Aportul adus la rezolvarea problemelor concrete ale dezvoltării economiei va trebui să reprezinte principalul criteriu de apreciere a muncii de cercetare tehnice-științifice. Întărind colaborarea cu institutele similare din celelalte țări socialiste și folosind în mai mare măsură documentarea tehnică, institutele noastre de cercetări vor trebui să țină seama de rezultatele obținute în alte țări în vederea sporirii eficienței muncii lor.

În același timp se va acorda în toate ramurile științei atenția cuvenită cercetărilor cu caracter teoretic, care lărgesc bazele dezvoltării de perspectivă a cercetării științifice.

Avîntul uriaș al forțelor creatoare ale poporului oferă o sursă inepuizabilă de inspirație pentru scriitorii și artiștii noștri. Dezvoltînd rezultatele pozitive obținute în ultimii ani în lărgirea tematicii și îmbogățirea fondului de idei al literaturii, artei, teatrului, cinematografiei, creatorii noștri au îndatorirea de a făuri opere la nivelul înaltelor exigențe artistice și ideologice ale partidului și poporului. Pentru aceasta se cere, în afară de talent, lichidarea a tot ce-l poate îndepărta pe artist de popor — spirit de castă, individualism, tendința de a făuri opere pentru uzul unui cerc îngust de „aleși" ; se cere îndeosebi cunoașterea aprofundată a realităților, studierea lor îndelungată, contactul viu, permanent al artistului cu oamenii muncii — viitori eroi ai operelor sale. Numai astfel în paginile cărților, în operele de artă va pulsa din plin viața noastră atît de bogată, cu faptele ei mărețe, cu ideile ei nobile, cu luptele ei victorioase.

O problemă de însemnătate capitală pentru economie și cultură, care se află în permanență în atenția partidu-

lui şi statului nostru, este pregătirea de cadre calificate de toate gradele. Astăzi numărul inginerilor în economia noastră este de 59.000, faţă de 9.000 cîţi se numărau în 1938, iar numărul cadrelor de specialişti cu pregătire medie de peste 220.000. Aproape trei pătrimi din muncitorii noştri sînt calificaţi. Cadrele noastre de specialişti, în marea lor majoritate, lucrează cu devotament şi simţ de răspundere la locurile lor de muncă, se preocupă de lărgirea cunoştinţelor lor profesionale, de însuşirea tehnicii moderne şi au adus o mare contribuţie la obţinerea realizărilor noastre în toate ramurile economiei naţionale.

Corespunzător necesităţilor crescînde, economia noastră naţională va primi în anii 1960—1965 peste 100.000 de noi cadre tehnice medii. Învăţămîntul superior va pregăti circa 54.000 de absolvenţi. O deosebită atenţie se va acorda învăţămîntului tehnic superior ; numărul total al inginerilor pe întreaga economie va ajunge la circa 80.000. Va trebui continuată profilarea institutelor de învăţămînt superior — îndeosebi prin dezvoltarea ramurilor legate de extinderea tehnicii moderne —, îmbunătăţită pregătirea practică a studenţilor în anii de studiu, dezvoltat şi perfecţionat în continuare învăţămîntul superior fără frecvenţă.

Statul democrat-popular le-a creat studenţilor noştri posibilităţi largi de învăţătură şi condiţii de trai din ce în ce mai bune. Datoria lor este de a învăţa cu perseverenţă, pregătindu-se să devină slujitori devotaţi ai poporului, gata să se ducă acolo unde este mai mare nevoie de ei, unde pot să-şi valorifice cunoştinţele şi aptitudinile cu cel mai mare folos pentru construcţia socialismului.

Se prevede extinderea an de an a şcolarizării pentru pregătirea muncitorilor, astfel ca în această perioadă

numărul de cadre muncitorești calificate prin școli să crească cu circa 260.000.

În anul școlar care a luat sfîrșit, din totalul elevilor înscriși în anul I al diferitelor școli de nivel mediu, circa 39.000 s-au înscris în școlile medii de cultură generală și în școlile pedagogice, circa 45.000 în școlile profesionale și de meserii, iar 33.000, dintre care circa 73 la sută tineri muncitori, urmează cursurile învățămîntului seral și fără frecvență, lucrînd în producție. Aceste schimbări în compoziția tineretului școlar arată ce ecou puternic a avut în rîndurile tineretului aprecierea partidului că drumul cel mai sigur spre învățămîntul superior, spre o calificare profesională înaltă, trece prin școala muncii în uzine, fabrici, mine, în gospodării de stat, gospodării agricole colective.

Va trebui să dezvoltăm în continuare învățămîntul profesional și tehnic și să extindem tot mai mult învățămîntul mediu seral, care și-a dovedit eficacitatea, ca mijloc important de pregătire a unui tineret cu temeinice cunoștințe profesionale și de cultură generală.

În ce privește școala de cultură generală, în anul școlar încheiat, peste 88 la sută dintre absolvenții clasei a IV-a au continuat studiile în clasa a V-a. Astfel, în anul 1962, aproape întregul tineret de vîrstă școlară va fi absolvit școala de 7 ani. Acesta va fi un moment important al revoluției culturale ce se desfășoară în patria noastră.

O dată cu încheierea generalizării învățămîntului de 7 ani, proiectul de Directive prevede trecerea treptată la învățămîntul general de 8 ani, astfel că durata școlii medii de cultură generală va ajunge la 12 ani.

Pentru a crea condiții tot mai favorabile de studiu copiilor de oameni ai muncii de la orașe și sate, începînd

cu acest an școlar se introduce gratuitatea completă a manualelor pentru toți elevii de la clasa I pînă la clasa a VII-a inclusiv. (Aplauze). **În viitor se prevede extinderea gratuității și asupra rechizitelor școlare.**

O preocupare deosebit de importantă în domeniul învățămîntului de cultură generală este dezvoltarea legăturii dintre învățămînt și munca productivă. Trebuie atent studiată experiența pozitivă acumulată în această privință de un număr de școli din București și din alte localități, trecîndu-se la elaborarea unui program de măsuri pentru ca elevii școlilor noastre, unind învățătura cu munca productivă, să capete deprinderi practice, dragoste pentru munca fizică și să se orienteze spre diferite profesiuni potrivit înclinațiilor lor, asigurîndu-se dezvoltarea multilaterală a tineretului școlar.

V

SITUAȚIA INTERNAȚIONALĂ

Tovarăși,

În domeniul vieții internaționale, caracteristica principală a perioadei care a trecut de la Congresul al II-lea al partidului nostru a fost creșterea uriașelor forțe ale socialismului, progresului și păcii, continua accentuare a superiorității lor pe plan mondial. O însemnătate hotărîtoare au în această privință succesele țărilor socialiste, avîntul puternic al economiei și culturii lor, creșterea prestigiului lor politic în lumea întreagă.

Omenirea muncitoare urmărește cu admirație victoriile istorice obținute de Uniunea Sovietică în construcția desfășurată a comunismului. **(Aplauze puternice, prelungite).** Marea forță vitală a socialismului își găsește ilustrarea în depășirea considerabilă a prevederilor planului septenal, în succesele repurtate în întrecerea economică cu Statele Unite ale Americii. Deschiderea drumului spre cosmos de către știința și tehnica sovietică a fost pretutindeni salutată cu entuziasm, întărind încrederea în capacitatea geniului omenesc de a supune natura spre folosul tuturor. **(Aplauze îndelungate).**

Asigurînd continua dezvoltare a bazei tehnice-materiale a comunismului, politica Partidului Comunist al Uniunii Sovietice este îndreptată constant spre făurirea unei vieți de înaltă bunăstare materială și spirituală pentru cei ce muncesc. Trecerea la cea mai scurtă zi și săp-

tămînă de lucru din lume, măsurile privind desființarea completă, pînă în cîțiva ani, a impozitelor, sporirea continuă a puterii de cumpărare a oamenilor sovietici, dezvoltarea considerabilă a producției bunurilor de consum, alocarea de către stat a unor fonduri uriașe pentru scopuri social-culturale arată cum se întruchipează concret comunismul în viața celor ce muncesc, stîrnind un larg ecou în rîndul maselor populare din toate țările. **(Aplauze puternice).**

Aceste mărețe victorii constituie o strălucită confirmare a justeței și înțelepciunii liniei generale a Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, a Comitetului său Central leninist, care rezolvă în mod creator, științific, problemele teoretice și practice ale construcției comuniste. **(Aplauze îndelung repetate).**

Rezultate remarcabile au fost obținute și de celelalte țări ale lagărului socialist în dezvoltarea industriei și agriculturii, în înflorirea culturii și ridicarea nivelului de viață al oamenilor muncii. În prezent, producția industrială a țărilor lagărului socialist întrece de 5,7 ori nivelul antebelic. Avîntul puternic și continuu al forțelor de producție, posibilitățile inepuizabile ale sistemului mondial socialist, avantajele cooperării și întrajutorării frățești deschid țărilor socialiste perspectiva certă a depășirii sistemului capitalist în producția bunurilor materiale și obținerii celui mai înalt nivel din lume ca producție și consum pe locuitor. **(Aplauze puternice).**

Cu totul alta este situația lumii capitaliste.

În ciuda teoriilor despre „regenerarea" capitalismului, a rețetelor „magice" ale diferiților săi apologeți, sistemul capitalist nu reușește să înlăture plăgile sale de nelecuit, contradicțiile care-l macină. În lumea capitalistă folosirea incompletă a capacităților de producție are un caracter cronic, se manifestă tot mai accen-

tuat fenomene inflaţioniste, are loc o creştere a datoriei publice şi deficitelor în balanţele de plăţi, economia este zguduită, la intervale scurte, de crize. Covîrşitoarea majoritate a avuţiilor produse de oamenii muncii este însuşită de un mănunchi de magnaţi ai capitalului. Au crescut imens supraprofiturile burgheziei monopoliste; resurse materiale gigantice, care ar putea face ca nicăieri în lume să nu mai existe mizerie, sînt irosite pentru cheltuielile militare legate de politica agresivă. Toate acestea pe seama exploatării şi asupririi oamenilor muncii, loviţi de şomaj, apăsaţi de povara impozitelor, de scumpirea continuă a traiului, de restrîngerea mijloacelor destinate nevoilor lor social-culturale.

O trăsătură caracteristică a stărilor de lucruri din lumea capitalistă este creşterea luptei oamenilor muncii pentru revendicări economice, împotriva uriaşelor cheltuieli militare, pentru pace între popoare. Cu toate eforturile reformiştilor, ale liderilor sindicali de dreapta de a zăgăzui această luptă, uriaşe greve, cu participarea a milioane de oameni, se ţin lanţ în numeroase ţări capitaliste.

Într-un şir de ţări capitaliste se dezvoltă lupta maselor largi pentru suveranitate şi independenţă naţională, împotriva putredelor regimuri teroriste ale marionetelor impuse de imperialismul american. Călăul Batista a fost alungat prin lupta revoluţionară a poporului cuban, Menderes, alt „stîlp" al „democraţiei occidentale", s-a prăbuşit şi el; populaţia Coreii de sud l-a izgonit pe Li Sîn Man şi continuă lupta pentru evacuarea din ţară a trupelor americane, încît să poată dispune singură de soarta sa. Această „criză" a regimurilor dictatoriale demonstrează că nici dolarii, nici baionetele străine nu pot înnăbuşi năzuinţa popoarelor înrobite de imperialism de

a cuceri independența națională și libertăți democratice. **(Aplauze prelungite).**

O uriașă mișcare de masă antiimperialistă împotriva aservirii țării de către cercurile militariste din Statele Unite ale Americii se desfășoară în prezent în Japonia; faptul că guvernul Kiși s-a văzut nevoit să ceară contramandarea vizitei președintelui Eisenhower este apreciat, în înseși paginile presei americane, ca o lovitură gravă dată prestigiului Statelor Unite ale Americii, ca o „înfrîngere diplomatică de proporții amenințătoare".

Criza generală a capitalismului, accentuată de formarea și dezvoltarea sistemului mondial socialist, se adîncește și mai mult prin destrămarea sistemului colonial al imperialismului, ajuns astăzi în pragul lichidării sale totale. Popoare și țări care timp de secole au fost încătușate în lanțurile sclaviei, servind puterilor imperialiste ca obiect de jaf și exploatare, s-au ridicat cu hotărîre la luptă pentru libertate și independență. În anii de după război și-au cucerit independența țări din Asia și Africa cu o populație de aproape un miliard și jumătate de oameni. Țările socialiste manifestă o caldă simpatie și un puternic spirit de solidaritate cu lupta popoarelor afro-asiatice pentru apărarea și întărirea independenței lor naționale, pentru lichidarea înapoierii economice lăsate moștenire de colonialiști. Pe drept cuvînt, popoarele acestor țări și cele încă înrobite de colonialiști văd în țările lagărului socialist pe prietenii lor cei mai sinceri, statornici și de nădejde. **(Aplauze puternice).**

Tovarăși,

Anii la care ne referim au avut o mare însemnătate în viața mișcării muncitorești internaționale, caracterizîndu-se prin creșterea rîndurilor partidelor comuniste

şi muncitoreşti, prin întărirea unităţii şi coeziunii lor. Mişcarea comunistă internaţională se dovedeşte o forţă uriaşă a progresului în viaţa societăţii contemporane.

În ţările lagărului socialist, partidele frăţeşti şi-au întărit mai departe rîndurile şi îndeplinesc cu succes rolul de conducători ai popoarelor lor în opera de construire a vieţii noi. Partidele comuniste şi muncitoreşti din ţările capitaliste şi-au sporit considerabil prestigiul şi autoritatea în mase, prin lupta lor pentru unitatea de acţiune a clasei muncitoare, a forţelor care luptă pentru pace, democraţie şi progres. Persecuţiile sau înscenările judiciare şi întemniţările grele într-o serie de ţări capitaliste, schingiuirile şi execuţiile sîngeroase n-au putut abate eroicele partide comuniste de la lupta pentru interesele vitale ale popoarelor lor. **(Aplauze).**

Intensele încercări ale reacţiunii internaţionale şi agenţilor acesteia de a destrăma unitatea mişcării comuniste mondiale şi de a sădi confuzie şi dezorientare în rîndurile ei au suferit un eşec zdrobitor, lovindu-se de coeziunea internaţionalistă de monolit a partidelor comuniste şi muncitoreşti, de ataşamentul lor faţă de ideile marxism-leninismului.

Forţa mişcării comuniste internaţionale, maturitatea şi unitatea ei şi-au găsit expresia în Declaraţia Consfătuirii de la Moscova din noiembrie 1957, la elaborarea căreia a participat şi partidul nostru. Întreaga dezvoltare a mişcării muncitoreşti, desfăşurarea situaţiei internaţionale au confirmat pe deplin justeţea aprecierilor Declaraţiei în toate problemele social-politice ale timpului nostru, cît şi a orientării pe care a dat-o partidelor frăţeşti în lupta pentru pace, democraţie şi socialism.

Aşa cum a arătat Declaraţia, partidele comuniste, condamnînd dogmatismul, consideră că în actualele condiţii principalul pericol împotriva căruia trebuie în-

dreptată vigilența mișcării muncitorești internaționale este revizionismul. Revizionismul contemporan, care și-a găsit o expresie concentrată în programul Uniunii Comuniștilor din Iugoslavia, a primit o ripostă fermă, unanimă din partea partidelor comuniste și muncitorești.

Alături de celelalte partide comuniste și muncitorești, partidul nostru și-a adus aportul său la lupta pentru continua întărire a coeziunii mișcării comuniste mondiale și a lagărului socialist.

Un rol de cea mai mare însemnătate teoretică și practică pentru întreaga mișcare comunistă au tezele cu privire la problemele fundamentale ale construirii comunismului, ale dezvoltării sistemului mondial socialist, la formele de trecere de la capitalism la socialism, la problema apărării păcii — elaborate de Partidul Comunist al Uniunii Sovietice, organizatorul construcției victorioase a comunismului, partidul care întotdeauna a ținut și ține sus steagul leninismului și care se bucură de un înalt prestigiu și de dragoste frățească în mișcarea comunistă mondială. **(Aplauze prelungite, aclamații ; asistența, în picioare, ovaționează îndelung).**

La întărirea relațiilor frățești de încredere reciprocă, bazate pe principiile internaționalismului proletar, care leagă partidul nostru de partidele comuniste și muncitorești din țările socialiste și din lumea întreagă, o contribuție de seamă au adus contactele între delegațiile partidului nostru și ale altor partide. Reprezentanți ai partidului nostru au participat la congrese ale partidelor frățești, exprimîndu-și solidaritatea cu lupta acestora. Organizațiile obștești din țara noastră participă activ la viața organizațiilor muncitorești și democratice internaționale, militînd pentru întărirea lor.

Tovarăşi,

Problema fundamentală a zilelor noastre este apărarea păcii în lume.

Popoarele lumii acordă o înaltă preţuire activităţii neobosite depuse de ţările lagărului socialist pentru îmbunătăţirea climatului internaţional — activitate exprimată în numeroase iniţiative internaţionale, în eforturile ţărilor socialiste pentru dezvoltarea colaborării internaţionale, în vizitele făcute într-un şir de ţări din Occident şi din Asia de tovarăşul Hruşciov, neobosit luptător pentru pace. **(Aplauze puternice, îndelung repetate; asistenţa, în picioare, ovaţionează).**

Politica externă a Uniunii Sovietice constituie un model de politică leninistă prin consecvenţa cu care promovează principiile coexistenţei, prin caracterul ei ştiinţific bazat pe analiza aprofundată a tuturor factorilor situaţiei internaţionale, prin fermitatea şi principialitatea cu care demască pe adepţii încordării, prin perseverenţa cu care militează pentru unirea forţelor păcii.

Viaţa a verificat justeţea şi eficacitatea acestei politici. Ea a dus la creşterea şi consolidarea forţelor mondiale ale păcii, la demascarea cercurilor imperialiste agresive şi la accentuarea izolării lor, a determinat serioase deplasări în opinia publică, a permis multor oameni din Occident să înţeleagă sinceritatea năzuinţelor de pace ale ţărilor socialiste şi să vadă mai clar răspunderea cercurilor agresive pentru încordarea existentă în lume.

În ultimii ani s-au înregistrat anumite rezultate pozitive în viaţa internaţională. S-a realizat o oarecare slăbire a încordării, relaţiile dintre statele cu sisteme sociale deosebite au cunoscut o îmbunătăţire.

Alarmate de perspectiva prăbuşirii politicii „războiului rece", cercurile imperialiste din Statele Unite ale

Americii și sprijinitorii lor au încercat să stăvilească acest curs al relațiilor internaționale, să întoarcă evoluția evenimentelor spre o nouă ascuțire a încordării. Incursiunile provocatoare ale avioanelor militare americane în spațiul aerian al Uniunii Sovietice, declarațiile președintelui Statelor Unite și ale altor factori responsabili ai politicii americane, care au ridicat aceste provocări la rangul de politică de stat, au vădit intenția premeditată a guvernului american de a zădărnici conferința la nivel înalt.

În această orientare a politicii externe a Statelor Unite ale Americii este exprimată influența celor mai reacționare grupări ale burgheziei monopoliste și cercuri militariste, legate strîns de cursa înarmărilor. La cîteva zile după torpilarea conferinței la nivel înalt, ziarul „New York Times" scria : „Eșecul conferinței a venit ca un tonic pentru bursa de valori, care a cunoscut o remarcabilă performanță. Datorită situației internaționale, săptămîna trecută a fost o săptămînă nemaiîntîlnită după octombrie 1950 ; după luni de dezamăgire și confuzie, ea a adus o puternică încurajare". Pentru beneficiarii psihozei războiului, pentru cei ce speculează cu viața și sîngele popoarelor, orice succes al politicii de pace constituie o dezamăgire, iar orice recidivă a războiului rece — un simptom „încurajator".

Riposta fermă dată acestor acțiuni agresive a constituit un mare și real serviciu adus cauzei păcii. A crescut izolarea adepților politicii agresive. Oamenii cinstiți, de diferite convingeri politice, și-au exprimat dezaprobarea față de politica provocatoare a cercurilor militariste. Chiar și în Statele Unite s-au ridicat numeroase voci de protest împotriva politicii externe a guvernului american, s-au accentuat divergențele între diferitele grupări ale cercurilor conducătoare. A crescut nemulțu-

mirea aliaţilor Statelor Unite ale Americii ; unele ţări membre ale pactelor agresive, aflate sub egida americană, au protestat oficial împotriva folosirii bazelor de pe teritoriul lor pentru incursiunile de spionaj. În întreaga lume forţele păcii s-au activizat, a crescut hotărîrea lor de luptă.

Omenirea are o singură alternativă : ori coexistenţă paşnică, ori războiul, care în actualele condiţii de dezvoltare a ştiinţei şi tehnicii ar însemna distrugeri şi pierderi incalculabile pentru toate popoarele.

O dezvoltare a principiului leninist al coexistenţei paşnice reprezintă teza formulată la Congresele al XX-lea şi al XXI-lea ale Partidului Comunist al Uniunii Sovietice că în epoca noastră războiul mondial poate fi eliminat din viaţa societăţii încă înainte de victoria socialismului în întreaga lume.

Imperialismul, agresiv prin însăşi natura sa, se caracterizează azi, ca şi în trecut, prin tendinţa de a cotropi teritorii străine, noi pieţe, a subjuga alte ţări. Imperialismul nutreşte o ură înverşunată faţă de ţările socialiste, faţă de mişcarea de eliberare naţională şi ar dori să folosească armele pentru a-şi restabili dominaţia mondială.

De aceea, ţările socialiste, partidele comuniste şi muncitoreşti consideră drept sarcină să ţină trează vigilenţa popoarelor, să demaşte neobosit politica cercurilor agresive, imperialiste, să militeze pentru zădărnicirea uneltirilor lor războinice, să lupte în mod consecvent pentru unirea într-un front larg a tuturor forţelor păcii.

Dar o analiză ştiinţifică marxist-leninistă nu se poate limita la constatarea caracteristicilor imperialismului. Aceasta ar însemna a nesocoti profundele transformări petrecute în lume. Natura imperialismului nu s-a schimbat faţă de trecut, dar raportul de forţe pe plan mon-

dial este altul. Imperialismului, planurilor sale agresive li se opun astăzi forțe cum n-au existat niciodată — lagărul strîns unit al țărilor socialiste, care reprezintă o gigantică forță materială ; noile state independente, care, pronunțîndu-se pentru coexistență, lărgesc continuu „zona păcii", unde trăiește de pe acum peste jumătate din omenire ; clasa muncitoare din țările capitaliste, ale cărei forțe cresc mereu ; mișcarea contemporană de luptă pentru pace, care cuprinde pături sociale din cele mai largi. Acestea sînt forțe uriașe, care, luptînd unite, pot ține la respect cercurile agresive, pot împiedica o conflagrație mondială și asigura victoria principiilor coexistenței pașnice. **(Aplauze).**

Teza cu privire la posibilitatea înlăturării războiului mondial din viața societății exprimă o concluzie justă, tocmai pentru că ea se bazează pe analiza profundă a realității contemporane în ceea ce are aceasta mai esențial, pe factorii actualului raport de forțe și pe perspectivele evoluției lui viitoare. Însemnătatea acestei teze constă în faptul că ea dă forțelor mondiale ale păcii o orientare clară și un țel fundamentat, le dinamizează și contribuie la lărgirea lor, le insuflă încredere și energie. **(Aplauze puternice).**

Încredințate de posibilitatea reală a preîntîmpinării războaielor, țările socialiste nu-și micșorează combativitatea în lupta împotriva politicii agresive a imperialismului. Politica lor de pace nu izvorăște din slăbiciune sau din iluzii, forțele lor sînt capabile să dea riposta cuvenită oricărui agresor.

Țările socialiste arată însă omenirii altă cale decît războiul aducător de moarte și ruină ; lor le este scumpă cauza păcii și nu le poate fi indiferentă viața a milioane și milioane de oameni.

De la începuturile existenței sale, Statul sovietic a luptat cu perseverență pentru pace între popoare, pe baza principiilor coexistenței pașnice formulate de Lenin. Lupta pentru triumful acestor principii stă la temelia politicii externe a țărilor lagărului socialist. Ținînd sus steagul luptei pentru pace, țările socialiste exprimă aspirațiile tuturor popoarelor, care năzuiesc spre pace, bunăstare, progres. Tocmai de aceea politica lor externă are un profund răsunet în toate țările lumii, cucerește de partea sa inimile și conștiințele sutelor de milioane de oameni de pe întreg globul pămîntesc. **(Aplauze îndelungi).**

Țările socialiste au adresat celor capitaliste chemarea : să ne întrecem nu pe cîmpurile de luptă, ci pe tărîmul rezultatelor materiale în făurirea bunăstării popoarelor și al confruntării ideilor. Noi sîntem convinși că aceasta este calea ce corespunde cerințelor menținerii păcii, intereselor clasei muncitoare și tuturor oamenilor muncii și că, în întrecerea pașnică între cele două sisteme, victoria va fi de partea socialismului. **(Aplauze puternice).**

În domeniul relațiilor internaționale, Republica Populară Romînă se afirmă ca un factor activ în lupta pentru menținerea și întărirea păcii.

La temelia politicii externe a statului nostru se află prietenia și alianța indestructibilă cu popoarele celorlalte țări socialiste, întărirea continuă a sistemului socialist mondial. Coeziunea indestructibilă a lagărului socialist este condiția esențială a apărării independenței și construirii cu succes a noii orînduiri în fiecare țară socialistă.

Politica consecventă de pace a țării noastre a sporit continuu prestigiul ei internațional, numărul prietenilor ei în toate colțurile lumii.

Țara noastră întreține în prezent relații diplomatice cu 44 de state și schimburi comerciale cu peste 70 de țări. Dezvoltarea economiei naționale deschide perspective pentru o nouă și însemnată sporire a acestor schimburi. Conform prevederilor din Directive, volumul comerțului exterior se va dubla în 1965 față de nivelul din 1959. Vor crește în primul rînd schimburile cu țările lagărului socialist, care vor cuprinde circa 65—70 la sută din tot volumul de comerț exterior. În cadrul lor, locul principal îl va ocupa și în viitor comerțul cu Uniunea Sovietică, al cărei ajutor reprezintă o mare contribuție la propășirea economiei noastre.

Relațiile din cadrul sistemului economic mondial socialist, statornicite pe principii de colaborare frățească și ajutor reciproc, constituie o bază trainică pentru sporirea necontenită a schimburilor noastre, iar colaborarea tehnică-economică, pe baza diviziunii internaționale socialiste a muncii, contribuie la dezvoltarea multilaterală a țării noastre și la grăbirea ritmurilor construcției socialiste.

Relațiile noastre economice cu celelalte state s-au îmbunătățit continuu, ceea ce s-a manifestat printr-un volum de schimburi comerciale în continuă creștere. Astfel au sporit simțitor în ultimii ani schimburile cu Franța, Anglia, Italia, Elveția, Austria, cu unele țări din America latină, precum și cu alte țări. Tot mai numeroase sînt în lumea capitalistă cercurile oamenilor de afaceri care manifestă interes față de relațiile economice cu țara noastră.

Republica Populară Romînă va extinde și pe viitor schimburile cu toate țările, aducînd prin aceasta contribuția sa la dezvoltarea relațiilor pașnice între popoare prin promovarea comerțului mondial.

Țara noastră acordă o mare atenție dezvoltării schimburilor culturale, obștești, tehnice-științifice, turistice, sportive cu toate țările. Avem strînse legături de colaborare culturală cu țările socialiste, se dezvoltă legăturile noastre cu numeroase alte țări, s-au intensificat schimburile reciproce de vizite între delegații parlamentare, personalități ale vieții publice, oameni de știință și cultură din țara noastră și din alte țări, participarea Romîniei la diferite manifestări internaționale.

Romînia ia parte la activitatea Organizației Națiunilor Unite și a altor organisme internaționale. În cadrul Organizației Națiunilor Unite, țara noastră s-a pronunțat pentru adoptarea unor măsuri efective îndreptate spre lichidarea „războiului rece", pentru apărarea drepturilor și intereselor statelor care și-au cîștigat sau sînt pe cale de a-și cîștiga independența, pentru dezvoltarea relațiilor de prietenie și colaborare cu toate statele, pe bazele respectării suveranității naționale, egalității în drepturi și neamestecului în treburile interne.

Militînd în permanență pentru rezolvarea pe cale pașnică, prin tratative a problemelor litigioase, pentru micșorarea încordării în relațiile internaționale, nu putem să nu ținem seama de existența cercurilor imperialiste agresive, care continuă cursa înarmărilor, își mențin bazele militare și se dedau la acte provocatoare împotriva țărilor socialiste. De aceea trebuie să păstrăm mereu trează vigilența poporului, acordînd cea mai mare grijă Forțelor armate ale Republicii Populare Romîne, pregătirii lor militare și politice și înzestrării lor cu tot ce le este necesar pentru ca, alături de forțele armate ale celorlalte state participante la Tratatul de la Varșovia, să-și poată îndeplini cu cinste misiunea încredințată — apărarea păcii, a independenței patriei și cuce-

ririlor revoluționare ale oamenilor muncii. **(Aplauze puternice).**

Țara noastră s-a pronunțat ferm pentru înfăptuirea dezarmării generale și totale, ca mijloc radical pentru asigurarea păcii. Ca participantă la lucrările Comitetului celor zece state de la Geneva, Republica Populară Romînă sprijină cu hotărîre noile propuneri ale Uniunii Sovietice, care dezvoltă și întregesc programul prezentat la Organizația Națiunilor Unite și arată calea sigură pentru înfăptuirea, pe etape, a măsurilor de dezarmare efectiv și riguros controlate, astfel încît la sfîrșitul procesului de dezarmare să fie desființate înseși mijloacele de ducere a războiului. Trebuie arătat că, în contrast cu caracterul constructiv al acestor propuneri, delegațiile occidentale manifestă tendința de a se situa pe o poziție de rigiditate și de a îneca problema dezarmării în discuții sterpe, fără rezultatele practice pe care le așteaptă toate popoarele.

Popoarele Europei, printre care și poporul nostru, care nu o dată au avut greu de suferit din partea militarismului german, nu pot fi indiferente față de pericolul pe care-l reprezintă focarul agresiv din Republica Federală Germană, unde are loc refacerea Wehrmachtului revanșard și dezmățul neonazist de la Bonn. Republica Populară Romînă sprijină cu toată hotărîrea poziția justă a Uniunii Sovietice și Republicii Democrate Germane cu privire la necesitatea lichidării rămășițelor celui de-al doilea război mondial prin semnarea Tratatului de pace cu Germania și încetarea regimului de ocupație în Berlinul occidental, ca una din problemele internaționale care așteaptă o rezolvare neîntîrziată. **(Aplauze).**

Sînt cunoscute propunerile guvernului romîn și guvernelor altor țări socialiste cu privire la dezvoltarea colaborării interbalcanice și la crearea unei zone

denuclearizate și fără arme-rachetă în Balcani. Aceste propuneri sînt mai actuale ca oricînd și se află în centrul atenției opiniei publice din țările regiunii balcanice. Ne exprimăm convingerea că glasul rațiunii va triumfa și se va ajunge la o evoluție a situației din Balcani potrivit cu interesele fundamentale ale popoarelor din acest spațiu.

Considerînd de datoria fiecărei țări, mari sau mici, să-și aducă propria contribuție la cauza apărării păcii, Republica Populară Romînă este hotărîtă să militeze în strînsă unire cu celelalte țări ale lagărului socialist pentru micșorarea încordării internaționale, pentru zădărnicirea oricăror uneltiri ale cercurilor agresive, pentru promovarea perseverentă a principiilor coexistenței pașnice și statornicirea unei păci trainice în lume. **(Aplauze puternice)**.

Tovarăși,

Pășim într-o etapă nouă de dezvoltare, care deschide poporului nostru perspectiva luminoasă a victoriei depline a socialismului și trecerii treptate la comunism, cauză pentru care au luptat și s-au jertfit cei mai buni fii ai clasei muncitoare și ai întregului popor romîn. (Aplauze).

Hotărîrile pe care le va adopta congresul vor deveni programul de luptă al partidului și al tuturor oamenilor muncii, vor da un nou avînt forțelor creatoare ale țării.

Clasa muncitoare, țărănimea, intelectualitatea, strîns unite sub gloriosul steag al încercatului nostru partid, vor porni cu elan patriotic și puteri înzecite la înfăptuirea mărețelor obiective stabilite de congres și vor obține noi victorii în dezvoltarea și înflorirea patriei noastre socialiste. (Aplauze îndelungate).

Poporul nostru își va aduce astfel contribuția la victoria sistemului mondial socialist în întrecerea pașnică cu capitalismul, la izbînda forțelor păcii.

Trăim o epocă în care ideile socialismului exercită în întreaga lume o atracție tot mai puternică, luminînd popoarelor calea luptei pentru bunăstare, pentru pace, pentru dezvoltarea forțelor materiale și spirituale ale omului.

Să consacrăm, tovarăși, întreaga noastră putere de muncă triumfului cauzei nobile a socialismului și păcii. (Aplauze puternice).

Trăiască Partidul Muncitoresc Romîn, conducătorul și organizatorul victoriilor poporului muncitor ! (Aplauze îndelungate, ovații).

Trăiască patria noastră iubită, Republica Populară Romînă, eroica noastră clasă muncitoare, țărănimea și intelectualitatea noastră ! (Aplauze prelungite).

Trăiască marea familie a țărilor socialiste, în frunte cu Uniunea Sovietică ! (Aplauze furtunoase, ovații).

Trăiască unitatea și coeziunea mișcării comuniste și muncitorești din întreaga lume ! (Aplauze puternice, urale).

Trăiască atotbiruitoarea învățătură marxist-leninistă ! (Aplauze furtunoase, îndelung repetate, urale ; asistența în picioare ovaționează minute în șir pentru Partidul Muncitoresc Romîn, pentru Comitetul său Central, pentru Republica Populară Romînă, pentru cel de-al III-lea Congres al P.M.R.).

CUPRINS

Dat la cules 7.09.60. Bun de tipar 8.09.60. Tiraj 660.300 (500.200–660.300). Hîrtie tipar de 50 gr/m². 540×840/16. Coli editoriale 5,30. Coli de tipar 8. Indice de clasificare pentru biblioteci 33(R)–23=R.

Tiparul executat sub com. nr. 4.817/1.540 de Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. STALIN", Piața Scînteii nr. 1, București — R.P.R.

Lei 1,75